

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 150

I Legislatura

Any 1983 (segon període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 77

Primera reunió,
tinguda dimecres 9 de novembre de 1983

SUMARI

La sessió s'obre a tres quarts i dos minuts d'onze del matí. El M. H. Sr. President informa de la constitució de la Comissió de control parlamentari de l'actuació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de la seva composició (p. 4832). Després informa de diversos canvis que han tingut lloc en algunes Meses de les altres Comissions (p. 4832).

*El primer punt de l'ordre del dia és el **Debat i votació del dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei de Política Territorial**. En nom del Consell Executiu presenta la iniciativa l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 4833).*

*El Diputat I. Sr. Sánchez, del G. Mixt, defensa l'**esmena núm. 1, a la totalitat** (p. 4834). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Pont, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4835).*

*Es posa a votació l'**esmena a la totalitat** i es rebutja per 2 vots a favor, 84 en contra i cap abstenció (p. 4835).*

*El Diputat I. Sr. Borja, del G. p. del PSUC, defensa l'**esmena núm. 2, a l'article 1** (p. 4835). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Pont (p. 4836).*

*El Diputat I. Sr. Sánchez defensa dues **esmenes, les núms. 3 i 4, a aquest mateix article** (p. 4836). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Pont (p. 4836).*

*Posades a votació, l'**esmena** del G. p. del PSUC es rebutja per 43 vots a favor, 43 en contra i 12 abstencions (p. 4837) i la **núm. 3**, del G. Mixt, es rebutja per 2 vots a favor, 99 en contra i cap abstenció (p. 4837).*

*El M. H. Sr. President torna a posar a votació l'**esmena núm. 2**, del G. p. del PSUC, i es rebutja per 46 vots a favor, 49 en contra i 12 abstencions (p. 4837).*

*Es posa a votació l'**esmena núm. 4**, del G. Mixt, i es rebutja per 2 vots a favor, 105 en contra i cap abstenció (p. 4837).*

El M. H. Sr. President comunica que són presents a la llotja d'honor els Excel·lentíssims senyors Juan Manuel Castillo Manzano, Conseller de Turisme, Comerç i Transports de la Junta d'Andalusia; Alvaro Alcaide Guerrero, Vice-president Primer del Parlament d'Andalu-

sia, i Baltasar Fernández Ávila, Director General de Comerç de la Junta d'Andalusia, i els saluda en nom de tots els Diputats (p. 4837).

Es posa a votació el text del Dictamen pel que fa a l'article 1 i s'aprova per 105 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció (p. 4837).

El Diputat I. Sr. Sánchez defensa les esmenes núms. 5 i 27 a l'article 2 (p. 4837). El Diputat I. Sr. Pont intervé en contra (p. 4837).

L'esmena núm. 5 és rebutjada per 2 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció (p. 4838).

Es posa a votació l'article 2 del text del Dictamen i s'aprova per 96 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4838).

S'entra en l'article 3. El Diputat I. Sr. Sánchez defensa les esmenes núms. 7, 8, 28, 29 i 39 (p. 4838). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Pont (p. 4838).

El M. H. Sr. President informa de la presentació d'una esmena tècnica, feta per dos Grups parlamentaris (p. 4838). L'I. Sr. Secretari Primer la llegeix (p. 4839).

Es posen a votació les esmenes 7 i 8, del G. Mixt, i es rebutgen per 2 vots a favor, 89 en contra i cap abstenció (p. 4839).

Es posa a votació l'esmena tècnica que ha estat llegida i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4839).

Es posa a votació l'article 3 del text del Dictamen amb l'esmena tècnica incorporada, i s'aprova per 89 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4839).

El Diputat I. Sr. Sánchez defensa l'esmena núm. 10, a l'article 4 (p. 4839). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Pont (p. 4839).

Es posa a votació l'esmena núm. 10 i es rebutja per 2 vots a favor, 88 en contra i cap abstenció (p. 4839).

Es posa a votació l'article 4 del text del Dictamen i s'aprova per 88 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció (p. 4839).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix una esmena transaccional presentada pels Grups Socialista i de Convergència i Unió a l'article 5 (p. 4840). El Diputat I. Sr. Pont defensa aquesta esmena transaccional (p. 4840).

El M. H. Sr. President abandona momentàniament la Presidència i el substitueix la I. Sra. Vice-presidenta Primera.

El Diputat I. Sr. Sánchez defensa les esmenes núms. 14, 19, 20, 24, 16, 31, 15 i 30 (p. 4840). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Pont (p. 4840).

Es posa a votació l'esmena transaccional i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4841).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix una esmena tècnica (p. 4841).

Es posa a votació aquesta esmena tècnica i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4841).

Es posen a votació les esmenes núms. 14, 15 i 16 i es rebutgen per 2 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció (p. 4841).

Es posa a votació l'article 5 del text del Dictamen amb les modificacions aprovades, i s'aprova per 76 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4841).

A l'article 6 hi ha una esmena del G. p. del PSUC. La defensa el Diputat I. Sr. Borja (p. 4842). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Ganyet, del G. Socialista (p. 4842).

Es posa a votació l'esmena del G. p. del PSUC i es rebutja per 13 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions (p. 4842).

Es posa a votació l'article 6 del text del Dictamen i s'aprova per 68 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions (p. 4842).

Es posa a votació l'article 7 del text del Dictamen i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4842).

El Diputat I. Sr. Sánchez defensa les esmenes núms. 21, 25, 37 i 46, a l'article 8 (p. 4842). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Pont (p. 4843).

Es posen a votació les esmenes núms. 19, 20, 21, 22 i 24, del G. Mixt, i es rebutgen per 2 vots a favor, 85 en contra i cap abstenció (p. 4843).

Es posa a votació l'article 8 del text del Dictamen i s'aprova per 83 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4843).

Es posen a votació els articles 9, 10 i 11 del text del Dictamen i s'aproven per unanimitat dels presents (p. 4843).

Es posa a votació l'esmena núm. 27, del G. Mixt, a l'article 12, i es rebutja per 2 vots a favor, 83 en contra i cap abstenció (p. 4843).

Es posa a votació l'article 12 del text del Dictamen i s'aprova per 83 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4843).

Es posen a votació les esmenes núms. 28, 29, 30 i 31, del G. Mixt, a l'article 13, i es rebutgen per 2 vots a favor, 83 en contra i cap abstenció (p. 4843).

Es posa a votació l'article 13 del text del Dictamen i s'aprova per 83 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4844).

Es posen a votació els articles 14, 15, 16, 17 i 18 del text del Dictamen i s'aproven per unanimitat dels presents (p. 4844).

Es posa a votació l'esmena del Diputat I. Sr. Sánchez a l'apartat 3 de l'article 19 i es rebutja per 2 vots a favor i 83 en contra (p. 4844).

Es posa a votació l'article 19 del text del Dictamen i s'aprova per 83 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció (p. 4844).

Es posen a votació els articles 20, 21 i 22 del text del Dictamen i s'aproven per unanimitat dels presents (p. 4844).

Es posa a votació l'esmena núm. 39, del G. Mixt, a l'article 23, i es rebutja per 2 vots a favor, 67 en contra i 13 abstencions (p. 4844).

Es posen a votació els articles 23 i 24 del text del Dictamen i s'aproven per unanimitat dels presents (p. 4844).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix una esmena tècnica presentada pels Grups parlamentaris del PSUC i de Convergència i Unió (p. 4844).

Es posa a votació la dita esmena tècnica i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4844).

El Diputat I. Sr. Sánchez defensa les esmenes núms. 44 i 45 (p. 4844). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Borja, del G. p. del PSUC (p. 4845).

Es posa a votació l'esmena núm. 44 i es rebutja per 2 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció (p. 4845).

Es posa a votació l'article 25 del text del Dictamen i s'aprova per 80 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4845).

Els articles 26 i 27 del text del Dictamen s'aproven per unanimitat dels presents (p. 4845).

Es posa a votació l'esmena núm. 45, del G. Mixt, a l'article 28, i es rebutja per 2 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció (p. 4845).

L'article 28 del text del Dictamen s'aprova per 81 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4845).

- Es posen a votació la **Disposició Transitòria** i les **Disposicions Finals Primera i Segona** del text del Dictamen i s'aproven per unanimitat dels presents (p. 4845).
- Es posa a votació la **introducció**, el **títol** de la Llei i els **títols** dels diferents capítols del text del Dictamen i s'aproven per 81 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4845).
- En el torn d'explicació de vot intervenen els Diputats I. Srs. Garreta, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4845); Ganyet, del G. Socialista (p. 4847) —el M. H. Sr. President torna a ocupar el seu lloc a la Presidència—; Pérez Guerra, del G. p. de Centristes (p. 4847); Borja, del G. p. del PSUC (p. 4848), i Pont, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4849).
- El segon punt de l'ordre del dia és el **Projecte de Llei sobre protecció de l'ambient atmosfèric**. Intervé l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 4849).
- El Diputat I. Sr. Pérez Guerra, del G. p. de Centristes, intervé en un sol torn en relació amb totes les **esmenes** presentades pel seu Grup (p. 4850). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Pibernat, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4854).
- Es posen a votació els **articles 1 i 2** del text del Dictamen i s'aproven per unanimitat dels presents (p. 4855).
- La sessió se suspèn a les dues i dos minuts del migdia i es reprèn quan manca un minut per a les cinc de la tarda.
- El Diputat I. Sr. Sánchez, del G. Mixt, defensa, després de retirar tot un conjunt d'**esmenes**, totes les que estan relacionades amb les competències municipals (p. 4855). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Pibernat, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4856).
- L'I. Sr. Secretari Primer llegeix una **esmena tècnica** signada per sis Diputats de diferents Grups parlamentaris (p. 4856).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 3**, del G. p. de Centristes, i es rebutja per 4 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció (p. 4856).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 5**, del G. Mixt, i es rebutja per 2 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció (p. 4856).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 6**, del G. Mixt, i es rebutja per 2 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció (p. 4857).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 7**, del G. Mixt, i es rebutja per 2 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció (p. 4857).
- Es posa a votació l'**esmena tècnica** i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4857).
- Es posa a votació l'**article 3** del text del Dictamen i s'aprova per 83 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció (p. 4857).
- El Diputat I. Sr. Sánchez dona per decaigudes dues **esmenes** seves a l'**article 4** (p. 4857).
- Es posa a votació l'**article 4** del text del Dictamen i s'aprova per 83 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4857).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 12**, del G. p. de Centristes, i és rebutja per 5 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció (p. 4857).
- El Diputat I. Sr. Pérez Guerra retira la resta d'**esmenes** presentades pel seu Grup (p. 4857).
- Es posa a votació l'**article 5** del text del Dictamen i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4857).
- Es posa a votació l'**article 6** del text del Dictamen i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4857).
- Es posa a votació l'**article 7** del text del Dictamen i s'aprova per 84 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció (p. 4857).
- Es posa a votació l'**article 8** del text del Dictamen i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4858).
- El Diputat I. Sr. Sánchez defensa les **esmenes núms. 18, 19 i 22** (p. 4858). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Pibernat (p. 4858).
- Es posen a votació les **esmenes núms. 18 i 19** i es rebutgen per 2 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció (p. 4858).
- Es posa a votació l'**article 9** del text del Dictamen i s'aprova per 78 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció (p. 4858).
- El Diputat I. Sr. Pibernat defensa un vot particular del G. p. de Convergència i Unió a l'**article 10** (p. 4858). Intervé en contra el Diputat I. Sr. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4859). El Diputat I. Sr. Pibernat retira el vot (p. 4859).
- Es posa a votació l'**article 10** del text del Dictamen i s'aprova per unanimitat (p. 4859).
- Es posa a votació l'**article 11** del text del Dictamen i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4859).
- Es posa a votació l'**article 12** del text del Dictamen i s'aprova per 83 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció (p. 4859).
- Es posa a votació l'**article 13** del text del Dictamen i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4859).
- Es posa a votació l'**article 14** del text del Dictamen i s'aprova per 84 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4859).
- Es posa a votació l'**article 15** del text del Dictamen i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4859).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 51**, del G. Mixt, i es rebutja per 2 vots a favor, 84 en contra i cap abstenció (p. 4860).
- Es posa a votació l'**article 16** del text del Dictamen i s'aprova per 84 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció (p. 4860).
- Es posa a votació l'**article 17** del text del Dictamen i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4860).
- Es posa a votació l'**article 18** del text del Dictamen i s'aprova per 84 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4860).
- Es posa a votació l'**article 19** del text del Dictamen i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4860).
- Es posa a votació la **Disposició Final Primera** d'acord amb el text del Dictamen i s'aprova per 84 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4860).
- Es posa a votació la **Disposició Final Segona** del text del Dictamen i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 4860).
- Es posa a votació la **Disposició Final Tercera** del text del Dictamen i s'aprova per 84 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4860).
- Es posen a votació les **Disposicions Finals Quarta, Cinquena, la Disposició Transitòria** i els **títols** del text del Dictamen i s'aproven per unanimitat dels presents (p. 4860).
- Es posen a votació les **esmenes núms. 68, 69, 70 i 71**, del G. Mixt, a l'**Exposició de Motius** i es rebutgen per 2 vots a favor, 83 en contra i cap abstenció (p. 4860).
- Es posa a votació l'**Exposició de Motius** del text del Dictamen i s'aprova per 85 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions (p. 4860).
- En el torn d'explicació de vot intervenen els Diputats I. Srs. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4860); Forné, del G. p. del PSUC (p. 4860); Tomàs, del G. Socialista (p. 4860); Pérez Guerra, del G. p. de Centristes (p. 4862); Sánchez, del G. Mixt (p. 4863), i Pibernat, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4863).
- El tercer punt de l'ordre del dia és la **Presa en consideració de la Proposició de Llei de prevenció de riscos generals**. La presenta el Dipu-

tat I. Sr. Pérez Guerra, del G. p. de Centristes (p. 4864).

Per fixar la posició dels seus Grups intervenen els Diputats I. Srs. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4864); Valentin, del G. p. del PSUC (p. 4864), i García, del G. Socialista (p. 4865).

Es posa a votació la proposta de prendre en consideració la dita **Proposició** i s'aprova per 56 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions (p. 4866).

El punt següent és la **Designació del membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió que ha de substituir el senyor Jordi Daroca i Giró** (p. 4866).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, demana que, d'acord amb l'article 74 del Reglament, s'estableixi una hora específica per a la votació (p. 4866).

El M. H. Sr. President convoca la Junta de Portaveus i suspèn la sessió (p. 4866).

La sessió se suspèn a dos quarts i deu minuts de set de la tarda i es reprèn a les set de la tarda.

El M. H. Sr. President proposa una modificació de l'ordre del dia i el Ple l'accepta (p. 4866).

El punt següent de l'ordre del dia és la **Interpel·lació al Consell Executiu sobre el Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis**. La presenta el Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC (p. 4866). En nom del Consell Executiu intervé l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 4868) Prenen la paraula en torn de rèplica el Diputat I. Sr. Vives (p. 4869) i l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 4870).

El punt següent és la **Interpel·lació al Consell Executiu sobre el pla de reconversió del sector de l'electrodomèstic**. La presenta el Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC (p. 4871). Respon l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 4872). Intervenien en sengles torns de rèplica el Diputat I. Sr. Vives (p. 4875) i l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 4876).

El punt següent és la **Interpel·lació al Consell Executiu sobre la creació de la xarxa de benestar social**. La presenta la Diputada I. Sra. Barenys, del G. Socialista (p. 4876).

Respon l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 4877).

Intervenien en sengles torns de rèplica la Diputada I. Sra. Barenys (p. 4879) i l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 4879).

La sessió se suspèn a tres quarts i cinc minuts de nou del vespre.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 77

S'obre la sessió a tres quarts i dos minuts d'onze del matí. Presideix el President del Parlament, M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i per la Lletrada Sra. Folchi i el Lletrat Sr. Bayona.

Al banc del Govern seu el President de la Generalitat, M. H. Sr. Jordi Pujol, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, d'Indústria i Energia, i de Comerç i Turisme.

Ordre del dia

1. Projecte de Llei de Política Territorial.
2. Projecte de Llei sobre protecció de l'ambient atmosfèric.
3. Presa en consideració de la Proposició de Llei sobre prevenció de riscos generals.
4. Designació del membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió que substituirà el Sr. Jordi Daroca i Giró.
5. Interpel·lació al Consell Executiu sobre el Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis.
6. Interpel·lació al Consell Executiu sobre el pla de reconversió del sector de l'electrodomèstic.
7. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la creació de la xarxa de benestar social.
8. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la seguretat en la zona del Campament de l'IPS de Castillejos.
9. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'actuació de la policia estatal.
10. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la prevenció d'incendis forestals.

11. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Llei 2/82, de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa.

13. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Conferència de Regions Pirinenques.

14. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre el sector industrial de la llet a Catalunya.

15. Preguntes amb resposta oral.

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió. Senyores i senyors Diputats, suposo que tots vostès estan en possessió de la llista de les preguntes amb resposta oral que seran formulades en aquesta sessió, per tant, seguint el nostre costum i per a guanyar temps ens estalviarem de donar-ne lectura, si tots vostès hi estan d'acord. Igualment, abans de començar amb l'ordre del dia, voldria notificar-los la composició de la Mesa de la Comissió de control parlamentari d'actuació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de les empreses filials, així com diverses modificacions que han tingut lloc en algunes de les meses de les altres comissions. Tot això d'acord amb l'article 37.2 del Reglament, que estableix que les meses de les comissions han de ser comunicades al Ple.

La Mesa de la Comissió de control parlamentari de l'actuació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de les empreses filials ha quedat constituïda com segueix: President, senyor Raimon Escudé i Pladellorens; Vice-president, senyor Felip Lorda i Aláiz; Secretari, senyor Francesc Xavier Puig i Andreu.

Les modificacions a les quals feia al·lusió són les següents:

A la Comissió Permanent Legislativa d'Indústria i Energia, Comerç i Turisme, el Diputat senyor Josep Corral i Belorado ha substituït el Diputat senyor Raimon Escudé i Pladellorens; és a dir, un Diputat del Grup Mixt ha substituït un Diputat del Grup de Convergència i Unió a la Presidència. A la Comissió Permanent Legislativa d'Agricultura, Ramaderia i Pesca,

la modificació a la Presidència ha estat la bustitució del senyor Alfred Albiol i Paps, del Grup de Convergència, pel Diputat senyor Pere Ayguadé i Ayguadé, del Grup Socialista.

A la Comissió Permanent no Legislativa d'Estatut dels Diputats, el senyor Jaume Camps i Rovira, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, ha substituït el Diputat senyor Francesc Casares i Potau, del Grup Socialista.

A la Comissió Permanent no Legislativa de Govern Interior, el senyor Marcel Planellas i Aran ha substituït el senyor Ramon Espasa i Oliver, que en formava part com a Secretari Quart de la Mesa.

En fi, a la Comissió Permanent Legislativa de Política Cultural, la substitució ha estat en la Secretaria de la Comissió: el Diputat senyor Salvador Sunyer, del Grup Socialista, ha estat substituït pel Diputat senyor Felip Lorda, del mateix Grup.

Projecte de Llei de Política Territorial

Passem ara al primer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei de Política Territorial. En nom del Consell Executiu presentarà la iniciativa l'Honorable senyor Conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Xavier Bigatà): Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, a Catalunya existeix des de fa temps la inquietud compartida per una política territorial adaptada als problemes específics d'aquest país. És una inquietud justificada. És per això que, durant el temps d'aquesta legislatura que l'actual Govern de la Generalitat porta al davant de l'Administració catalana, les decisions preses i les accions desenvolupades han tingut en compte permanentment els problemes territorials i la necessitat de llur enfocament d'acord amb objectius de reequilibri i de millorament de la qualitat de vida.

En primer lloc, i tal com en d'altres moments ha estat exposat en aquesta Cambra, les inversions realitzades han tingut una clara relació amb la necessitat de potenciar determinades parts del territori amb el resultat d'una sobreinversió relativa en termes de pessetes per habitant i any. Això expressa de forma quantitativa i sintètica el fet que la política territorial ja està en funcionament. A més, però, d'altres accions concretes s'han orientat en el mateix sentit. De fet, cada Departament ha incorporat l'òptica territorial en la seva tasca de gestió. Pel que fa a la planificació, el Pla de Carreteres, el marc per a un Pla d'Aigües, el Pla de Ports, són un exemple de la introducció de consideracions típicament territorials en l'enfocament de la gestió d'una activitat sectorial. Per tant, ja s'ha portat a terme, i s'hi continua portant, una política territorial efectiva estretament relacionada amb les característiques específiques del país i amb les seves necessitats. Les bases d'aquesta política estan formulades en el document sobre directrius i esquema del Pla Territorial de Catalunya que el Govern va trametre a aquest Parlament. No era suficient, però, orientar les inversions de l'Administració de la Generalitat d'acord amb els criteris territorials. Era necessari millorar el sistema d'aplicació d'aquests criteris i també assumir d'altres dimensions imprescindibles d'una política territorial completa.

És per això que el Govern de la Generalitat va interpretar com a molt positiva la resolució de la Comissió de Política Territorial del Parlament, posterior a la discussió de les directrius i esquemes del Pla Territorial de Catalunya. Aquesta resolució comprenia, entre d'altres orientacions per la política territorial, la demanda al Govern d'un projecte de llei específic per a aquesta matèria. En efecte, per a aconseguir una política territorial com cal, es feia necessària una llei específica. En primer lloc, perquè no convenia —com molt bé ho va veure la Comissió de Política Territorial— utilitzar només els instruments previstos per la Llei del Sòl. No convenia per dos motius; en primer lloc, perquè feien falta uns instruments més flexibles que no busquessin una planificació detallista sinó selectiva centrada en els grans objectius territorials; i, en segon lloc, perquè calia establir una connexió estreta entre la política territorial i els fenòmens econòmics i socio-econòmics.

En conseqüència, el Govern de la Generalitat va presentar un projecte de llei, el qual s'ha incorporat a les sessions i al treball de les senyores i dels senyors Diputats en Ponència i en Comissió, i que és el que avui es presenta a la consideració d'aquesta Cambra, el qual proposa els següents objectius:

Crear uns instruments de planificació territorial destinats a fixar els grans objectius de manera que s'hi trobi el marc general de les actuacions així com les actuacions concretes que per la seva especial importància han de tenir uns efectes significatius sobre el territori. En segon lloc, el Projecte de Llei de Política Territorial preveu l'elaboració de plans sectorials, el contingut dels quals ha d'ésser les activitats dels diferents Departaments de la Generalitat que tinguin incidència territorial. I, en tercer lloc, hom preveu un sistema de subvencions per tal d'orientar territorialment la localització de nous establiments o el trasllat d'establiments existents. Els instruments de planificació territorial proposats són a un mateix temps, encara que afecten dos nivells diferents. El primer instrument és el Pla Territorial General, el qual és únic i ha de tenir com a conjunt la totalitat del territori de Catalunya mentre que els plans territorials parcials han d'ésser diversos i cadascun d'ells ha d'afectar una part del territori.

Com es pot veure en l'articulat, hom considera que un factor clau per a una política territorial efectiva és orientar la distribució espacial de les activitats econòmiques. No ignorem les dificultats que la crisi crea per a aconseguir aquest objectiu; també és cert, però, que fins i tot amb crisi hem de treballar en el sentit d'una racional distribució de l'activitat econòmica del territori.

També és cert que en treballar com a legisladors no treballem solament amb objectius a curt termini, sinó que hem de contemplar un horitzó ampli sense permetre que les circumstàncies presents, certament difícils, ens redueixin injustificadament aquest horitzó i les ambicions a les quals no podem renunciar.

És per aquesta importància central que té la distribució territorial de l'activitat econòmica que l'article 4, el primer del Capítol segon, dedicat al Pla Territorial General, en fa esment. En articles posteriors, el Projecte de Llei defineix la necessitat de delimitar zones del territori amb característiques econòmiques, territorials diferents i que necessiten mesures diferents. Els conceptes emprats són essencialment tres: depressió, desenvolupament i congestió. Cal dir que el contingut d'aquests

conceptes és essencialment estructural i no conjuntural, perquè els fenòmens que afecten el territori tenen una inèrcia temporal molt important, de forma que no poden ésser modificats ni es modifiquen per ells mateixos en terminis breus de temps. Per altra banda, aquests conceptes tenen un contingut que simultàniament és territorial, social i econòmic. En concret, el concepte de depressió significa la coincidència d'un conjunt de trets que fan que un territori tingui, com a tal, una debilitat significativa. Pot ésser, per exemple, que un territori tingui nivells de renda força acceptables o, fins i tot, relativament alts, però alhora poden experimentar un procés de despoblació com a conseqüència de modificacions en l'estructura econòmica o bé per condicions de vida no adequades.

Aquests conceptes, de depressió, de congestió i de desenvolupament estan lligats a la resta de la llei. En efecte, des d'un punt de vista territorial les zones congestionades necessiten operacions de reestructuració, les de desenvolupament d'estímul i d'orientació i les deprimides accions de potenciació afavorint en tot el possible el desenvolupament de noves activitats econòmiques. A més d'aquesta dimensió econòmica i territorial, tant el Pla Territorial General com els plans territorials parcials han de contenir determinacions directes referides als usos del sòl.

Entenem, senyores i senyors Diputats, per tant, que els continguts d'aquest Projecte de Llei que avui es presenta a l'aprovació d'aquesta Cambra són els adequats per a assolir una efectiva política territorial potenciadora i equilibradora tal com tots nosaltres desitgem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: És que algun membre de la Comissió ha de fer la defensa del Dictamen? No. Bé; aleshores, comencem ja amb el debat de l'articulat, ja que no hi ha esmenes a la totalitat.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON (Isidre Molas): Sí, n'hi ha una.

El Sr. PRESIDENT: Ah, n'hi ha una, perdó. Bé, aleshores, comencem amb el debat de totalitat. Hi ha una esmena a la totalitat del Diputat senyor Celestí Sánchez i altres Il·lustres senyors Diputats. El senyor Sánchez té la paraula per a la defensa d'aquesta esmena. El temps reglamentari són quinze minuts.

El Sr. SÁNCHEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la primera constatació que penso que és important que es faci en aquest Parlament és que l'aprovació d'aquesta Llei és una de les més importants que el Parlament de Catalunya aprovarà en aquest període legislatiu, i, precisament per això, una de les crítiques que tradicionalment ha fet el Partit dels Comunistes de Catalunya al Govern de la Generalitat té molta importància. Nosaltres, conjuntament amb d'altres Diputats, hem estat defensant que el Consell Executiu, globalment, no havia tingut clar que el problema de l'atur i de la crisi econòmica és un problema de tot el Govern de la Generalitat, que abordar el tema de la reestructuració de sectors industrials, que abordar el problema del mig milió d'aturats que en aquest moment té Catalunya és un problema de tot el Govern; i que un dels elements més importants que té la Generalitat de Catalunya, el Govern, però també el Parlament, per a incidir d'una manera clara i contundent en els problemes de la situació de crisi econòmica és l'ordenació del nostre territori. És una de les eines

més importants. I des del nostre punt de vista aquesta idea política no ha estat tinguda en compte per la proposta que ha fet el Consell Executiu, però tampoc no ha estat tinguda en compte en la incorporació de les esmenes. I en aquest moment el Dictamen que la Comissió de Política Territorial porta a aquest Parlament té, des del nostre punt de vista, aquestes característiques: no contempla d'una manera decisiva com incidir des d'un punt de vista de l'ordenació del territori en els problemes de l'atur, de la crisi econòmica.

I com pensem nosaltres que caldria haver treballat? La primera idea és que un pla territorial hauria d'haver partit d'un treball de coneixement de la situació econòmica i de la situació de la reestructuració de sectors industrials que tenim. Que la política d'ordenament del territori hauria de tenir present quines mesures urgents són necessàries en aquests moments a Catalunya. Tenir present la situació de la reconversió industrial que estem patint. La perspectiva d'ingrés d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea està representant per a Catalunya el desmantellament de sectors tradicionals de la nostra economia. El tèxtil està desapareixent, i altres sectors industrials estan tenint un procés de reconversió brutal que fa, per una banda, que desapareguin sectors molt importants de la nostra indústria, però, al mateix temps, desapareixen llocs de treball. I, en contrapartida, no hi ha amb claredat una proposta substitutiva d'aquests sectors industrials que es planteja fer desaparèixer.

El tema del tèxtil, de la gamma blanca, de l'automoció són problemes que d'una manera clara i contundent no estan contemplats en aquesta proposta de pla territorial. Però, a més, hi ha un altre tema que té una incidència molt important a Catalunya: és la política que des d'Espanya s'està fent amb el PEN. I, en aquests moments, aquest pla territorial no contempla, aquesta proposta de govern que aprovarem aquí no contempla què farem amb les centrals nuclears que en aquests moments estan funcionant a Catalunya, i que estan funcionant d'una manera determinada. Però no hi entrarem en aquest debat, que, possiblement, algun dia aquest Parlament haurà de discutir: què està passant a Ascó, a Vandellòs i a altres centrals nuclears.

Però al mateix temps hi ha un altre tema que no s'aborda amb claredat, perquè diuen que no tenim competències. I possiblement sigui veritat, però en l'actitud legislativa del Parlament de Catalunya hauríem de fer un esforç per aconseguir més competències per a la Generalitat de Catalunya. Què farem amb les nostres dificultats d'aigua —que és un tema molt important a Catalunya—, a partir de les competències que tenim, que són nul·les, però com i de quina manera abordem això amb una proposta de llei. Però, a més, aquesta llei no aborda amb decisió dos dels problemes més importants que tenim plantejats a Catalunya. El primer d'ells és la realitat que el 70% de la població i dels recursos econòmics estan en l'àrea metropolitana de Barcelona, estan concentrats a l'entorn de la ciutat de Barcelona. I si una llei de política territorial ha de tenir, com diu l'exposició de motius que planteja el Govern, la necessitat de reequilibrar Catalunya, ha de saber amb molta claredat què fer a l'àrea metropolitana, què fer als cinturons industrials que hi ha a l'entorn de Catalunya, que s'estan despoblant —realitat concreta—, i, al mateix temps, com abordem el tema de la reindustrialització de la resta de Catalunya. Com fem possible que a Lleida, que a Girona, que a Tarragona el

procés de reindustrialització es doni.

Per acabar, perquè penso que aquest Parlament ha tingut possibilitat de discutir alguns d'aquests temes que jo plantejo, no simplement en aquesta llei, sinó en debats generals a altres propostes de llei, i que segurament continuarem discutint en aquesta legislatura i en la pròxima, voldria acabar amb una idea política important per a nosaltres, i és que, reprenent l'inici de la meua intervenció, si de paraula totes les forces polítiques del Parlament de Catalunya diuen que la crisi econòmica és el primer problema que té plantejat el poble de Catalunya, hem de ser capaços de contemplar aquesta idea política, aquesta actitud envers els problemes per a ser capaços d'incidir de tots i cada un dels angles, i l'ordenació del territori és una de les competències més completa que té el Parlament de Catalunya, i hauríem d'haver-la utilitzat en profunditat i no ho hem fet. Aprovarem aquesta llei, però el poble de Catalunya algun dia ens en passarà comptes a tots, als qui hem tingut una opinió política i als qui n'hem tingut una altra.

Res més, moltes gràcies, i el convenciment, pel coneixement de la composició de la Cambra, que aquesta serà una esmena a la totalitat que no prosperarà, però que és important de fer-la, perquè això possibilitarà amb claredat dir al poble de Catalunya que hi ha altres solucions, hi ha altres possibilitats per a governar Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? El senyor Pont té la paraula per al torn en contra.

El Sr. PONT: Senyor President, senyores, senyors Diputats, per fer el torn en contra a l'esmena a la totalitat del senyor Celestino Sánchez a aquesta llei de política territorial.

El Grup parlamentari de Convergència i Unió, i també el nostre Govern, té com a primer problema del nostre país el de la crisi que estem patint amb les seves conseqüències de l'atur. El Govern i el Grup som tots molt conscients que tenim tot un conjunt de problemes plantejats, que el senyor Celestino Sánchez ens ha recordat —el problema de la reconversió industrial, el problema de l'ingrés a la Comunitat Europea, el mateix funcionament, per què no?, de les centrals nuclears, les competències sobre l'aigua, etcètera—, tot un conjunt de problemes que és veritat que hi són. El que no podem pretendre és que aquest Parlament faci una llei de política territorial i amb una sola llei tots aquests problemes quedin resolts.

Nosaltres entenem que aquesta llei és una bona eina per a afrontar aquests problemes, és una primera llei d'un conjunt que hauran de venir després. El pla general territorial de Catalunya, els plans parcials, els mateixos plans territorials, hauran d'anar desenvolupant aquest conjunt de mesures, que, evidentment, avui són necessàries per a poder portar el nostre país endavant. Ara bé, em sembla que tots els senyors i les senyores Diputats són conscients que amb una llei no podríem pas resoldre-ho tot. Un dels temes, potser, en què el senyor Celestino Sánchez té la seva part de raó és en la qüestió de les competències de les aigües. És veritat que en aquest moment nosaltres no hi podem incidir, però la nostra voluntat, que coneixen tots els senyors i senyores membres de la Cambra, és que voldríem tenir aquestes competències i que immediatament que ens siguin traspasades nosaltres les exercirem. Mentrestant haurem de preveure aquest marc d'ordenació general del territori de Catalunya partint d'aquest primer pas que és la llei de política territorial. En aquest sentit, demanaríem, des del

Grup de Convergència i Unió, a tots els senyors Diputats i les senyores Diputades de la Cambra que volguessin votar negativament l'esmena a la totalitat del senyor Celestino Sánchez i que, d'aquesta manera, poguéssim continuar la discussió de la llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ara, els altres Grups poden fixar la seva posició sobre aquesta esmena a la totalitat. El Grup de Centristes, desitja fixar la posició? (Pausa.) No. Grup d'Esquerra Republicana? (Pausa.) No. Grup Mixt? (Pausa.) El Grup del Partit Socialista Unificat? (Pausa.) El Grup Socialista? (Pausa.)

Bé, aleshores, no havent-hi fixacions de posició, podem passar immediatament a la votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena a la totalitat que ha defensat el Diputat senyor Celestino Sánchez, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena a la totalitat ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 84 en contra i cap abstenció.

Continuem, doncs, amb l'articulat. Deixarem de banda la introducció i el títol de la llei, i passem, doncs, a l'article primer, al qual hi ha diverses esmenes. A l'apartat 1 una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat i una esmena del senyor Celestino Sánchez, i a l'apartat 2 una esmena del senyor Celestino Sánchez. Comencem amb les esmenes a l'apartat 1, i, en primer lloc, doncs, amb l'esmena número 2, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Borja.

El Sr. BORJA: Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, el Grup parlamentari del PSU ja vol aprofitar aquesta ocasió per a dir que considera que aquesta llei ha estat molt treballada en Ponència i en Comissió, que s'han tingut en compte les aportacions i les esmenes de tots els Grups, que hi ha hagut un gran treball de transacció, que això ha permès que, malgrat que hi hagués moltes esmenes inicialment, més de dues-centes —el nostre Grup en va presentar unes quaranta—..., pensem que tots els Grups i en tot cas nosaltres estem satisfets del resultat final aconseguit. Fins i tot hauria estat el nostre desig de no intervenir per defensar esmenes, considerant que el caràcter de la llei —que és una llei instrumental, que és una llei marc, que és una llei per a fer política territorial, però que no pressuposa uns continguts precisos en la política territorial— permetria una aprovació gairebé unànime.

Aquesta és l'única esmena que pensem que té un caràcter clarament polític. En mantindrem alguna altra, almenys com a mínim una altra, però aquesta esmena pensem que té aquest caràcter fonamentalment polític perquè nosaltres vam proposar que diguéssim, en definir la llei: «aquesta Llei té per objecte establir directrius d'ordenació de les actuacions públiques i privades amb incidència territorial supramunicipal a Catalunya». Aquesta proposta, aquesta esmena, va ser acceptada en Ponència per majoria, per majoria dels Grups que estàvem allà representats, però no després en Comissió. En Comissió va quedar el text actual, text que, en primer lloc, nosaltres trobem imprecís, confús, o, en tot cas, limitat.

Diu: «Accions administratives amb incidència territorial.»

Sembla que el planejament territorial només l'agués d'ordenar, doncs, l'actuació de l'Administració pública. Sembla, per tant, que grans actuacions privades en quedessin fora, o es podria entendre que quedaven fora del planejament, és a dir, un pla d'urbanisme, un gran hipermercat, un port esportiu, etcètera.

Jo sé que no és la voluntat del legislador, segurament, en aquest cas..., que hi ha altres instruments, però la definició de la llei limita el planejament territorial a ordenar l'activitat pública. Nosaltres hi afegíem, «accions privades d'incidència supramunicipal», perquè quedés ben clar que eren grans actuacions privades, no qualsevol actuació privada —que, d'altra banda, ja queda inclosa en el Pla General d'Ordenació Urbanística del Municipi—, i ens semblava que era una millora de la Llei, que no introduir-hi això pot significar o es pot entendre com una limitació política que el Parlament de Catalunya dona

la Generalitat per a fer planejament, que aleshores ens fa deixar estrictament de la qualificació urbanística del sòl per a ordenar les activitats, i pensem que això és insuficient, i, a més a més, pensem que això és retallar l'autonomia, perquè el procés de conquesta real de competències autonòmiques vol conquistar competències en aquelles àrees de l'acció pública que està ben definit fins a quin punt és competència de l'Estat central o és competència de la Generalitat; vol dir conquistar funcions, competències d'ordenació de les activitats econòmiques; vol dir no quedar-se només en el terreny del planejament formal, del planejament urbanístic, de qualificar el sòl, sinó ordenar pràcticament l'activitat econòmica.

Pensem, doncs, que el fet de no incloure aquesta esmena és limitar el planejament territorial i que és rebaixar o no augmentar el sostre de l'autonomia, i per això nosaltres demanem, senyores Diputades i senyors Diputats, que votin aquesta esmena, que millorarà tècnicament, políticament, la Llei de Política Territorial del Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Pont té la paraula per al torn en contra.

El Sr. PONT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, hem escoltat amb tota atenció, una vegada més, els arguments de l'Il·lustre Diputat senyor Borja en relació amb aquest tema que, com ell ha anunciat, va ser objecte de controvèrsia, tant al llarg dels debats de la Ponència com també en els debats de la Comissió.

En el fons de la qüestió, el senyor Borja té raó; aquesta Llei ha d'incloure les grans actuacions, siguin públiques o siguin privades. Però nosaltres entenem que en el text que ha quedat de la Llei, això queda perfectament recollit. Aquesta Llei té per objecte d'establir les directrius d'ordenació del territori català en general, sense cap exclusió, aquí, d'activitat privada. Per tant, totes les actuacions de tipus privat quedaran subjectes, pel que fa referència a l'ordenació del territori, al que es vagi legislant. Tots els plans d'ordenació, els plans d'urbanisme, a través del desplegament d'aquesta Llei, afectaran aquestes activitats. Per tant, a nosaltres ens sembla innecessària aquesta major precisió que hi vol fer el Partit Socialista Unificat de Catalunya, i que, d'alguna manera, ens trobaríem que envairíem altres camps; sortiríem estrictament del camp de política territorial, que és el d'aquesta Llei, i entrariem en d'altres, en obrir una petita porta —que potser no portaria enlloc, però que algú podria pensar que porta a decisions de caràcter econò-

mic o més important.

Quant a aquest segon afegitó que ells fan, «activitats privades amb incidència territorial supramunicipal», seria també molt difícil d'esbrinar exactament quan hi ha incidència supramunicipal en aquestes activitats, perquè activitats fetes en un sol municipi poden portar problemes o poden tenir conseqüències en municipis veïns, i, per tant, seria molt difícil, també, de destriar aquesta qüestió.

Per aquests dos motius, demanariem a la Cambra, a les senyores i als senyors Diputats que volguessin rebutjar aquesta esmena presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé. L'esmena següent és l'esmena número 2, esmena del Diputat senyor Celestino Sánchez, que en la seva numeració portava el número 3. El senyor Sánchez té la paraula per a defensar-la.

El Sr. SÁNCHEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per a tranquil·litzar-los vull informar que hi ha tota una sèrie d'esmenes que retirem, ja des d'aquest moment, que és l'esmena número 22, l'esmena número 32, la 34, la 38 i la 43. Al mateix temps, vull plantejar que, si no hi ha cap inconvenient, defensariem les esmenes números 3 i 4, perquè pensem que són similars i que abreujaríem el debat en el Parlament de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, l'esmena número 3 i l'esmena número 4, en la numeració del *Butlletí*, eh?

El Sr. SÁNCHEZ: Sí.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. No hi ha cap inconvenient a defensar-les conjuntament.

El Sr. SÁNCHEZ: Tinc una mica de por de plantejar una idea, i és que un castellanoparlant, una persona que pensa en castellà, hagi de defensar una idea com aquesta, i és que les idees polítiques que s'expressen han de tenir les seves traduccions escrites. El que nosaltres pensem que ha de fer aquesta Llei és ordenar allò que l'Administració fa o ha de fer per a l'ordenament territorial. I és precisament a partir d'aquesta idea, de què ha de fer l'Administració, l'Estat, a Catalunya —per dir-ho d'alguna manera—, que nosaltres entenem aquestes dues propostes que fem.

La nostra idea és que a Catalunya s'han d'ordenar les incidències i les necessitats que, des d'un punt de vista territorial, necessiten accions administratives, necessiten que el Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat facin coses. Nosaltres pensem que aquest no és un problema sense importància, que no és un problema de discussió semàntica, sinó que és un problema de contingut polític. I és precisament per això que nosaltres hem mantingut aquestes dues esmenes, i plantejem la necessitat que el Ple del Parlament voti favorablement aquestes esmenes; primer, perquè pensem que són justes i, a més, pensem que, en la seva definició, recullen millor la pròpia opinió que pensem que hauria de tenir el Govern de la Generalitat.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Pont té la paraula per al torn en contra. El senyor Pont farà també el torn en contra de les dues esmenes? *(Pausa.)*

El Sr. PONT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, les dues esmenes defensades pel senyor Celestino Sánchez... En lloc d'atenir-me estrictament al text de les dues esmenes, m'atindré a l'explicació que el senyor Celestino Sánchez ens

ha fet, que és que voldria que aquesta Llei fes coses, que aquesta Llei arbitrés les mesures perquè la Generalitat pugui fer coses. En aquest sentit pràctic que el senyor Celestino Sánchez voldria la Llei, al nostre entendre, al del nostre Grup parlamentari, aquesta Llei ho fa, i ho fa a través d'uns instruments que es diuen els «Plans territorials sectorials», com pot ser el Pla Territorial de Carreteres, com pot ser el de Costes..., tota aquesta sèrie de plans sectorials concrets. A través d'aquests plans el Govern de la Generalitat farà coses. Ara bé, també he de dir al senyor Celestino Sánchez que fer coses no depèn només de la programació que puguem fer nosaltres, sinó que depèn, sobretot, d'un fet primordial, que són els diners. Dependrà absolutament dels pressupostos; per més bé que féssim aquesta Llei, per algunes paraules que hi canviéssim, o el que sigui, a l'hora de poder fer les coses que nosaltres haurem previst, el fet que les pugui fer dependrà estrictament de les possibilitats de dotacions econòmiques que tingui la Generalitat de Catalunya.

Res més; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé. No havent-hi altres esmenes a aquest article, anem a procedir a les votacions.

Primerament votarem l'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, número 2 en l'ordenació del *Butlletí*.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada ja que hi ha hagut empat; ha obtingut 43 vots a favor, 43 en contra i hi ha hagut 12 abstencions. Per tant, l'esmena ha quedat rebutjada. (*Remor de veus.*)

Passem ara a votació l'esmena número 3, del Diputat senyor Celestino Sánchez.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 3, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 99 en contra i cap abstenció.

I ara haig d'excusar-me davant de les senyores i els senyors Diputats en relació amb la votació anterior. Aquest matí tenim una sèrie de complicacions amb una sèrie d'esmenes a aquests Projectes de Llei, i, una mica distret, doncs, he oblidat que la conclusió que l'esmena és rebutjada té lloc únicament si s'ha repetit la votació, i, fins i tot, si hi ha hagut una suspensió de sessió.

De manera que anem, primer, a repetir la votació anterior, la votació, doncs, de l'esmena número 2 del Partit Socialista Unificat. (*Remor de veus.*)

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé. Aquesta vegada sí que l'esmena ha quedat rebutjada per 46 vots a favor, 49 en contra i 12 abstencions.

I repeteixo les meves excuses per l'error anterior.

Passem ara a votació l'esmena número 4 del Diputat senyor Sánchez.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 105 en contra i cap abstenció.

Senyores i senyors Diputats, en aquest moment són presents en la llotja d'honor, assistint a la nostra sessió, els Excel·lentíssims senyors Juan Manuel Castillo Manzano, Conseller de Turisme, Comerç i Transports de la Junta d'Andalusia; Álvaro Alcaide Guerrero, Vice-president Primer del Parlament d'Andalusia, i Baltasar Fernández Ávila, Director General de Comerç de la Junta d'Andalusia.

Excelentísimos señores: bienvenidos a este Parlamento. En nombre de todos los Diputados me complazco en saludarles muy cordialmente. (*Aplaudiments.*)

Bé. Continuem, primerament, amb la votació del text del Dictamen de l'article primer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 105 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

A l'article segon hi ha una sola esmena a l'apartat segon, que és l'esmena del Diputat senyor Celestino Sánchez. El senyor Sánchez té la paraula per a defensar-la.

El Sr. SÁNCHEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, para aligerar el debat, plantejar que defensaríem conjuntament l'esmena número 5 i l'esmena número 27, la qual pensem, des del nostre punt de vista, que planteja la mateixa idea política, i és la necessitat de defensar l'autonomia municipal, la capacitat que els organismes que no són la Generalitat tinguin capacitat d'incidir-hi d'una manera clara amb el desenvolupament d'aquesta Llei.

En l'esmena número 5 el que plantejem d'una manera clara és la necessitat de que les entitats locals actuïn, perquè pensem que aquesta és la manera més clara de dir la voluntat política que nosaltres tenim, i és que els ajuntaments actuïn en l'ordenació del territori. I, l'esmena número 27, el que planteja és que els diferents organismes territorials competents puguin actuar.

És en funció d'això que demanem la votació favorable a aquestes dues esmenes i abreujar el debat.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Pont té la paraula per al torn en contra. El senyor Pont farà també el torn en contra de l'esmena número 27? D'acord.

El Sr. PONT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, en relació amb les esmenes que ha defensat el senyor Celestino Sánchez, jo voldria fer avinent als senyors membres de la Cambra que aquest punt tercer de l'article 2 va ser objecte ja d'una esmena i el text diu exactament ara que: «les entitats locals han de participar en l'assoliment dels objectius d'aquesta Llei mitjançant l'exercici de les competències que els són pròpies». «Han de participar», no «puguin actuar», com em sembla que he sentit des d'aquesta tribuna. Per tant, el text de la redacció em sembla que atén perfectament l'interès del senyor Celestino Sánchez que les entitats locals han de participar en l'assoliment d'aquests objectius.

I, quant a l'esmena número 27, que fa referència també als plans territorials parcials, que aquí es demanaven en l'esmena

al senyor Celestino Sánchez —«lo pidan los órganos territoriales competentes en el ámbito correspondiente»—, li haig de fer avinent que també hi ha hagut unes transaccionals en aquest sentit, que no recolliran segurament tot el que el senyor Celestino Sánchez voldria, però d'alguna manera es té en compte la possibilitat que els plans territorials parcials siguin, doncs, promoguts, àdhuc realitzats per les entitats locals en unes determinades condicions que m'imagino que després, segurament, podrem veure.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Passem, doncs, a votació l'esmena número 5 del senyor Celestino Sánchez.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació el text del Dictamen de l'article 2.

El senyor Sánchez demana votació separada dels apartats? No cal? Molt bé. Doncs, passem a votació la totalitat de l'article 2, del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 96 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

En l'article tercer hi havia una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya que ha estat retirada i queden, doncs, només dues esmenes del Diputat senyor Celestino Sánchez: una a la lletra b) i una altra a la lletra c). Hi ha, a més a més, una esmena tècnica a la lletra b).

Comencem, doncs, la defensa, de part del senyor Sánchez, de les seves esmenes.

El Sr. SÁNCHEZ: Des de l'escó mateix, senyor President. Primer plantejar una possibilitat, si el senyor President ho considera convenient, que és que totes les esmenes que pugui defensar jo, conjuntament, si ho considera convenient i no crea problemes, es votin també conjuntament, perquè estan lligades, políticament, des del nostre punt de vista.

El Sr. PRESIDENT: És a dir, totes les esmenes del Dictamen en una sola defensa?

El Sr. SÁNCHEZ: No. Vull dir per blocs.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. D'acord. Digui, senyor Sánchez, quines desitja defensar.

El Sr. SÁNCHEZ: Ara defensaria la número 7, la 8, la 28, la 29 i la 39. I defensar-les, en el torn en contra i, a partir d'aquí, passar a la votació, també, conjuntament, si...

El Sr. PRESIDENT: Bé, quan hi arribem. Quan arribarem a la votació. Si no han decaigut si realment estan absolutament lligades, però, en tot cas, o decauran o les votarem quan hi arribem.

Bé, aleshores, té la paraula el senyor Sánchez per a la defensa.

El Sr. SÁNCHEZ (*de l'escó estant*): Des de l'escó mateix. Nosaltres pensem que en aquesta Proposta de Llei hi ha un tema molt important de què ja he fet esment en l'esmena a la totalitat, que és el tema de la necessitat de reequilibrar les diferents

zones de Catalunya. Pensem que això està expressat en algunes de les esmenes que nosaltres mantenim i després hi ha una altra idea política que pensem que és important, que és l'element de la defensa i la protecció del medi ambient, que pensem que no és exclusivament competència d'una llei específica, com la que discutirem després d'aquesta, sinó que, també en el tema de l'ordenació del territori, hauria de tenir un element preferent. És en aquesta direcció que va la nostra esmena número 8.

Després, hi ha dos elements de preocupació i és la capacitat de contemplar, des del punt de vista d'aquesta Llei, dos elements concrets de la nostra realitat, que no es contemplen. I és a partir d'aquí que proposem dues lletres noves, perquè, d'aquesta manera, aquesta Llei pugui contemplar aquestes dues expressions concretes. Una és la «Zona de Desarrollo Preferente Industrial y Residencial», que és una característica urbanística existent en la nostra realitat a Catalunya i que hauria de tenir una específica concreció, i l'altra és «Zonas Urbanas de Actuación Preferente para la Remodelación o la Rehabilitación».

Nosaltres som conscients que en la nostra societat hi ha un element concret de concentració, que aquesta concentració ha creat problemes i que aquesta Llei ha de tenir la capacitat d'incidir en aquesta realitat. És per això, que pensem que totes aquestes esmenes —la número 7, la 8, la 28, la 29 i la 39— haurien de ser votades favorablement. Res més.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Pont té la paraula per al torn en contra.

El Sr. PONT: Gràcies, senyor President. Bé. Aquesta agrupació és una mica heterogènia, i, encara que té una mateixa motivació d'inclusió d'uns nous apartats, el torn en contra seria que, d'alguna manera, tots aquests temes de què ha tractat el senyor Celestino Sánchez, la Llei els recull. El que pot ser és que no els recull d'una manera principal, com ell voldria. Però, per exemple, en el cas de les Zones Urbanes d'Actuacions en què hi hagi d'haver programes de rehabilitació, a mi em sembla que és evident que per coherència amb el que dèiem abans, senyor Celestino Sánchez, aquí ha de tenir una influència molt important l'Ajuntament. Em sembla que voler des d'una llei de Política Territorial de Catalunya definir que, quan fem un programa de rehabilitació a Manresa, o a Lleida o en un barri d'aquestes ciutats, des d'aquest Pla haurem contemplat aquestes possibilitats, realment és molt difícil. Em sembla que és millor que la Llei faci un marc o estableixi un marc de possibilitats i que després, a través dels diferents plans i, en últim lloc, a través dels plans d'ordenació municipal aquestes associacions es puguin fer.

Quant a la defensa que fa del medi ambient, també la Llei contempla una sèrie de supòsits en les unificacions que haurà de fer, que siguin respectades les característiques particulars dels territoris. Em sembla que voler fer més del que diu la Llei fóra envair un terreny, i, com hem dit abans, aquesta només és Llei de Política Territorial i no ho pot resoldre tot.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara, com havia anunciat, s'ha presentat una esmena tècnica amb les signatures de dos Grups parlamentaris que en l'apartat b) d'aquest article 3 proposa de suprimir el darrer incís, que diu: «fomentar-hi el creixement d'altres.» En efecte, la redacció del Dictamen era molt desafort-

tunada, perquè semblava que es tractava de fomentar el creixement d'altres problemes de congestió, i, per tant, sembla que aquesta esmena és realment de naturalesa tècnica i justificada. El senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER (Ramon Camp i Batalla): Esmena tècnica que presenten els Grups parlamentaris sotasignats a l'article 3, apartat b), del Projecte de Llei de Política Territorial.

Es proposa la supressió del darrer incís: «i de fomentar-hi el creixement d'altres.» Per tant, l'apartat b) de l'article 3 quedaria: «Regular el creixement econòmic i d'activitats a les zones que pateixen problemes de congestió, a fi de millorar-hi la qualitat de la vida.»

El Sr. PRESIDENT: És que algun Grup parlamentari fa objecció que s'admeti a tràmit aquesta esmena tècnica? (Pausa.) Bé, aleshores passem a les votacions.

Primerament, votarem l'esmena..., podríem votar conjuntament les esmenes 7 i 8, del senyor Celestino Sánchez, si ningú no hi té inconvenient (Pausa.) Doncs, votem les dues esmenes conjuntament.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 2 vots a favor, 89 en contra i cap abstenció.

I, passem ara a votar l'esmena tècnica que ha estat llegida.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena tècnica, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el Dictamen, de l'article 3, amb la incorporació, evidentment, de l'esmena tècnica aprovada.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El Dictamen ha estat aprovat per 89 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Passem, ara, a l'article 4, al qual hi ha solament una esmena, l'esmena número 10 del Diputat senyor Sánchez. El senyor Sánchez té la paraula per a defensar-la.

El Sr. SÁNCHEZ (*de l'escó estant*): Des de l'escó mateix, senyor President. Aquesta és, des del nostre punt de vista, l'esmena més important que nosaltres fem perquè intenta expressar des d'un punt de vista de redacció la idea política que nosaltres hem defensat en l'esmena a la totalitat, en el sentit que intentem definir el què és per a nosaltres l'esquema territorial general, que definim el què és l'ordenació a Catalunya per a nosaltres. Per això, nosaltres pensem que és molt important tenir present que l'ordenació del territori no és exclusivament una competència del Parlament de Catalunya o de la Generalitat, sinó que hi ha tota una sèrie d'actuacions concretes, que la mateixa Llei dona possibilitats i que hem de ser capaços d'incorporar-les.

I l'altre element important és que hi ha competències que són de l'Estat central, i amb aquesta idea nosaltres el que volem plantejar no és el nostre acord amb la situació política i

estatutària que hi ha a Catalunya, sinó que el que nosaltres plantejem és que el Parlament de Catalunya i la Generalitat han de tenir-les presents en l'ordenació del territori, però, al mateix temps, han de tenir la voluntat política de modificar-la; però el que no podem fer és no tenir-les presents.

En aquests moments hi ha competències de l'Estat; nosaltres hem de reconèixer-les i, al mateix temps, fer les actituds polítiques necessàries per a modificar-les.

Jo no llegeixo l'esmena en concret, tots els Diputats i Diputades la tenen, i penso que hauria de ser votada favorablement.

El Sr. PRESIDENT. Per al torn en contra? El Diputat senyor Pont té la paraula per al torn en contra.

El Sr. PONT: Gràcies, senyor President, miri, nosaltres, amb aquesta esmena del senyor Celestino Sánchez, com en altres que anirem veient al llarg del debat d'aquest matí, hi estem parcialment d'acord, però nosaltres creiem que la Llei ja diu tot això que ens diu en Celestino Sánchez. Evidentment que l'esquema territorial general serà vinculant per a tota l'Administració pública de la Generalitat; ara, quan diu «totes les Administracions públiques que hi ha en l'àmbit territorial de Catalunya», hem de ser molt conscients que, ara com ara, i d'acord amb la Constitució i amb l'Estatut, nosaltres podem, o, més ben dit, el Consell Executiu o la Generalitat podem manar sobre les competències que nosaltres tenim. Ens és molt difícil, ens és impossible de pretendre que nosaltres a l'Administració pública de l'Estat puguem fer-li una cosa vinculant.

També estic d'acord, per això, amb el que diu el senyor Celestino Sánchez, que hem de fer l'esforç des del Consell Executiu i des d'aquest Parlament que en aquestes atribucions, aquestes competències, en què encara avui, des de Catalunya, nosaltres no ens podem autogovernar, hem d'anar seguint un procés per a aconseguir-les, que no haguem de dependre —sobretot en matèria de política territorial— en cap cas de Madrid, sinó que ho puguem fer nosaltres. Ara bé, aquest és un altre procés; potser sí que entràriem també en la reforma de l'Estatut, per un camí o per l'altre, i em sembla que no hi hem d'entrar des de la Llei de Política Territorial, i nosaltres, des de Convergència i Unió, en aquest moment demanàriem que fos rebutjada aquesta esmena que ha presentat el senyor Celestino Sánchez i que volguessin, doncs, si els plau, votar-la en contra.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: No havent-hi altres esmenes, passem a votació l'esmena del senyor Celestino Sánchez.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 88 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació el text del Dictamen, article 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, per a l'article 4, ha quedat aprovat per 88 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

A l'article 5, havent estat retirades les esmenes del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, quedava el vot particu-

lar del Grup parlamentari de Convergència i Unió i les esmenes 14, 15 i 16, del Diputat senyor Celestino Sánchez i, a més a més, també una esmena tècnica que ha estat presentada a la Mesa amb la signatura de dos Grups. Ara bé, respecte al vot particular del Grup de Convergència i Unió s'ha presentat una esmena transaccional, que porta també la signatura d'aquest Grup parlamentari i del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que significaria, evidentment, la retirada del vot particular de Convergència i Unió; de manera que demanarem al senyor Secretari que doni lectura a aquesta esmena transaccional abans de procedir a consultar els Grups.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «f) Indicació de les àrees del territori a les quals cal promoure usos específics. g) La definició dels àmbits d'aplicació dels plans territorials parcials que s'hauran d'adequar als àmbits establerts en la divisió territorial de Catalunya. Es poden agrupar unitats supramunicipals o comarcals, però en cap cas es poden dividir.»

El Sr. PRESIDENT: Bé, algun dels Grups no signants d'aquesta esmena transaccional s'oposa que s'admeti a tràmit? *(Pausa.)* No hi ha oposició, per tant, l'esmena és admesa a tràmit.

Bé, passem, doncs, al debat. Primerament, la defensa d'aquesta esmena transaccional. El senyor Pont té la paraula.

El Sr. PONT *(de l'escó estant)*: Senyor President, més que fer una defensa, explicaré el motiu d'aquesta transacció. És simplement un canvi d'una lletra f) per una g) que hi havia quan es va presentar una esmena per un dels Grups; es va fer a l'apartat f), quan en realitat hauria d'haver estat al g), i ara, per restituir aquest ordre, presentem aquesta esmena transaccional. D'aquesta manera em sembla que els senyors Diputats, a la vista del text, ho poden entendre, perquè, si llegeixen l'Informe de la Ponència com havia quedat, tant l'f) com el g) volien fer la mateixa cosa: definir els àmbits dels plans territorials parcials. Era absurd; si s'havien definit en l'f), no calia tornar-ho a repetir en el g); ara, si s'entén que hi va haver un error mecànogràfic, que quan es va fer una esmena sobre l'apartat f) havia de ser el g), aleshores la cosa queda molt clara.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha cap torn en contra? *(Pausa.)* Bé, aleshores, passem a la defensa de les esmenes del senyor Celestino Sánchez, les esmenes 14, 15 i 16. El senyor Sánchez té la paraula.

El Sr. SÁNCHEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo, per abreujar el debat, faria la defensa de l'esmena número 14, però al mateix temps la defensa de les esmenes números 19, 20 i la 24, que entenem que estan lligades, perquè totes elles el que plantegen és quina opinió tenim nosaltres de quins són els organismes competents per a fer les qüestions concretes que ens planteja la Llei.

En aquesta direcció, en l'esmena número 14, el que plantegen és que és necessària una nova lletra: per la situació actual, en les bases generals per a la formulació dels esquemes territorial-sectorial. Nosaltres pensem que és molt important partir de la realitat que en aquests moments existeix.

L'altra idea política que plantegen en l'esmena número 19 és la idea que nosaltres defensem que sigui el Departament de Presidència el que faci la proposta als diferents Departaments perquè facin les propostes d'esquemes sectorials.

En l'esmena número 20 el que nosaltres plantegen és que

els diferents Departaments de la Generalitat defineixin els seus programes a partir de l'esquema, per a desenrotllar l'esquema territorial general.

I l'esmena número 24 el que fa de nou és remetre, que sigui el Departament de la Presidència que plantegi el projecte d'esquema territorial al Consell Executiu.

D'altra part, amb l'esmena número 16, el que nosaltres plantegen —i està molt lligada a una altra esmena que nosaltres plantegen, que és la número 31— és el problema dels recursos financers. Com i de quina manera es fa la instrumentació de les actuacions i a partir de quins diners? Amb l'esmena número 16, el que nosaltres plantegen és una nova llei, que concreti com s'instrumentalitzarà, dintre dels Pressupostos de la Generalitat, l'execució de l'esquema territorial general. Pensem que aquesta idea de definir és molt important, perquè sense peles no es fa res, i amb això penso que estem tots d'acord.

I amb l'esmena número 31, el que plantegen és que no simplement aquests diners els ha de tenir la Generalitat, sinó que hi ha diferents nivells d'actuació que, necessàriament, necessitaran diners per a actuar. I l'esmena número 15, que per a nosaltres està també lligada a una altra —la número 30—, és fer una nova lletra que especifiqui amb claredat el que són dintre del Pla Territorial determinacions vinculants o de caràcter indicatiu, que és la mateixa proposta que fem a l'esmena número 30, de fer una nova lletra. Per què plantegen aquesta idea? Perquè en les característiques d'un pla territorial, en les característiques del planejament a nivell de tota Catalunya, ha de quedar amb molta claredat què és competència dels ajuntaments o dels organismes supramunicipals i què és competència de la Generalitat; al mateix temps que, dintre de la proposta, quines idees són, no de caràcter vinculant però sí de caràcter indicatiu; que els diferents àmbits ho tinguin present per al seu treball i per a la seva proposta.

Amb això pensem que, possiblement, s'abreujarà el debat i farà possible que acabem aquesta discussió al més aviat possible, però amb la possibilitat que totes i cadascuna de les esmenes siguin votades.

(El M. H. Sr. President deixa momentàniament l'hemicicle i la I. Sra. Vice-presidenta Primera ocupa el lloc de la Presidència.)

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA *(Concepció Ferrer i Casals)*: Perdó, senyor Celestino Sánchez. Podria indicar-me exactament les esmenes que ha defensat ara, ja, perquè m'he perdut una mica al final.

El Sr. SÁNCHEZ: Mira, la 16 i la 31. Això de «setze» no em surt massa bé, però bé... *(Rialles.)*

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: La 14, 15...

El Sr. SÁNCHEZ: La 14, la 15...

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: La 16...

El Sr. SÁNCHEZ: No, mira: la 14, la 19, la 20 i la 24, la 16 i la 31, i la 15 i la 30.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: D'acord, moltes gràcies, senyor Celestino Sánchez. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Ferran Pont.

El Sr. PONT: Senyora Presidenta, senyores, senyors Diputats, per a fer un torn en contra d'aquest conjunt d'esmenes que ens acaba de llegir ara el senyor Celestino Sánchez.

Quant a l'esmena número 14, la definició de la incorporació d'aquest nou apartat h), nosaltres creiem que no és necessària, perquè aquesta definició de situacions actuals i bases és con-

substancial a l'inici d'aquests treballs de preparació del Pla Territorial General de Catalunya. És evident que fins en el mateix moment de prendre l'acord, d'assenyalar els objectius que haurà de tenir el Pla, aquests elements de base, de coneixement de la realitat, s'hauran de tenir. D'alguna manera ja s'ha començat, aquesta tasca. Recordaran els senyors Diputats que el març de l'any 1981 el Consell Executiu va trametre a aquesta Cambra uns criteris i objectius del Pla Territorial de Catalunya, que en bona part constituïen una informació de primera categoria per a atendre aquest paràgraf h) que ens demana el senyor Celestino Sánchez de més a més i que nosaltres considerem que no és necessari.

En l'esmena número 15, quant a les precisions vinculants i precisions de caràcter indicatiu, nosaltres entenem que haurà de ser al llarg del desenvolupament dels diferents plans que aquestes determinacions s'hauran d'anar fixant. I també voldria fer avinent al senyor Celestino Sánchez que, de vegades, la frontera entre el vinculant i l'indicatiu no és tan exacta. De vegades, les qüestions poden tenir... Per exemple, a tal lloc no es pot fer tal cosa, perquè no hi ha urbanització; si l'urbanització es fa, resulta que a tal lloc es pot fer aquella actuació. Per tant, fóra molt difícil, de bon principi, voler prefixar totes aquestes coses. Ara, al llarg d'anar-ho fent en els plans, em sembla que, si no de manera directa, de manera indirecta quedarà recollit.

Quant a l'esmena número 16, en l'ordenació dels recursos financers, totalment d'acord. En aquest cas, la Llei no ho fixa, però és evident que una de les feines o una de les tasques legislatives pendants que queden en aquest Parlament —no sé si per a aquesta legislatura o per a una de pròxima— és establir aquesta ordenació legal dels recursos financers. Totalment d'acord. Potser la Generalitat i els ajuntaments ho tenen ja més o menys prefixat, però un altre ens que tots volem que al més aviat possible pugui funcionar, que és la comarca, per exemple, quant als seus recursos és un complet interrogant. Per tant, he d'estar d'acord amb el senyor Celestino Sánchez que això cal ordenar-ho. Ara, tornaria a dir-li el que li he dit ja diverses vegades: en aquesta Llei no hi pot ser tot, i, evidentment, això haurà de ser objecte d'una futura llei d'aquest Parlament.

Quant a la 20, 24, 30 i 31, em sembla que totes fan referència a si determinades funcions haurien de correspondre a la Presidència de la Generalitat o al Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Aquesta —els senyors Diputats ja coneixen una mica el tema— és una discussió que fa molts anys que es porta, que hi ha experiències en tots dos sentits; i que podria haver anat a Presidència, evidentment, però, en aquest cas, es va fer l'opció que correspongués a Política Territorial i Obres Públiques aquesta competència, i, evidentment, té moltes motivacions que sigui així. En una llei que afecta primordialment el territori, és evident que la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques és la que més competències té sobre aquest aspecte general de la política.

Per tots aquests motius, demanaríem a les senyores i als senyors Diputats que votessin en contra de les esmenes del senyor Celestino Sánchez.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Bé, no havent-hi cap més esmena, i abans de passar a la votació d'aquesta esmena transaccional, jo voldria preguntar al senyor Ferran

Pont que suposo que en l'esmena tècnica que hi ha presentada, i que fa referència a l'apartat f), deu haver-hi un error, i deu fer referència a l'apartat g), perquè en l'esmena transaccional aquesta expressió surt, precisament, en la lletra g).

El Sr. PONT: Senyora Presidenta, el que passa és que al Lletat, en aquell moment, li ha semblat que encara era vigent l'altra; mentre no haguéssim aprovat la transaccional, ell havia de fer referència a l'altra lletra, però no hi ha inconvenient, és evident. Gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Bé, passem, per tant, a votar primer l'esmena transaccional, i després votariem aquesta esmena tècnica, amb la qual es modificaria la mateixa esmena transaccional. D'acord?

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena transaccional que havia estat llegida ja, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Bé, l'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara, doncs, a votar l'esmena tècnica de la qual procedirà a la lectura el senyor Secretari.

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena tècnica proposa la supressió, a l'apartat f) de l'article 5, de la paraula «supramunicipals», és a dir, que el text quedaria: «Es poden agrupar» —a l'últim paràgraf d'aquest apartat—, «es poden agrupar unitats supramunicipals o comarcals, però en cap cas no es poden dividir.» És correcte?

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Bé, les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena tècnica, amb la qual modificariem l'esmena abans votada, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Bé, l'esmena tècnica ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votar les esmenes presentades pel Diputat senyor Celestino Sánchez, d'addició de noves lletres a aquest article, que són les esmenes números 14, 15 i 16.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

Les esmenes han estat rebutjades per 2 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el text del Dictamen, pel que fa referència a tot l'article 5, amb la incorporació de l'esmena transaccional i l'esmena tècnica abans votades.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Passem ara a l'article 6. A l'article 6 hi ha presentada una

esmena, del Partit Socialista Unificat, l'esmena número 17. Per a la seva defensa té la paraula el Diputat senyor Jordi Borja.

El Sr. BORJA: Gràcies, senyora Presidenta. Senyores Diputades, senyors Diputats, aquesta esmena que mantenim a l'article 6 té un caràcter aparentment —i penso que fonamentalment— tècnic. Establir una tipologia de zones que els plans territorials han de contemplar, ens sembla que correspon a cada pla territorial. És a dir, en cada moment històric, en cada conjuntura econòmica, en funció dels objectius territorials que es proposa el pla, convindrà establir una zona o una altra, un tipus de zona o una altra. Fins i tot si haguéssim anat a perfeccionar al màxim els articles, nosaltres, per exemple, hauríem mantingut l'esmena a l'article anterior, quan parla de zones homogènies. No és evident que les zones objecte de planejament hagin de definir-se segons criteris d'homogeneïtat. En tot cas, el que és, em sembla, segur, és que definir una tipologia de zones correspon a cada pla territorial.

Podem estar segurs, ara, que d'aquí a uns anys convindrà dir que les zones contemplades en el pla han de ser o deprimides o de desenvolupament o congestionades? Si argumentem que la Llei ja diu que com a mínim permet que n'hi hagi d'altres, aleshores n'hi ha d'altres, però també hi hauran de ser aquestes. Quantes zones farem? Com més zones fem, menys significatiu, menys força tindrà el pla. Em sembla, doncs, que fem una equivocació, i ens podem equivocar, evidentment, i sembla que la majoria dels Grups pensa una altra cosa, però em sembla, en tot cas, que fem una equivocació tècnica d'atorgar a una llei, que és una llei per a fer plans, allò que correspon als plans. I que podem donar la impressió, incloent aquesta tipologia en la Llei territorial, que considerem que no és urgent, que no és imprescindible, que potser no cal fer un pla territorial de Catalunya o que, en tot cas, no comptem fer-lo, de moment. És a dir, que es pot fer aquesta lectura política, que jo no m'atreveixo a fer, perquè seria gairebé un procés d'intencions, però es podria fer aquesta lectura, i penso que no seria bo per als objectius de la llei. En tot cas, del que estic convençut és que aquest article no s'adiu amb el valor tècnic de la llei, i que convindria, per tant, suprimir-lo, perquè la llei hi guanyaria, en aquest cas.

Si la nostra esmena no s'aprova i es manté l'article, com que tampoc no és que estiguem en contra de dir que a Catalunya hi ha zones deprimides, de desenvolupament, congestionades, etcètera, nosaltres, aleshores, ens abstindríem sobre el text de l'article, pensant que no és que no hi hagi aquestes zones en aquests moments a Catalunya —hi ha aquestes i altres que es podrien tenir en compte, però, en tot cas, pensem que no correspon a aquesta Llei definir la zonificació.

Moltes gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Ganyet.

El Sr. GANYET: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, encara que, des d'un punt de vista metodològic i estrictament teòric, el Diputat senyor Borja podria tenir la raó, nosaltres defensem que es mantingui l'article sisè, en el qual, efectivament, es diu que, com a mínim, s'han d'establir les categories següents de zones: zones deprimides, zones de desenvolupament i zones congestionades. D'acord que les lleis han de tenir la vocació no conjuntural, sinó la vocació de permanència, però crec que el senyor Borja estarà d'acord amb mi que,

malauradament, zones deprimides, zones de desenvolupament i zones congestionades, en la perspectiva de l'any 2000, encara seran massa vigents a Catalunya. És per això que el meu Grup demana el vot en contra de l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Moltes gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Passem, per tant, ara a votació l'esmena número 17 del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions. Tenint en compte que a l'article 7 no hi ha cap esmena, perquè la que hi havia ha estat retirada, podríem passar a votar conjuntament el text del Dictamen pel que fa als articles 6 i 7. (Pausa.) No? Doncs, passem a la votació del text del Dictamen per a l'article 6.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

A l'article 7, com dèiem, no hi ha cap esmena; passem, per tant, a la seva votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'article 7 del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Bé, el text del Dictamen de l'article número 7 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article número 8, en el qual hi ha un petit error perquè on diu: «apartat 1», en la reserva d'esmenes, cal entendre que es refereix a l'apartat 2 del text del Dictamen. En aquest apartat 1 hi ha una esmena, la número 19, del Diputat senyor Celestino Sánchez, que havia estat ja defensada. Hi ha al mateix temps l'addició d'un nou apartat, també pel Diputat senyor Celestino Sánchez, en la seva esmena número 20, també defensada. I pel que fa a l'apartat 3, que ha d'entendre's com a apartat 4 del text del Dictamen, hi ha també demanada l'addició d'una nova lletra, l'esmena número 21, del senyor Celestino Sánchez, que aquesta crec que no ha estat defensada. No? (Pausa.) Per a defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ (de l'escó estant): Des de l'escó mateix, proposar de defensar l'esmena número 21, la número 25, la número 37 i la número 46, les quals plantegen l'element més important que per a nosaltres tenen aquestes esmenes, que és la proposta de la creació del Consell Català d'Economia, al marge que altres esmenes facin referències concretes a altres temes, com que l'esquema territorial general sigui tramitat al Parlament de Catalunya i al Consell Català d'Economia, com és l'esmena número 25 o altres temes, com és l'esmena número 37, on es planteja la idea que sigui aprovada pel Consell Executiu.

Ara, centrant-nos una mica en l'element fonamental, que és la creació del Consell Català d'Economia, jo penso que les idees més importants a plantejar són dues. Una, si des d'un

punt de vista general el Parlament està d'acord amb la necessitat política d'aquest Consell Català d'Economia, que jo penso que és un problema de sentit comú; és possible que alguns dels Grups parlamentaris no ho vegin clar, però tinc la impressió que des d'un punt de vista de proposta es bastant de sentit comú que la Generalitat de Catalunya, que el Govern de la Generalitat pugui tenir un instrument que faci possible incidir-hi des d'un punt de vista concret. I l'altre tema és si per aquesta llei el Parlament de Catalunya ha d'aprovar aquest Consell Català d'Economia. En aquesta segona idea jo penso que l'element fonamental és que no tenim a curt termini una altra possibilitat d'aprovar aquesta idea política, tret que el Govern tiri una mica al dret i ho faci sense portar-ho al Parlament, però pensem que no és la voluntat.

Aleshores, la nostra preocupació és que, si aquest Consell Català d'Economia és de sentit comú que és necessari per a la Generalitat i per al Govern de Catalunya, nosaltres no veiem una altra oportunitat perquè el Parlament de Catalunya l'aprovi. I, precisament, perquè aquesta proposta és un bon instrument per a aplicar aquesta aquesta Llei, és pel fet que pensem que és també de sentit comú que s'aprovi.

Jo, de les explicacions que s'han donat en Comissió i en els passadissos, la veritat és que no acabo d'entendre per què aquesta idea no és possible d'aprovar-la ara, perquè no en tindrem una altra oportunitat en aquesta legislatura.

Res més.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per a un torn en contra, el Diputat senyor Ferran Pont té la paraula.

El Sr. PONT: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, certament el senyor Celestino Sánchez amb les seves esmenes sempre toca temes importants i que mereixen tota la nostra atenció. Passa que, precisament, aquest Consell Català d'Economia que ell demana, per la importància que pot tenir per a la nació catalana, és evident que no pot entrar per la porta petita de posar-lo enmig d'una llei de política territorial. No sé ben bé quina hauria de ser la figura d'aquest Consell Català d'Economia. Penso ara en els consells econòmics, socials que molts països tenen i que sembla que la Constitució d'aquest país també contempla, i és evident que necessitem un punt de trobada dels diferents interessos que hi ha presents en el nostre país. El nostre Grup pensa que aquesta és una qüestió molt important i que caldria trobar aquest canal de participació al costat de la participació política institucional. Ara bé, precisament per la gran importància que té aquest Consell Català d'Economia, el nostre Grup, sentint-ho molt, ha de demanar a la Cambra que voti en contra d'incloure'l per la porta petita a través d'aquesta Llei de Política Territorial.

Moltes gràcies, senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Gràcies, senyor Pont. Bé, a l'apartat 4, que cal entendre que es refereix a l'apartat 5 del text del Dictamen, hi ha una altra esmena del Diputat senyor Celestino Sánchez que tampoc no havia estat defensada, oi? L'esmena número 22. (Pausa.) Està retirada? Perdó. Gràcies. Bé, doncs, a l'apartat 5, que cal entendre com el número 6 del text del Dictamen —aquesta sí que estava ja defensada—, hi ha l'esmena número 24, del senyor Celestino Sánchez. Passem, per tant, a votació aquestes esmenes. Les podríem agrupar i votar conjuntament, són les esmenes números 19, 20, 21, 22 i 24. Perdó, la 22 no, que està retirada.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor d'aquestes esmenes que acabo d'enumerar, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 2 vots a favor, 85 en contra i cap abstenció.

Passem a votació, doncs, el text del Dictamen pel que fa a l'article 8.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 83 vots a favor, cap en contra i dues abstencions.

Passem ara a l'article 9. A l'article 9, apartat 2, hi havia una esmena, la número 25, del senyor Celestino Sánchez, ja defensada i decaiguda a l'entendre de la Mesa en la mesura que ha estat rebutjada l'esmena número 21. Per tant, en aquest article no hi quedaria cap esmena, ni tampoc n'hi ha cap a l'article 10 ni a l'article 11, motiu pel qual, si no hi ha cap inconvenient, podríem votar-los conjuntament.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb els articles 9, 10 i 11, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 9, 10 i 11 del Dictamen han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 12, en el qual hi ha una esmena a l'apartat 3, que fa referència a l'apartat 4 del Dictamen, l'esmena número 27, ja defensada, del Diputat senyor Celestino Sánchez. Passaríem a votació, doncs, primer aquesta esmena número 27.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 27 ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 83 en contra i cap abstenció, amb la qual cosa a l'article 12 no hi queda ja cap esmena, i passem a votació el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'article número 12 del text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 12 del text del Dictamen ha estat aprovat per 83 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

L'article 13. A l'apartat 1 hi ha una sèrie d'esmenes, totes elles ja defensades: les esmenes números 28, 29, 30 i 31, del senyor Celestino Sánchez, i, després, a l'apartat 2, a l'encapçalament, hi ha també una esmena, la número 32, del senyor Celestino Sánchez... (pausa), que l'ha retirada.

No havent-hi, doncs, cap més esmena, passaríem a votació les esmenes 28, 29, 30 i 31.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 2 vots a favor, 83 en

contra i cap abstenció.

Passem a votar l'article 13 del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 13 ha estat aprovat per 83 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Als articles 14 i 15 no hi ha presentada cap esmena. A l'article 16 hi ha una esmena que estava retirada, i, per tant, si no hi hagués cap inconvenient podríem votar conjuntament els articles 14, 15 i 16.

Perdó. Senyor Celestino Sánchez, és que l'esmena número 34 que hi ha a l'article 17 estava també retirada? *(Pausa.)* Gràcies.

Per tant, com que a l'article 17 tampoc no hi ha cap esmena, podríem votar-la també conjuntament. D'acord? Al 18, tampoc. O sigui, aleshores podríem votar conjuntament els articles números 16, 17 i 18... *(pausa)*, i el 14 i el 15. D'acord.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen pel que fa als articles 14, 15, 16, 17 i 18, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 14, 15, 16, 17 i 18 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 19 hi ha una esmena —ja defensada— a l'apartat 3, del Diputat senyor Celestino Sánchez. Passem a votació el text d'aquesta esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor del text d'aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 2 vots a favor i 83 en contra.

Passem a votar el text del Dictamen. Aleshores, tenint en compte que als articles 21 i 22 tampoc no hi ha... Ah! No. Perdó. Al 21, sí. Bé, doncs, llavors passem a votació el text del Dictamen pel que fa a l'article 19, i podríem votar també l'article 20, al qual tampoc no hi ha cap esmena.

Hi té algun inconvenient el senyor Sánchez?

El Sr. SÁNCHEZ *(de l'escó estant)*: Separadament.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: D'acord. Votem l'article 19 segons el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 19 ha estat aprovat per 83 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

A l'article 20 no hi ha cap esmena. A l'article 21 hi ha... ¿Està retirada, senyor Sánchez, l'esmena número 38? *(Pausa.)* Per tant, a l'article 21 tampoc no hi ha cap esmena. És que hi hauria algun inconvenient a votar conjuntament els dos articles? *(Pausa.)* D'acord. *(Pausa.)* I el 22, exactament. Bé, llavors passem a votar conjuntament els articles 20, 21 i 22.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquests articles, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 20, 21 i 22 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 23 hi ha una esmena, la número 29, ja defensada pel Diputat senyor Celestino Sánchez... L'esmena número 39, sí. I no havent-n'hi cap més, passariem a votació aquesta esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 39, del senyor Sánchez, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 67 en contra i 13 abstencions.

Passem ara a votar el text del Dictamen, i, tenint en compte que a l'article 24 no hi ha tampoc cap esmena, és que hi ha algun inconvenient que es votin conjuntament el 23 i el 24? *(Pausa.)* Doncs, les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen pel que fa als articles 23 i 24, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Hi ha hagut un oblit, i és que en aquest article 24 hi havia una esmena tècnica que havien presentat el Grup de Convergència i Unió i el Grup del PSU, que era una esmena d'addició, que podríem votar per incorporar-la. El senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena tècnica proposa afegir: «i dels plans sectorials»; és a dir que l'article 24 quedaria: «El Consell Executiu ha de prendre les mesures necessàries perquè les empreses i els serveis públics ajustin les seves actuacions a les determinacions del pla territorial general i dels plans parcials i dels plans sectorials.»

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena tècnica, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena tècnica ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 25, en el qual hi ha, a l'apartat 1, una esmena del senyor Sánchez, l'esmena número 43. *(Pausa.)* Està retirada. A l'apartat 2, la número 44. *(El senyor Sánchez indica que vol defensar l'esmena número 44.)* El senyor Celestino Sánchez té la paraula per a la defensa de l'esmena número 44.

El Sr. SÁNCHEZ *(de l'escó estant)*: Senyora Presidenta, defensaria la 44 i la 45, perquè pensem que tenen la mateixa expressió.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: D'acord. Molt bé.

El Sr. SÁNCHEZ: La 44 el que vol és fer desaparèixer un paràgraf de l'article 25, i la 45 el que vol fer és la supressió de l'article 28. Per què volem fer desaparèixer aquests dos paràgrafs? Nosaltres hem plantejat en la nostra esmena a la totalitat que aquesta llei no té en compte la situació de crisi i d'atur que està vivint Catalunya. Perquè aquí què és el que es planteja en concret perquè ho vegem des d'un punt de vista gràfic? Doncs que, al Barcelonès o al Vallès Occidental, posar una nova empresa significaria gravàmens econòmics, si és que entenem bé el que diu cada una d'aquestes dues propostes. I si al Vallès Occidental, al Baix Llobregat i al Barcelonès, per posar una empresa es posa un gravamen econòmic, augmentarem l'atur. El

reequilibrament que Catalunya necessita, des d'un punt de vista industrial, pensem que no es pot fer a partir d'un instrument d'aquestes característiques, sinó que ha de venir per altres mecanismes —que nosaltres hem votat alguns d'ells favorablement perquè són contemplats en aquesta llei—, i és donar propostes d'infraestructura a les empreses, que la seva decisió sigui posar-les a altres llocs i no a un en concret. Però el que pensem que no és correcte és empresa al Vallès Occidental, empresa a la qual cobrarem més peles. Això és un mecanisme que augmentarà l'atur.

Res més.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Borja.

El Sr. BORJA (*de l'escó estant*): Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, nosaltres compartim la preocupació del Diputat que acaba de parlar i havíem fet una esmena al text inicial en el mateix sentit. Ara bé, si veiem com ha quedat el text del Dictamen final, a mi em sembla que aquesta preocupació no té raó de ser. És a dir, el text, amb referència a l'article 28, per exemple, diu: «Les noves entitats industrials i comercials, promogudes en zones molt congestionades, que contribueixen a agreujar la congestió, podran ser sotmeses a gravàmens especials per Llei del Parlament de Catalunya.» És a dir, a mi em sembla que aquí hi ha tres matisos importants, tres cauteles, que són zones molt congestionades que contribueixen a agreujar la congestió i que podran ser sotmeses a gravàmens industrials, i, a més a més, per llei del Parlament de Catalunya.

Jo he dit que coincideixo absolutament amb la preocupació. Nosaltres havíem fet una esmena en aquest sentit. Seria absurd en aquests moments gravar d'una manera indiscriminada les empreses que s'instal·lessin en les zones de més concentració demogràfica, que són també les zones més afectades per l'atur. Això, jo crec que ningú no ho pretén. Ara bé, aquesta llei no és una llei que tingui un valor conjuntural —això ja s'ha dit—, i em sembla que tots coincidirem que difícilment es portarà a terme una política de reequilibri territorial de Catalunya, una política de descongestió, una política de protecció del medi ambient, si, als sectors privats causants dels problemes dels equilibris o causants dels problemes que afecten el medi ambient, no se'ls fa, d'alguna manera, contribuir que assumeixin els costos socials que estan provocant. Per tant, em sembla que, tal com ha quedat la redacció, ha quedat una redacció molt progressista i que no ens hauria de preocupar, o, en tot cas, que no hauria de preocupar els representants de l'Esquerra que hi ha en aquest Parlament, i, per això, hi votarem a favor.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Moltes gràcies. Passem ara a votar, doncs, aquesta esmena, la número 44.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 44, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Bé. L'esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció.

Passem a votar l'article 25 del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, per a l'article 25, ha estat aprovat per

80 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Als articles 26 i 27 no hi ha presentada cap esmena. Per tant, passem a votar directament el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb els articles 26 i 27, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 26 i 27 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 28 hi ha presentada una esmena, ja defensada, la número 45, del Diputat senyor Celestino Sánchez. Passem, per tant —com que ja estava defensada—, a votació aquesta esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena del senyor Sánchez, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 45 ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

I, amb això, passem ja a votar el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 28, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 28 ha estat aprovat per 81 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Queden ara les Disposicions Transitòries i dues Disposicions Finals, la Primera i la Segona, a les quals no hi ha tampoc cap esmena, perquè la que hi havia ha estat retirada, veritat? Per tant, podem passar a votar el text del Dictamen per a la Disposició Transitòria i les Disposicions Finals Primera i Segona.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a la Disposició Transitòria i les Finals Primera i Segona han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Queda per votar la introducció, el títol de la llei i els títols dels diferents capítols, que ho farem ara, en aquest moment.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text de la introducció, el títol de la llei i els títols de cada un dels capítols de la llei, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La introducció i els diferents títols han estat aprovats per 81 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions, amb la qual cosa donem per acabada la votació d'aquesta Llei.

Per a explicació de vot, el senyor Garreta té la paraula en nom del Grup d'Esquerra Republicana. Li recordo, senyor Diputat, que el temps és de cinc minuts.

El Sr. GARRETA: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, en prendre la paraula per a explicar el vot del Grup d'Esquerra Republicana al Projecte de Llei de Política Territorial, em congratulo un cop més —tal com ha demostrat el debat que acaba de finalitzar— que hi hagi hagut una gran coincidència entre tots els Grups en l'aprovació d'aquest text legal que és, en bona part, fruit d'una sèrie de coincidències amb les esmenes transaccionals en el debat de Comissió, que crec que

han dotat el text tramès pel Govern de major concisió i millor contingut.

Crec que, a més, això demostra la gran preocupació que aquesta Cambra sent pels temes d'ordenació del territori. Aquesta, senyores i senyors Diputats, és, de fa temps, una vella aspiració sentida per àmplies i molt diverses capes de la nostra societat. Ja en el Congrés de Cultura Catalana, tal com es desprèn de les conclusions a què va arribar a l'àmbit d'ordenació del territori, es palesava aquesta preocupació. Fa dos anys, en aquesta Cambra, en el debat de Política Territorial, es repetia també aqueixa inquietud per aquests temes d'ordenació del territori.

No es pot concebre, avui, una ciutat moderna, desenvolupada, i tecnològicament avançada que no tingui ordenat el seu territori, que no disposi dels instruments legals que li permetin preveure d'ordenar i de decidir el repartiment de la seva activitat econòmica damunt l'espai físic.

L'ordenació del territori ha de ser entesa com una estratègia dirigida a la millor organització de l'ocupació de l'espai, que cerca la maximització dels beneficis derivats de la localització òptima de les activitats i la correcció dels desequilibris territorials.

La planificació econòmica s'ha d'expressar en l'espai tenint en compte les característiques diferencials del territori; no solament les físiques, sinó també les socials, per a orientar i coordinar les decisions, tant del sector públic com les del privat, atenent, no únicament les economies d'estricta localització, sinó, fonamentalment, l'objectiu d'aconseguir un grau de qualitat anivellat per a tot el territori.

Malgrat aqueixa evident necessitat, es pot dir que mai no hem disposat dels instruments adients per a portar una política territorial pròpiament dita. La planificació física espanyola enquadrada dins la Llei del Sòl s'ha desenvolupat seguint la teoria tradicional, la urbanística tradicional, amb una visió finalista del planejament, i ignorant la repercussió que sobre el territori poden tenir els fenòmens polítics i socials.

El planejament urbanístic no ha passat més enllà de la planificació municipal. La planificació comarcal s'ha produït en pocs casos —i molt menys la planificació provincial—, i, quan s'ha produït, ha estat absolutament inoperant. I no cal parlar del *Plan Nacional de Urbanismo* que preveia la Llei del 56, i que avui dia encara no ha estat redactat.

La planificació econòmica es va començar l'any 64, amb els tan coneguts i criticats plans de desenvolupament econòmic, i, malgrat que ja esbossaven la necessitat, a títol teòric, de coordinar la planificació física amb l'econòmica, el cert és que prenen l'acció prioritària del desenvolupament maximalista, atenent únicament la taxa de creixement i oblidant l'equilibri territorial, sense precisar la localització espacial dels objectius econòmics.

La política de pols de desenvolupament, portada a terme seguint aqueixos plans —especialment el primer i el segon—, malgrat la seva política d'acció regional, que declaraven servir, de fet, ha augmentat la centralització espacial en el tema econòmic. Els pols mateixos, en alguns casos han reeixit, però el cert és que els seus resultats no són comparables als que s'han aconseguit en les regions que ja teníem avançades des del punt de vista industrial.

Vull dir-los amb tot això que hem tingut, d'una banda, plani-

ficació física, i que, de l'altra, hem tingut planificació econòmica, però que aquestes no s'han instrumentat mai com una autèntica política d'ordenació del territori; que hem sofert la descoordinació de l'excessiva pluralitat dels òrgans públics en competències sectorials, i que no hem comptat mai amb un marc jurídic-institucional que posés fre a aquest estat de coses que tants ha perjudicat i —just és dir-ho— alguns ha beneficiat.

Vull expressar-los la nostra gran satisfacció per l'aprovació d'aquesta Llei que considerem la primera passa per al redreçament d'una situació injusta i inadmissible en una ciutat com la nostra, que aspira a ser avançada. I considerem també, com una continuació d'una tradició arreu reconeguda, en els temes de planificació del nostre país, que va ser interrompuda l'any 31, després que s'aprovés el Pla de Distribució de les Zones del Territori Català; singular precedent a l'Estat espanyol en política d'ordenació del territori.

Som conscients, però, de les limitacions d'aqueixa Llei. Sabem que els objectius que es proposa, de major benestar i d'equilibri territorial, no depenen d'ella mateixa, sinó dels plans que estructura, de la bondat, de la qualitat d'aquests plans, i, especialment, de la voluntat de l'Administració i dels administrats per complir-los i portar-los a terme.

Però també creiem que és necessària, a més a més, per a emmarcar legalment aquest planejament i estructurar-lo jeràrquicament. I el que és més important, i crec que és la seva virtualitat, objectivament, la més important, que és la que ens permetrà d'exercir la competència exclusiva que, en matèria d'ordenació del territori, ens reconeix l'article 9.9 de l'Estatut.

Altrament, hauríem d'emprar per al nostre ordenament del territori l'instrument que la Llei del Sòl i Ordenació Urbana, del 2 de maig, preveu, que són els Plans Directors Territorials de Coordinació en el seu article 8, de forma que, si això ho féssim així, seria, d'acord amb l'article 33, preceptiva la intervenció del Ministeri de l'Habitatge en la redacció d'aquests plans, i l'aprovació seria competència del Consell de Ministres.

És en aqueixa doble convicció, expressada reiteradament en els debats de Ponència i de Comissió, que la bondat de la Llei dependrà —més que d'ella mateixa— dels plans en què s'estructura i de la seva necessitat per a exercir la competència exclusiva que reconeix l'Estatut, que el nostre posicionament ha estat netament favorable a la seva aprovació, i la nostra actitud totalment constructiva i allunyada de plantejaments estrictament polítics, que considerem que no tenen lloc aquí, perquè s'hauran de formular, en cada avinentesa, quan —tal com preveu l'article 9 de la Llei— aqueixa Cambra aprovi el Pla Territorial General o quan —tal com preveu el 10—, al començament de cada legislatura, aquest Parlament revisi les bases d'actuació i els objectius.

Creiem que és fora de lloc plantejar, voler que aquesta Llei arbitri mesures contra l'atur, contra la crisi o contra les centrals nuclears, com aquí s'ha dit; el que fa aquesta Llei és ordenar i donar un marc legal del planejament. És en aquest sentit...

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Senyor Diputat...

El Sr. GARRETA: Acabo de seguida, senyora Presidenta. És en aquest sentit que nosaltres ens hem abstingut quan aquí s'han plantejat problemes estrictament polítics, de teoria política. S'ha discutit aquí si aquesta Llei afectava les accions privades i les públiques. Per a nosaltres és evident que, si aquesta Llei afecta l'Administració, aquesta Administració té unes

competències, i aquestes competències abasten l'activitat privada.

Però creiem que intervenir aquí —hi ha, a vegades, paraules que poden tenir unes connotacions intervencionistes des del punt de vista econòmic— pot alarmar un sector de la població i que això no és bo.

Obvio dir-los quines han estat les nostres intervencions en el tràmit d'esmenes. Creiem que hem reforçat l'objectiu bàsic i prioritari d'aquesta Llei, que ha estat el reequilibri, que hem defensat els temes de l'agressió del medi natural i especialment de l'agricultura contra les activitats més rendibles des del punt de vista econòmic, i creiem que hem potenciat la intervenció d'aquest Parlament, no tan sols des d'un punt estricte de control del desenvolupament del planejament, sinó que hem incentivat i hem possibilitat que fos l'origen dels objectius polítics d'aquest planejament.

Per acabar, senyores i senyors Diputats, voldria tan sols assenyalar-los un encert que té aquesta Llei, que crec que si una llei marc, una llei de bases, una llei de les previstes en l'article 131, on la Constitució no ens ve a tirar per terra les nostres previsions, creiem que aquesta Llei possibilita que a casa nostra es produeixi quelcom que és normal arreu d'Europa, que és que les competències amb ordenació del territori estiguin en el si de les regions i dels Estats.

Voldria expressar-los, doncs, la meua esperança que a casa nostra l'ordenació del territori assoleixi aquests objectius que de forma enunciativa declara en l'article primer, recollit gràcies a una esmena nostra; que a Catalunya s'aconsegueixi per a tots els ciutadans igualtat del nivell de vida, igualtat i qualitat.

Moltes gràcies, senyora Presidenta. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: El senyor Ganyet té ara la paraula per a l'explicació de vot en nom del Grup parlamentari dels Socialistes.

El Sr. GANYET: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista ha participat activament en la discussió en Ponència i en Comissió d'aquesta Llei i ha contribuït positivament a la millora del text. El 95% de les esmenes presentades pel nostre Grup figurava ja recomanat per l'Informe de la Ponència. No en va en l'esperit general de la Llei de Política Territorial que acabem d'aprovar s'inclou la filosofia general del Grup Socialista a favor que les actuacions públiques vagin adreçades a la superació dels gravíssims desequilibris existents al nostre país.

La macrocefàlia barcelonina, la concentració poblacional i d'activitat a la franja costanera i la persistència crònica dels problemes derivats de la regressió i el subdesenvolupament a l'interior de Catalunya fan del tot necessària l'aprovació d'una llei que fixi les coordenades de l'acció de govern i li garanteixi les figures de planejament i idònies. Acció de govern, senyores i senyors Diputats, que al llarg de la present legislatura no pot, malauradament per al nostre país, considerar-se, precisament, guiada pels objectius d'objectivació dels dèficits i de lluita sistemàtica a favor del reequilibri territorial.

És des d'aquesta perspectiva com l'aplicació decidida d'una llei com la que acabem d'aprovar pot canviar positivament el rumb de la política catalana, és a dir, en la direcció que l'Administració pública participi activament en la regulació de les activitats públiques i privades que es produeixen sobre el territori,

corregint les espontaneïtats que moltes vegades són perniciosos; és en aquesta perspectiva, doncs, que saludem positivament l'aprovació de la Llei de Política Territorial.

Estem segurs que el Consell Executiu actual es trobaria amb greus contradiccions entre el que especifica la Llei i la seva filosofia general d'actuació de govern, almenys, amb l'experiència viscuda, les pàgines viscudes durant els darrers quatre anys.

El Grup Socialista considera, no obstant, que l'aplicació de directrius objectivadores i d'una adequada planificació, entesa no com a fi últim, sinó com a mitjà de reequilibri del país català, és condició *sine qua non* perquè es pugui parlar d'acció genuïna de govern en les circumstàncies actuals i també les circumstàncies del més proper futur.

Senyores i senyors Diputats, les lleis, com dèiem abans, han de tenir la vocació de ser permanents, no conjunturals. Aquesta Llei no és, evidentment, una llei perfecta, però és una llei necessària, i és una llei d'aplicació possible, la qual cosa encara és més important, és més important del que pot semblar d'entrada, vist com es desenvolupen els esdeveniments al nostre país.

Però és o serà d'aplicació possible només si el futur Govern de Catalunya vol governar amb profunda voluntat reequilibradora, mirant el país amb la perspectiva de la Catalunya de l'any 2.000 i no amb les miopies de les visions estrictament paternalistes, conjunturals i, per tant, poc positives per al país català.

La crisi econòmica afavoreix ara —la part positiva de la crisi econòmica— una reflexió i una reconsideració global del mateix concepte d'ordenació del territori i, per tant, de la política territorial. La Llei que acabem d'aprovar ofereix, sens dubte, una eina no menyspreable que pot considerar-se realista, que serà eficaç en funció que el futur Govern de Catalunya la vulgui aplicar decididament.

Senyores i senyors Diputats, d'acord amb la seva filosofia més genuïna, repetidament manifestada en aquesta Cambra, el Grup Socialista vol expressar la seva valoració positiva de la Llei, que respon a una necessitat real del país i la seva voluntat d'aplicar-la, en cas que el vot dels ciutadans li atorgui la confiança en properes legislatures.

Moltes gràcies, senyora Presidenta. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? (Pausa.) El senyor Pérez Guerra, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. PÉREZ GUERRA: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, el Grupo Centrista asume también las manifestaciones que han hecho los Grupos parlamentarios anteriores en el sentido de que ha sido muy agradable el trabajo que se ha realizado en Ponencia y en Comisión, que se han logrado resultados positivos y la satisfacción por la Ley definitivamente lograda.

El Grup parlamentari de Centristes ha participado activamente, y —quisiera remarcar— nuestra orientación ha sido, en un esquema muy simple, en tres vertientes de participación y sobre tres conceptos fundamentales.

Sobre el primer concepto de aplicación del concepto criterio, en el sentido de que ha sido asumida una transaccional, esta palabra propuesta por nosotros, y en el sentido de que con el criterio entendemos que se debe desarrollar toda una vía de conocimiento de la realidad, o de las distintas realidades, como es la

realidad geográfica, la realidad demográfica, la realidad económico-social, etcétera.

El segundo concepto es el de equilibrio. En un principio nos pareció un poco peligroso este concepto, ya que hablaba totalmente de evitar desequilibrios y hemos considerado que era fundamentalmente considerar el equilibrio o territorio equilibrado y territorio especializado. Hay territorios verdaderamente especializados que no se consideran desequilibrados, como puede ser la comarca del Rhur; hay Estados totalmente equilibrados, como puede ser el Estado de Nueva York y con el Master Plan, pues tiene una orientación de zona de especialización, aspecto de especialización y aspectos de equilibrio y se considera, en conjunto, equilibrado.

Y el tercer concepto es el de implantar, desarrollar el desarrollo socio-económico teórico, en el sentido de facilitar de que este desarrollo socio-económico se potencie, se desarrolle en una acción, que podríamos llamar desarrollo socio-económico en tres dimensiones, las dimensiones geográficas, e incluso más, que se puede desarrollar en cuatro dimensiones: la dimensión de los espacios, de tiempo y las etapas que se prevén.

En este sentido hemos aportado enmiendas y creo, tengo que manifestar, en nombre del Grupo Centrista, que estamos satisfechos de haber logrado esta Ley que nos permitirá disponer este plan territorial en general, los parciales, etcétera, en el sentido del concepto más universal, del Master Plan o del Plan Territorial para el desarrollo socio-económico de Catalunya que tanto lo necesitaba y que es una necesidad demandada por la sociedad y, al mismo tiempo, una necesidad manifestada por nosotros en nuestro programa político.

Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El Diputat senyor Borja, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. BORJA: Gràcies, senyor President. Senyores Diputades i senyors Diputats, aquesta Llei, com altres lleis que fan referència al territori, a l'urbanisme, a l'habitatge, al sòl, ha estat una llei objecte d'un gran treball per part del Parlament, i penso que això també ha estat possible, i cal reconèixer-ho, sense una visió partidista, perquè se'ns han portat projectes que permetien aquest treball, i voldria, aleshores, que constés que en una sèrie de lleis s'ha pogut fer un bon treball parlamentari perquè hi havia uns bons projectes tècnics, uns bons projectes de lleis que tenien un caràcter més instrumental que d'orientació política concreta, i, segurament, això ho han facilitat, però, uns bons projectes tècnics per part de la Conselleria i això ha permès que en el si de la Comissió, d'una Comissió on l'impuls que hi han donat els seus Presidents ha permès també un bon treball de cooperació, es fes, penso, una tasca útil en el Parlament de Catalunya i, quan s'acabi aquesta legislatura, en el moment de fer balanç de les lleis que s'han fet, es veurà: primer, que s'han fet moltes lleis de caràcter territorial i urbanístic, i, segon, que aquestes lleis s'han fet després d'un treball de molts acords, de moltes discussions, és a dir, no són lleis en què una part del Parlament vota contra l'altra part.

En segon lloc, voldria dir que estem davant d'una llei que permet fer política territorial, que permet fer plans, que ara ja no es pot dir com potser es deia als anys 50, quan es va posar de moda el planejament, que era l'homenatge del vici a la virtut,

ja que el planejament semblava, diríem, un instrument que només l'esquerra volia fer contra el centre o la dreta que no en volia. En aquests moments tothom accepta la utilitat dels plans i, per tant, vol dir que es poden fer polítiques diferents amb aquests plans. Això també s'ha de dir.

Però em sembla que també coincidim en una altra cosa: que els plans són necessaris i que els plans no poden ser rígids, no poden ser finalistes, no poden ser tancats, que han de ser plans oberts en els seus objectius i han de ser plans que permetin, sense una visió massa estatalista —en aquest cas parlariem de la Generalitat com a Estat—, que permetin que, a més, els sectors privats i els ens locals hi juguin un paper importat.

Jo penso que des d'aquest punt de vista és una llei, podríem dir, amb una concepció moderna del planejament, que, a més a més, dota el Govern de la Generalitat d'un instrument ja inicialment útil, operatiu, que són els plans sectorials. Jo penso que els plans sectorials estan molt bé; ara, que em sembla que ens equivocariem, fins i tot desvirtuariem aquesta Llei pensant que com que ja podem fer plans sectorials ja no cal res més, almenys durant una època.

Penso que aquesta Llei dota Catalunya d'un altre instrument molt important, que són els plans que aquí se'n diuen parcials, els plans comarcals. Per què? Perquè per una banda els plans sectorials pateixen de la limitació que el seu nom indica, és a dir que són sectorials, és a dir que no tenen en compte la coherència del territori, que tots sabem que és un element fonamental de la política territorial. Per altra part, el planejament de caràcter global que en aquests moments es fa, que és el planejament urbanístic, els plans generals d'ordenació urbana, tots sabem que es fan en uns àmbits massa petits. Estem en un territori molt fragmentat, de 935 o 936 municipis, i doncs l'àmbit comarcal, sigui quin sigui aquest àmbit comarcal com ens el podem imaginar, l'àmbit comarcal sembla l'adequat per a fer un planejament, a la vegada, a prop de les situacions concretes i, al mateix temps, de caràcter global.

Ara bé, perquè es pugui fer aquest planejament penso que és important que hi hagi l'organització territorial definitiva de Catalunya, com diu l'Estatut, i que aquí ja permet començar sobre la base de les comarques del 36, però convindria que fos sobre la base de les comarques definitives i no de comarques provisionals.

I això em porta a l'última qüestió que els voldria dir: que, de totes maneres, aquesta Llei permet fer plans, que permet fer política territorial, però que abans s'ha de dotar de l'instrument global d'aquesta política territorial, que és el Pla Territorial.

Els plans sectorials es poden fer des d'ara, els plans comarcals necessiten el Pla Territorial global. Aleshores, pensem que l'eficàcia d'aquesta Llei ve en gran part condicionada perquè es faci el Pla Territorial; només el Pla Territorial General podrà permetre de fer un diagnòstic acabat de la situació territorial —i, per tant, econòmic-social— de Catalunya; només el Pla Territorial General podrà permetre indicar els objectius que es volen assolir. Podrà permetre, podrà aconseguir una mobilització de les forces socials a Catalunya per a aquests objectius, i podrà garantir que hi ha un instrument polític global per a fer política territorial a Catalunya.

És a dir, doncs, en conclusió, que és una Llei per a fer política, però ara aquesta política s'ha de concretar en organització territorial —comarques—, en pla territorial global, i, per tant,

amb voluntat política que aquesta Llei serveixi per a fer política, una política o una altra, o perquè només quedi el text legal, el text formal, el text instrumental que en ell mateix és una condició necessària però no suficient per a millorar el territori i, per tant, les condicions de vida de tots els ciutadans de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Pont, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. PONT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup, el Grup de Convergència i Unió, també està molt satisfet d'haver fet l'aprovació d'aquesta Llei de Política Territorial, i dir-los que la immensa majoria de les motivacions que han exposat els meus companys, en explicar el seu vot, les tenim també nosaltres, les compartim totalment.

Voldria, per això, recordar que aquest és un projecte —també algun senyor Diputat ho ha fet— que va sortir de la Conselleria de Política Territorial i orientat en el mateix sentit del que ha estat la política que ha portat el Consell Executiu al llarg d'aquests quatre anys en matèria de política territorial, amb dos objectius bàsics: de millorar la qualitat de vida i facilitar el reequilibri territorial de Catalunya. Perquè aquests dos objectius es complien també en aquesta Llei, nosaltres l'hem votada, i voldria explicitar expressament que l'hem votada amb una sèrie d'esmenes que hem recollit dels altres Grups parlamentaris, moltes d'elles amb un text transaccional, i que reconec que a través de Ponència i a través de Comissió s'ha fet una bona feina, no només dels Grups parlamentaris —hem recollit esmenes tant del Grup Socialista, del Grup del PSU, del Grup de Centristes, del Grup d'Esquerra Republicana—, també de Diputats, del senyor Ramon Viñals, del senyor Celestino Sánchez i del senyor Santiago Guillén. Em dol que en aquest moment no hi hagi el senyor Celestino Sánchez: ha semblat que les hi rebutjàvem totes, però n'hem recollides en la Llei, hi ha incorporacions importants també d'aquest Diputat en la Llei.

Per tots aquests motius, nosaltres, com a Grup de Convergència i Unió, volem donar les gràcies a tots els altres Grups i Diputats que han fet possible l'aprovació d'aquesta Llei i expressar també des d'aquesta tribuna l'esperança que aquesta Llei ens obri les possibilitats, ens millori, que ens faciliti que la política territorial, a partir d'aquest moment, tota aquesta sèrie d'accions que el Govern ha anat fent, puguin tenir una major coherència, sobretot a través del Pla Territorial de Catalunya, dels plans parcials i dels plans sectorials.

Amb aquesta esperança, ho repeteixo, moltes gràcies a tota la Cambra per la seva col·laboració en aquesta Llei.

Senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats, gràcies.

Projecte de Llei sobre protecció de l'ambient atmosfèric

El Sr. PRESIDENT: Havent acabat les explicacions de vot, passem ara al segon punt de l'ordre del dia: Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei sobre Protecció de l'Ambient Atmosfèric.

Primerament, en nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Macià Alavedra): Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Projecte de Llei que el Consell Executiu de la Generalitat va presentar al Parlament ve motivat pel fet constatat que en molts indrets dels nostre territori la degradació de l'aire, en alguns casos de manera permanent i en altres de manera esporàdica, sobrepassa els límits de situació admissible i perjudica la salut, el benestar, la qualitat de vida i l'entorn en general.

Aquesta realitat ens demostra que la Llei estatal sobre Protecció del Ambiente Atmosférico, malgrat els més de deu anys de vigència, i que ha estat qualificada de Llei avançada i tècnicament vàlida en els seus aspectes substantius, no ha estat operativa.

Davant d'aquests fets, i atès que en aquest cas, igual que en els de l'aigua i els residus industrials, el marc territorial més idoni per a afrontar la seva protecció és el de la Comunitat Autònoma, la Generalitat ha d'exercir les competències que li atorga l'Estatut d'Autonomia i ha de dotar-se dels mitjans normatius i tècnics suficients per a poder garantir, també en aquest camp, que els ciutadans de Catalunya puguin gaudir del dret d'una qualitat de vida que els ha estat constitucionalment reconeguda.

I això ho hem d'aconseguir sense oblidar que els municipis, per raó de la proximitat dels efectes i per la seva capacitat de donar una resposta puntual a molts dels problemes que en aquest tema es plantegen, ostenten el més legítim interès a participar activament amb la Generalitat en la formulació, gestió i execució de tots els programes d'actuació que es proposen.

El Projecte de Llei que presentarem intenta recuperar les deficiències operatives que ofereix la legislació de l'Estat, i creiem que constitueix un element bàsic i suficient per a possibilitar una acció eficaç de les nostres Administracions públiques en aquest camp de protecció de l'ambient atmosfèric.

El Projecte ha estat qualificat per algú de poc ambiciós, i jo crec, sincerament, que això no és veritat. Si som conscients de la complexitat del tema, derivada de la multiplicitat i varietat de les activitats potencialment contaminadores, de la seva localització concentrada fonamentalment en les àrees urbanes i industrials, de l'estacionalitat del funcionament de moltes d'elles, de la varietat de les substàncies contaminants, de la diversitat i variabilitat dels processos que la generen i de les tècniques de connexió, de la influència que exerceixen la climatologia, vents, humitat i temperatura principalment, l'orografia i la vegetació; si som conscients també de la transcendència econòmica i social de les exigències de la Llei, especialment en aquests moments de crisi econòmica amb el greu problema de l'atur; si som conscients de les limitacions de la Generalitat i de les corporacions locals, derivades, d'una banda, del fet que l'Estat ostenta competència exclusiva en aquesta matèria per a dictar les normes bàsiques, i, d'altra banda, de la insuficiència dels mitjans econòmics que es podran dedicar a estimular l'adaptació de les activitats contaminadores ja existents a les prescripcions de la Llei —tot això sense oblidar que també escapen a la nostra possibilitat de regulació aspectes tan importants i transcendents en aquesta matèria, com són la desgravació fiscal per a la importació de tecnologies avançades en el camp de la supressió dels focus contaminants, la decisió en la millora dels combustibles, l'homologació dels vehicles de motor, etcètera—, si som conscients de tot això que acabo de dir,

veurem que el Projecte de Llei, que és pragmàtic i operatiu, arbitra els instruments necessaris i suficients per a poder afrontar amb garantia d'eficàcia la protecció d'aquest bé tan essencial com és l'aire que respirem.

En efecte, aquest Projecte estableix, en primer lloc, la determinació clara de les obligacions dels titulars d'activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera.

Segon, l'elaboració d'un mapa del territori, que reflecteixi puntualment la vulnerabilitat i capacitat del territori, pel que fa a aquesta contaminació, amb expressió dels béns afectats.

En tercer lloc, la reglamentació de les determinacions mínimes que hauran de contenir els projectes tècnics que es formulin per a instal·lar, modificar o ampliar activitats potencialment contaminants.

En quart lloc, l'aprovació preventiva de plans previsoris de mesures per a tots aquells sectors del territori que, a tenor de les dades subministrades pel mapa de vulnerabilitat i capacitat del territori, presentin el risc d'assolir graus inadmissibles de contaminació per causes meteorològiques esporàdiques o per causes accidentals.

En cinquè lloc, la formulació de plans d'actuació per tal de restaurar la qualitat de l'aire en tots els sectors o zones del territori on existeixin o es presentin graus inadmissibles de contaminació atmosfèrica de caràcter no esporàdic.

En sisè lloc, la determinació i sistematització de l'atribució de competències en aquesta matèria, tant pel que fa als òrgans de la Generalitat com pel que fa als municipis.

En setè lloc, la creació del fons per a la protecció de l'ambient atmosfèric.

En vuitè lloc, l'elevació de la quantia de les sancions pecuniàries, per tal d'aconseguir que tinguin els efectes dissuasius de la infracció que les motiva i justifica, i, en novè lloc, la creació de la xarxa de vigilància i prevenció de la contaminació atmosfèrica.

Voldria fer especial esment de la voluntat integradora que en l'aspecte orgànic presenta la llei, entre les actuacions de la Generalitat i les actuacions dels municipis. Creiem que el Projecte supera l'actual atomització d'esforços entre les unitats administratives que ostenten competències en aquesta matèria, esforços sovint inconnexos, si no competitius, amb la tècnica integradora de la participació conjunta de totes les esferes de poder afectades, amb els programes de prevenció, defensa i restauració, harmonitzant les diferents possibilitats d'acció en funció de la unitat d'objectius a assolir. Aquesta llei ha de tenir una aplicació immediata, si és aprovada, però haurà d'anar seguida d'una sèrie de disposicions complementàries: reglament, mapa, plans previsoris de mesures, plans d'actuació, etcètera, anunciades i prefixades fins a la determinació de terminis en el mateix text. Aquestes disposicions desplegaran i perfilaran la normativa en els aspectes substantius i orgànics.

He de dir, a l'últim, que considero molt satisfactori el treball de la Comissió de Política Territorial que ha dictaminat la llei, fent possible que el Projecte arribi avui aquí millorat i sense desvirtuar els principis que el varen inspirar.

Per això, agraeixo sincerament la dedicació i esforç de les senyores i senyors Diputats de tots els Grups parlamentaris.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: La Comissió ha designat algun dels

seus membres per a presentar el Dictamen? *(Pausa.)* Bé, aleshores, en aquest Projecte de Llei no hi ha cap esmena a la totalitat, de manera que passem directament a les esmenes a l'articulat, deixant de banda l'Exposició de motius, que serà votada al final.

A l'article primer hi ha solament una esmena d'addició, del Grup de Centristes, que proposa afegir un nou apartat. Per a la defensa d'aquesta esmena, té la paraula el Diputat senyor Pérez Guerra.

El Sr. PÉREZ GUERRA: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, si el señor Presidente me lo permite, yo defendería nuestras enmiendas en un solo bloque. Esto me permitiría tener una sola intervención, aunque fuese un poco más larga, y, al mismo tiempo, dada la concatenación que hay entre ellas, el señor Presidente permitirá...

El Sr. PRESIDENT: Evidentment, senyor Pérez Guerra, amb molt de gust.

El Sr. PÉREZ GUERRA: Muchas gracias. Nosotros, cuando estudiamos el Proyecto de Ley para realizar las enmiendas correspondientes, consideramos ya el Proyecto como una vía adecuada de perfeccionamiento de la Ley definitiva. Hicimos unos grupos de enmiendas que tenían dos vertientes. Una de ellas, en cuanto a las relacionadas con los aspectos administrativos, sociopolíticos. En este sentido, no mantenemos ninguna de ellas en este Pleno. Y otro grupo de enmiendas que se referían al aspecto de tecnologías o ciencias ambientales, a la tecnificación de la Ley, y que realmente sí mantenemos, el Grupo que ahora se presenta. Pero hay una particularidad, y es que las enmiendas que pensábamos mantener son distintas a las que, al final, hemos mantenido. Porque una cosa es el Proyecto de Ley que se presentó al principio por el Consell Executiu y otra cosa es la propuesta del Proyecto de Ley que ha resultado de la Ponencia y de la Comisión. Nos parece que la diferencia es total, y, al mismo tiempo, nos parece que ha habido una degradación en el texto correspondiente y que, precisamente, tal como está ahora, habría que recuperar el introducir algunas modificaciones o, por lo menos, volver a pensar en el texto original.

Entonces, las enmiendas que nosotros presentamos ahora tienen la particularidad, primero, que son todas ellas tecnificadoras, no se refieren al aspecto administrativo; segundo, son todas ellas de adición de una operatividad tecnológica, excepto una de ellas, que se refiere a una modificación, y, al mismo tiempo, están en relación con normas modernas de corte europeo, y que tampoco en su conjunto no son una nueva ley, sino que son mínimas para modernizar esta Ley.

Entonces, tal como hemos pensado la distribución de estas enmiendas que ahora mantenemos, están distribuidas en cinco puntos fundamentales, y es que consideramos que toda ley que tiene una relación puramente tecnológica tiene que tener perfectamente definidos los cinco aspectos: primer aspecto, el objeto sobre el cual actuará la Administración correspondiente, o sea, el objeto de la ley; segundo, el objetivo definido claramente con las prioridades correspondientes; tercero, el método operacional; cuarto, un órgano técnico para permitir el método operacional, y, quinto punto, un impulso de dirección y control.

Entonces, las enmiendas nuestras, que son siete, realmente se distribuyen en estos cinco puntos. En cuanto a la enmienda

que se refiere al artículo 1, apartado 1, la consideramos retirada, porque va a ser demasiado extenso el conjunto, y así simplificamos el tema. La enmienda que sí mantenemos es la que se refiere al objeto, que es la enmienda 13. La que se refiere a los objetivos y a establecer su prioridad, son las enmiendas 41 y 42. La que se refiere al método operacional, es la enmienda 86. La que se refiere a la creación de un órgano técnico funcional, es la 14, y la que se refiere a un impulso de dirección y control, sería la 170.

Me va a permitir, entonces, que comience por cada una de ellas, y así tenemos, en lo que se refiere a la enmienda número 13, la definición del objeto. ¿Cómo está definido el objeto en el Proyecto de Ley resultante de la Ponencia y de la Comisión? Pues dice: «les emissions dels contaminants a l'atmosfera, qualsevol que sigui la seva naturalesa». Y, en cuanto a las inmisiones, también dice: «la quantitat de contaminants existents per unitat de volum, qualsevol que sigui la seva naturalesa». Se entiende aquí que se refiere a todos los productos contaminantes, a todos, y que de todos estos productos existen niveles de inmisión y emisión. Esto es una utopía. ¿Qué dice nuestra enmienda? Nuestra enmienda divide los productos contaminantes en tres grupos: habría un grupo importante, que sería «grupo de contaminantes primarios»; dentro de los contaminantes primarios, hay uno fundamental, que sería el de contaminación probable, que decimos nosotros, y otro, de contaminación probada.

¿Cuáles son los contaminantes de contaminación probada? Aquellos establecidos en las normas correspondientes y que se ha estudiado científicamente y que por ley se exija su cumplimiento, y cuya transgresión supone un castigo, etcétera. Estos son los probados en su exigencia de cumplimiento, probados en sus métodos de control y, al mismo tiempo, probados en su reconocimiento y operatividad.

En cuanto a la contaminación probable, estos otros productos son un universo probabilístico, y, en este sentido sabemos que en el ambiente atmosférico hay más de cien mil productos químicos y que, por ejemplo, la NIOSH norteamericana tiene una relación de veintidos mil productos químicos tóxicos, y que, al mismo tiempo, cada año se introducen en la atmósfera casi cien productos químicos nuevos, de los cuales más de cuatrocientos son cancerígenos. Por lo tanto, es imposible, para todo este conjunto de productos químicos de la atmósfera, o contaminantes de la atmósfera, o posibles contaminantes, establecer para todos ellos los niveles correspondientes de inmisión y de emisión.

Por lo tanto, en lo que sí tenemos que fijarnos es en que, primer grupo, contaminación probada, hay unos límites de inmisión y emisión. Entonces, ¿cuáles son estos límites aceptados por la normativa vigente —que nosotros creemos que se debe de interpretar en esta ley? Son los referidos al reglamento de industrias peligrosas, insalubres, etcétera, que, realmente, son unos ciento cincuenta, nada más. En cuanto a los otros, los que se refiere a contaminación probable, evidentemente no existen oficialmente, no existen estos límites de inmisión y emisión. Únicamente existen límites de inmisión y emisión indicativos, pero no es de una exigencia administrativa, ni tampoco una exigencia legal.

Y, el tercer grupo: decimos contaminantes secundarios porque estos resultan de la interacción entre posibles contami-

nantes primarios y otros existentes en la atmósfera y otros aspectos. Así, por ejemplo, hablamos mucho del *smog*, pues el *smog* es una reacción fotoquímica que se produce mediante una reacción de gases orgánicos y óxidos de nitrógeno a través de la luz. Resulta que una vez se ha producido la reacción, ya no hay ni los óxidos de nitrógeno ni los gases orgánicos, lo que aparece son nitratos orgánicos, hidrocarburos, etcétera y el aerosol fotoquímico. En este sentido, las inmisiones de los productos que producen el *smog* evidentemente no son los mismos productos que después permanecen en la atmósfera y que tenemos que retirar, en cuanto a la inmisión.

Evidentemente, esta distinción de los tres grupos de productos nos permitirá orientar la ley, la formación de la ley en tres vías. Así, por ejemplo, a los productos de contaminación probada podemos exigir una responsabilidad muy superior a los productos de contaminación probable; y a los productos de contaminación secundaria, tampoco podemos aplicar ni las normas de los primeros ni de los segundos.

Esto es, por lo tanto, por lo que decíamos que el objeto ha de quedar definido.

Y en cuanto al objetivo. En cuanto al objetivo, tal como está establecido en el artículo 5, que es donde nosotros tenemos la enmienda 41 y 42, responde a la finalidad, también utópica, que tenemos en el objeto del artículo 3. Entonces, en esta finalidad, se elabora el mapa de vulnerabilidad y capacidad del territorio, desplazando el concepto de lo que sería lo necesario, que es la contaminación en la vía higiénico sanitaria —que siempre se ha establecido así, que incluso la Ley de 1972 lo dice claramente, que está en esta línea—, y, en cambio, pasamos a la línea del impacto territorial, la contaminación territorial, como algo tan amplio que, evidentemente, parece que responda al objeto. Entonces, el apartado a) dice que el mapa de vulnerabilidad ha de tener «els nivells d'immissió mesurats a cada zona». Y yo pregunto, ¿de qué productos? Y, al mismo tiempo, ¿«nivell d'immissió» en dónde? ¿En la naturaleza o en la persona, en la vía física o en la vía higiénico-sanitaria? Evidentemente, volvemos a estar en la utopía. Y en este sentido, hemos de distinguir entre lo que se necesita para la protección del medio ambiente, lo que es también deseable y la utopía. Realmente, lo que se necesita es la vía higiénico-sanitaria, lo que se desea es la nitidez ambiental territorial, y después la utopía ha de ser puramente direccional, para intentar alcanzar estos bienes. En este sentido, hay un aspecto de consideración de lo físico que sobrepasa las tendencias que existen actualmente en los países más modernos en la lucha contra la contaminación atmosférica.

Evidentemente, si ahora consideramos también, además del objeto al cual mantenemos la enmienda, el objetivo en donde presentamos la prioridad de lo necesario de la vía higiénico-sanitaria ya prevista en la ley del 72 y prevista en todos los países que tienen Ministerio del medio ambiente, y además que está prevista en las legislaciones internacionales..., ahora queremos hablar de cuál es el método operativo que instituye esta ley y que aparece, precisamente, en la propuesta de ley elaborada por la Comisión.

Primeramente hemos de decir que toda operatividad de una ley, en este caso, cuando hay una relación de tipo técnico, necesita un método para regular su eficacia. Entonces, este método, tal como está aquí instituido, es el método antiguo,

tradicional, de método de la denuncia: denuncia de emisiones, denuncia de inmisiones, denuncia de alarma, denuncia de titulares de focos y, precisamente, hasta aparece la disuasión, como si fuese un término militar, a continuación de la denuncia, y así está expuesto en la exposición de motivos.

Lo cierto es que hay que superar la denuncia y combinar, en tal caso, la denuncia con el método de concertación. ¿Por qué el método de concertación? Vamos a hacer un análisis un poco de la evolución de la protección del medio ambiente atmosférico. La Ley estatal de 1972 está elaborada de acuerdo con el Reglamento de industrias peligrosas y tal del año 61, donde recoge la lista de productos con niveles de inmisión y emisión allí previamente establecidos. Desde entonces hasta hoy no ha habido renovación en estos límites de inmisión, más bien no ha habido cambios en nuevos productos. Lo cierto es que los demás países han establecido más productos, han establecido nuevos límites, y así hasta participando ya a nivel internacional la Organización Mundial de la Salud, en donde, entre los acuerdos que ha establecido, ha sido la modificación, por ejemplo, del límite máximo otorgable admisible. Por lo tanto, estamos en límites admisibles.

El tema de la concertación es lo que, en el año 1974, ha adoptado el Reino Unido de la Gran Bretaña, pasando a segundo plano el método de la denuncia por el método de la concertación. Francia ha hecho lo mismo en el año 74, luego en el año 76 y luego en el 78, con la renovación del Ministerio del Medio Ambiente y el cuadro de vida. Evidentemente, hay una razón de peso por la cual podamos nosotros proponer un método de concertación. Y, evidentemente, primero, este método de concertación está más acorde con la ley estatal de 1972, porque allí mismo ya se indica que para la prevención, etcétera, se procurará la coordinación, por ejemplo, con la organización sindical, que dice artículos 4, 5 y otros. Hoy que tenemos los sindicatos organizados, unos trabajadores preocupados por el medio ambiente interno y externo, como ciudadanos que son, creo que puede pensarse en una concertación por esta vía.

Hay otro aspecto. Por ejemplo, en el Capítulo IV, artículos 80, 81 y 82, habla de la colaboración de servicios técnicos del Estado y entidades colaboradoras. En nuestro Proyecto de Ley no se cita para nada ningún servicio técnico ni ninguna entidad colaboradora, lo que significa que todo parece que recaerá sobre el peso del señor Conseller. También hay un aspecto moderno, que este caso quisiera yo indicarlo aquí, tal como va ahora la nueva estructuración de la protección del medio ambiente atmosférico, y para especificarlo quisiera decir lo que ha dicho la Organización Mundial de la Salud, que se expresó en términos económicos, recogiendo aquella expresión de Galbraith, que decía que Marx tenía una frase que tenía dos componentes. La primera dice que «el taller manual nos da una sociedad con un señor feudal, y el taller a vapor nos da una sociedad con un capitalista industrial». Modernamente, esa frase se amplía diciendo que «el taller a vapor, hoy, nos da una sociedad con un manager. Hoy, evidentemente, estamos ya en la era del manager, en la modernidad del manager, y así está recogido en las distintas legislaciones de los países. Podría decir, otra vez, como está organizado en Inglaterra, como está organizado en Francia, pero creo que es importante que recordemos como está a nivel de la Comunidad Económica Europea, si realmente nosotros la queremos considerar como un ejemplo a

seguir o un ejemplo a estudiar para adaptar esa situación a nuestro país. En este sentido, se ha iniciado, o hay ya una segunda generación de directivas del Consejo de Europa, que empezó por el 1972, con la del vertido de aguas residuales, que establece el método de la concertación mucho más amplio, todavía, del que yo he indicado; en el 73, la directiva sobre disolventes; en el 78 sobre insecticidas, y en el 24 de junio del año pasado, la directiva post-Seveso, sobre prevención de grandes accidentes que, precisamente, por la relación que tiene nuestra Proposición de Ley con lo que ha sucedido en Seveso sería de importancia a considerar, por lo menos, la disposición que plantea esta directiva post-Seveso, y, evidentemente, está en las dos vías, vía de la concertación y la vía higiénico-sanitaria.

Pero hay un aspecto: ¿y qué pasa en el Estado español? Pues en el Estado español, reconociendo también la necesidad de esta vía de la concertación y la vía del manager, en 25 de junio pasado se aprueba la Ley Orgánica de Reforma Urgente y Parcial del Código Penal, en donde establece tres artículos: primer artículo, la definición del manager; segundo artículo, el delito ecológico, y tercer artículo, el delito de higiene y seguridad en el trabajo, y todos ellos concatenados y coordinados. ¿Cómo define entonces el manager responsable para delitos ecológicos? El artículo en su primera parte dice que «el que actuare como directivo u órgano de una persona jurídica en representación legal o voluntaria responderá personalmente, aunque no concurren en él y sí en la entidad en cuyo nombre obrare...» Evidentemente, aparecen los directivos órganos de la persona jurídica, que puede ser de tipo técnico, puede ser de tipo laboral, puede ser de tipo de asesoría. Después aparecen en representación legal los que esten de acuerdo con la norma legal, y en representación voluntaria, por ejemplo, los comités de seguridad e higiene que hay dentro de las empresas. Evidentemente, hay ya, en esta Ley Orgánica del Estado, una admisión y una aceptación. Y el artículo siguiente ya habla de casi lo mismo que nuestra Ley, en donde dice que será castigado este manager anterior con pena de arresto mayor, de multa de 50.000 a un millón de pesetas, etcétera, habla sobre que el cumplimiento de leyes y reglamento... Aquí es donde nosotros habíamos pensado que nuestra Ley también entra en su cumplimiento.

Nuestra enmienda para crear un órgano de concertación o indicar la concertación está de acuerdo con la Ley Orgánica de 25 de junio pasado y mantiene una continuidad de poder legislativo, una adecuación de la situación socio-económica moderna y, al mismo tiempo, responde a la experiencia legislativa. Lo cierto es que la enmienda nuestra es muy sencilla y, realmente, lo único que intenta es introducir la necesidad de colaboración de los servicios técnicos de la empresa, de la higiene ambiental y del concierto con trabajadores y técnicos. Y decimos: ¿Es posible que podamos hacerlo? Pues sí, tenemos un órgano transferido que son los Gabinetes de Seguridad e Higiene en el Trabajo, que, precisamente, coordinan todas estas actuaciones y que es la enmienda siguiente que nosotros presentamos para poder permitir este aspecto de concertación.

Al mismo tiempo, este aspecto de concertación permite una clarificación de las actuaciones y permite —digo— una clarificación de las responsabilidades en cuanto a hacer y responsabilidades en cuanto al castigo. Y aquí sí que yo quisiera contrastar lo que sucedió, por ejemplo, en Seveso, desde que se pro-

dujo el accidente en 1976 hasta la actualidad. En un principio, las autoridades italianas tardaron dos semanas para hacer la evacuación. Inexplicable. No tenían estructurados ni órganos de actuación, ni concierto, al mismo tiempo, sino que su ley era puramente de denuncia. Entonces tampoco las autoridades supieron comprender el riesgo ni la forma de atajar los efectos. Por otra parte, la detención de posibles responsabilidades fue sobre los titulares, que es lo que realmente indica nuestra Ley, sobre los titulares, y, si no existe esta otra concertación para ramificar a los managers o directivos que indicábamos antes, se queda en los titulares la responsabilidad.

Precisamente, en Italia quedó así. Al primero que se le citó fue al director de la empresa italiana y enseguida fue puesto en libertad. Lo cierto es que al producirse la sentencia el mes pasado, precisamente las sanciones, o las penas, van sobre estos managers responsables, y así hay dos ejecutivos alemanes, de la empresa IMMESA GIVAUDAN, hay un director técnico de proyectos suizo, un presidente del consejo de administración suizo y un director técnico italiano. En cambio, a este otro director que era, a primera vista, el titular, que era Paolo Pauleti, no se consideró que era responsable; sin embargo, en el año 1980, un grupo terrorista le asesinó en venganza por el hecho de Seveso. Ha habido una desviación de la responsabilidad debido a algo.

Por tanto, necesitamos a través de la Ley articular algo que nos permita una colaboración sindical y de los trabajadores interempresa, fuera empresa. Necesitamos la conexión de los técnicos, necesitamos coordinar, por lo menos, al nivel de la Ley Orgánica del Código Penal, no vaya a ser que estemos por debajo de esta Ley Orgánica del Código Penal cuando una ley como la nuestra es posterior. Se puede decir que las enmiendas fueron presentadas antes de que saliese esta ley pero había que preverlo y está previsto en nuestras enmiendas. Al mismo tiempo se acerca a la legislación de la Comunidad Económica Europea.

En cuanto al órgano técnico, y es la enmienda correspondiente... Perdón... a los órganos técnicos, o la correspondiente a los Gabinetes Provinciales de Seguridad e Higiene de utilizarlos o ampliarlos en esta función, ya están cumpliendo una función de tipo medioambiental. Ellos organizan, precisamente, campañas que tienen una capacidad de reacción inmediata, tienen un contacto directo con las causas y, al mismo tiempo, ya digo, estos gabinetes han sido transferidos, tienen un equipo técnico, tienen una conexión con médicos, trabajadores y, al mismo tiempo, con una investigación y esto nos permitiría esta concertación.

Finalmente, hay una enmienda que es la que está en el artículo, para el artículo 15, y esta enmienda vamos a enmarcarla. El artículo 15, en el proyecto de ley original recibido en un principio...

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, els prego silenci. Perdoni, senyor Pérez Guerra.

El Sr. PÉREZ GUERRA: Este proyecto de ley recibido en un principio dice, en el punto 1: «Es creen fons per a la protecció de l'ambient atmosfèric.» De acuerdo. En el punto 2 dice: «Aquests fons es nodriran dels crèdits pressupostaris, etcètera.» D'acord. I aquí acaba. I nosaltres habíem presentat una enmienda de adició en donde deia: «Se establecerán programas de investigación, investigación de accidentes y puede ser

incluso investigación objetiva superior, investigación técnica, investigación de análisis de datos, investigación de métodos de control, etcétera.» Esta sería nuestra enmienda de adición.

Segundo: «Asegurar la colaboración entre los diferentes Departamentos de atribuciones o el medio ambiente atmosférico.» Esto es imprescindible y es propio de toda legislación moderna. Y, tercero: «Elaborar programas preventius amb base objectiva.» Decía: «Coordinats en l'àmbit nacional.» debe decir: «Coordinats als programes del Govern de l'Estat.» Entonces ya estábamos de acuerdo con el texto del proyecto original y nuestra enmienda de adición, incluso en Ponencia, habíamos pensado de retirarla, pero al resultar el texto de la Ponencia dice: Primer punto: «Es creen fons per a la protecció de l'ambient atmosfèric.» Tercer punto, que es el que se añade allí: «La finalitat del fons és de subvencionar instal·lacions que permeti assolir els nivells d'emissió» O sea que el fondo se crea exclusivamente para financiar las instalaciones «que permeti disminuir els nivells d'emissió.»

O sea que, esto sí que, entonces, volviendo a la frase de Marx, entrábamos en una sociedad con un capitalista industrial; sale el dinero por un lado y vuelve otra vez, retorna totalmente a los capitalistas. O retorna otra vez a la industria.

En este sentido, pues, hemos de pensar que en la defensa de esta enmienda, por una parte, el Gobierno del Estado ha introducido en los programas de este año un cambio: en vez de realizarlos por el sistema clásico introduce un grupo de grandes programas porque así permitirá establecer el gasto y, a su vez, establecer el control. En este sentido, estos programas, macroprogramas, incluso de interrelación entre los distintos Ministerios, se desarrollarán con otros programas, y así, por ejemplo, la Directora General del Medio Ambiente anunció en el día Mundial del Medio Ambiente la preparación de programas por parte del Gobierno del Estado por un presupuesto de 15.000 millones de pesetas. Lo cierto es que, dentro de estos programas, ya están, tal como indica, unos contactos como el Área Metropolitana de Barcelona, con el Ayuntamiento de Badalona y, sobre todo, en nuestro territorio. Entonces, es que nosotros vamos a prescindir de que en nuestra Ley se permita la realización de programas a través de este fondo, y que sea únicamente el Gobierno del Estado el que plantee estos programas? Es que nosotros no podremos introducir en la Ley la necesidad de colaborar con los programas del Gobierno del Estado? Es que nosotros no podemos elaborar programas preventivos y de investigación?

Y, por otra parte, el artículo 12 de la Ley establece que lo que realizará la Generalitat de Catalunya: «establir a Catalunya xarxa d'estacions fixes»: Esto es precisamente un motivo para investigar: «Establir normes tècniques d'emissió i immissió.»

Yo, incluso, prescindiendo de la constitucionalidad o inconstitucionalidad de elaborar normas técnicas de «emissió» y de «immissió» —que, generalmente, ya se elaboran hoy mediante una mundialización de la tecnología, de la contaminación del medio ambiente atmosférico, a través de entidades internacionales, como la Organización Mundial de la Salud o la Asociación Internacional de la Seguridad Social, y estas normas técnicas que, precisamente, las elaboran centros internacionales y que envían a los diferentes gobiernos reglamentos indicativos por si quieren introducirlos—, resulta que es totalmente imposible elaborar una norma técnica de «emissió» y

de «immissió» sin tener algun recurso de programa de investigación.

Y ya no digamos de reglamentar el sistema de control de los niveles; para esto necesitábamos también un tipo de investigación, o, por lo menos, transferencia de tecnología.

En este momento, el Centro de Consulta Científico de la Comunidad Económica Europea está estudiando una homologación y normalización. Hay que estar en contacto, precisamente, con este Centro y con las indicaciones que en él puedan resultar, porque los aparatos necesarios para poder medir los niveles de «immissió» y de «emissió» son tan complejos que necesitan, precisamente, una actuación directa de inversión.

Lo cierto es que esta disyuntiva entre el primer texto y el segundo texto y, quizá, comprendiendo que el segundo texto es de muy inferior calidad —no solamente al texto pero sí incluso a las leyes que se han publicado ya, como, por ejemplo, la Ley Orgánica de Modificación del Código Penal y otros programas que se están haciendo. Creo que, en fin, hemos de defender algo y, por eso, yo les pido el voto favorable aunque no sea a todas estas enmiendas, a las que sean más decisivas, ya que en este sentido creo que el objeto ha de estar definido para permitir estas líneas, y esto está de acuerdo con el Forum Toxicológico que se ha reunido, precisamente, este mes de abril en Ginebra —lo determina así de las distintas vías de actuación.

Después buscar una vía de concertación, buscar la vía de prioridad higiénico-sanitaria como necesaria y, al mismo tiempo, una facilidad de poder programar programas, de tipo de investigación técnica, o recuperación o adopción de tecnologías para poder afrontar el compromiso grave que nosotros ponemos en manos del Consell Executiu al entregarle esta Ley aprovada.

Gracias, señor Presidente; gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra? El Diputat senyor Pibernat té la paraula per al torn en contra. El senyor Pérez Guerra ha retirat l'esmena a l'article primer, per tant, s'entén que el torn és contra les altres esmenes defensades.

El Sr. PIBERNAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres ens oposarem a totes les esmenes que ha defensat el senyor Pérez Guerra, tot i reconèixer la bona intenció amb què estan presentades, però hauríem de fer notar dues coses. Primera, que algunes d'elles ens semblen utòpiques; es parla de Centres Internacionals que, difícilment, es podrien contemplar en aquesta llei. I després que moltes són pràcticament alienes a la llei, com demostrarem amb la màxima rapidesa possible, entre altres coses, donada l'hora que és.

Per exemple, en l'esmena número 3, el Grup de Centristes demana una divisió entre contaminants primaris i contaminants secundaris. Si per un moment nosaltres volguéssim contemplar això, que doctrinalment es pot defensar, ens trobaríem amb una llei que ja no seria instrumental i pràctica, com hem intentat tots nosaltres que ho fos.

L'esmena centrista número 12 es refereix a una llista del Reglament d'Activitats Molestes, Insolubles, Nocives i Perilloses i, entre altres coses, ens oposem a aquesta esmena perquè creiem que, més que dirigir-se a aquesta llei estatal, hauria de dirigir-se al Decret 833/75 i no a aquest Reglament. De tota manera, creiem que és millor no fer referència a cap d'aquestes lleis, que, com ens té anunciat el Govern central, possiblement

canviaran perquè en qüestions d'ambient atmosfèric, en aquest moment, hi ha una certa activitat legislativa també en el Govern de Madrid.

Parla en l'esmena número 13 del nivell sanitari tant pel que fa a la salut de la població com als Serveis de resposta disponibles. Hem repetit diverses vegades ja que la voluntat del Consell Executiu —i la Comissió també ho ha demostrat— és fer una llei eminentment pragmàtica. Si nosaltres introduïm nivells, paràmetres, com són els nivells sanitaris, serveis de resposta disponible, salut de la població, són paràmetres tan aleatoris que introduiríem en els mapes —perquè això precisament es vol introduir en els mapes de vulnerabilitat que es compromet a fer la Conselleria de Política Territorial per a aquesta llei— elements totalment aliens i de difícil mediació.

Si passem a l'esmena número 17 tenim, creiem nosaltres, que aquesta intencionalitat d'entrar als Serveis de Prevenció de Seguretat i Higiene i als Comitès de Seguretat i Higiene dels treballadors de la mateixa indústria, en l'elaboració i l'aplicació de les mesures d'emissió de contaminant, és realment un esforç fora també de la llei. Nosaltres creiem que aquests són organismes de caire laboral i que, si de cas, s'haurien de contemplar en una llei que tingués aquest caire; introduir nous organismes a aquesta llei ens sembla totalment distorsionador.

Quant a l'esmena número 134 nosaltres veiem que aquí s'hi volen introduir els Gabinetes provincials de Seguretat i Higiene del Treball i la col·laboració del Centre d'Investigació de l'Institut Territorial de Seguretat i Higiene de Barcelona. Senyor Pérez Guerra, el Conseller no està sol, tots aquests elements i d'altres estan a la seva disposició per tal com han estat, en la seva majoria, traspassats a la Generalitat, i és natural que, quan necessiti assessorar-se, no solament s'assessorarà d'aquests Gabinetes, sinó de molts altres instruments i de molts altres organismes que tenen els seus diversos Departaments la Generalitat i fins institucions que no pertanyen a la Generalitat, que, en aquest aspecte de l'ambient atmosfèric, poden assessorar.

I, per fi, l'última esmena, l'esmena 49, quan se'n parla d'establir programes d'investigació en cooperació amb centres científics i tècnics, creiem que això escapa als objectius d'aquesta llei quan parla de la col·laboració entre els diferents Departaments; creiem que això es dona per suposat. Tornem a repetir-ho, el Conseller no estarà sol; estem segurs que els altres Departaments l'ajudaran en qüestions de l'ambient atmosfèric, i després de la determinació dels annexos tècnics, que és una matèria purament reglamentària, que, per acord majoritari de la Comissió, es va remetre al Reglament.

Creiem, doncs, que les esmenes presentades pel Grup de Centristes, d'altra banda, ben intencionades, com ja he dit per endavant, no aporten elements, s'han d'acollir específicament en la llei, i, per això, votarem en contra de totes elles.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, l'esmena a l'article primer ha estat retirada pel senyor Pérez Guerra, i, quant a l'article segon, havent retirat totes les seves esmenes el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, tampoc no hi ha cap esmena. Per guanyar temps proposaria a les senyores i als senyors Diputats de votar, doncs, conjuntament el text del Dictamen per als articles primer i segon.

No havent-hi objecció, passem, doncs, a la votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen per als articles 1 i 2, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els articles 1 i 2 del text del Dictamen han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Bé, com que encara que ens allarguéssim una estona més tampoc no avançaríem gaire i no podríem pas pensar a acabar el debat i votació del Projecte de Llei, suspendrem la sessió fins a dos quarts de cinc d'aquesta tarda.

Se suspèn la sessió.

(Són les dues i dos minuts del migdia.)

La sessió es reprèn quan manca un minut per a les cinc de la tarda. Presideix el President del Parlament, M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, la Lletrada Sra. Folchi i el Lletrat Sr. Ferret.

Al banc del Govern seu el President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Passem ara al debat sobre l'article tercer del Dictamen. La primera de les esmenes, l'esmena número 3, ha estat ja defensada pel Grup Centrista, pel senyor Pérez Guerra. L'esmena número 4 ja havia estat retirada, i queden les esmenes 5, 6 i 7 a aquest article, totes elles del Diputat senyor Celestino Sánchez. El senyor Sánchez té la paraula per a la seva defensa.

El Sr. SÁNCHEZ *(de l'escó estant)*: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, primer, plantejar la retirada de tota una sèrie d'esmenes perquè pensem que, tal com ha quedat el Dictamen, no són necessàries perquè són de matisos, i pensem que l'important del debat en el ple del Parlament sigui sobre les idees que nosaltres pensem que són políticament importants. És a partir d'això que notifiquem la retirada de l'esmena número 14 del Dictamen, la 23, la 25, la 27...

El Sr. PRESIDENT: 23, 25, 27...

El Sr. SÁNCHEZ: ...31, 32, 38, 46, 52, la 53, 54, 55, 56, 57.

El Sr. PRESIDENT: Un moment. Ha dit: 52, 53, 54, 55, 56, 57...

El Sr. SÁNCHEZ: La 63 i la 64.

El Sr. PRESIDENT: ...la 63 i 64. Molt bé, moltes gràcies.

El Sr. SÁNCHEZ: I, al mateix temps, intentar fer una defensa global —perquè pensem que estan estretament lligades— de l'esmena número 5, que faríem ara; de l'esmena número 6 i tota una sèrie d'elles, que pensem que fan referència totes elles a elements de competència municipal...

El Sr. PRESIDENT: Que són les esmenes...

El Sr. SÁNCHEZ: Seria la 6, la 9, l'11, la 15, la 16, la 28, la 36, la 37, la 42, la 47, la 48, la 50, 51, 60 i 62, que totes elles d'una manera o d'una altra plantegen els temes de les competències municipals i que pensem que podríem agrupar en la defensa de totes elles. I, a l'últim, l'esmena número 7..., que agruparíem també la 7, la 34 i la 65, que totes elles plantegen el

mateix, és un nou concepte que nosaltres plantegem: la concentració de fons.

El Sr. PRESIDENT: 34 i 65. Sí.

El Sr. SÁNCHEZ: I després ja quedaria la resta d'esmenes, que les exposaria en un altre moment.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. SÁNCHEZ: L'esmena número 5 és un problema, des del nostre punt de vista, tècnic; però nosaltres no faríem una defensa fàcil dient que és exclusivament un problema tècnic i que, per tant, si és tècnic hauria de ser votada per tothom, perquè pensem que aquesta idea, que té un contingut tècnic, té darrere d'ella un contingut polític molt important per a nosaltres.

Quin contingut polític té? Nosaltres pensem que el control del que en podríem dir «creació de pollució», des d'un punt de vista ampli, s'hauria de fer a partir d'una mesura concreta i específica, i és a partir del producte que fa l'empresa. Tantes tones d'amiant, tanta producció d'elements contaminants. I això és un element tècnic —nosaltres en som conscients—, és una visió tècnica de com s'hauria de controlar la producció de fenòmens d'empitjorament de l'ambient atmosfèric. Però això té un contingut polític molt important, i per això no simplement l'hem plantejat, la defensem al Ple i, a més, pensem que hauria de ser votada des d'un punt de vista global. Perquè, amb aquesta esmena, què és el que ens juguem? I és que, de veritat, que el polluciona pagui per la pollució, i que ho pagui de veritat; que no sigui el conjunt dels ciutadans de Catalunya el que pagui la pollució que fan les empreses privades. Si una empresa privada fa deu tones d'urani, és per deu tones d'urani que ha de pagar.

Aquesta és la nostra concessió i, possiblement, en aquesta idea tècnica que té un contingut polític és possible que no ens posem d'acord, que hi hagi una opinió diferent. Però nosaltres som conscients que una opinió diferent va en la direcció no de fer pagar al que de veritat polluciona, sinó de fer pagar al conjunt dels ciutadans de Catalunya.

I és per això que pensem que essent una esmena de caràcter tècnic, és una altra manera de mesurar el que en podríem dir la producció de pollució d'un contingut polític molt important.

I ja referint-me a les altres esmenes —l'esmena número 6—, jo penso que, si hem de ser conseqüents i sincers, hem de dir que nosaltres estem bastant satisfets, dins el possible, del que en podríem dir competències municipals d'aquesta llei si la comparem amb la que, en aquests moments, hi ha a nivell de tot Espanya. La veritat és que la llei i les mesures que hi ha a nivell de tot Espanya per a aquest tema deixa de banda totalment els ajuntaments per a l'aplicació d'una llei de protecció atmosfèrica. I, això, jo penso que hem de constatar-ho, i ho hem de constatar perquè la nostra voluntat és que les nostres esmenes, les nostres opinions parteixin de realitats objectives.

Però si això és veritat, si és veritat que, des d'un punt de vista de comparació, per la legislació a nivell de l'Estat hi ha molts elements de referència a competències municipals en aquesta llei, també és cert que a molts nivells aquesta Proposta de Llei es queda curta. I és que, precisament, en aquesta direcció dels temes que es queden curts, cap a on les nostres esmenes van dirigides, fonamentalment. Nosaltres pensem que haurien de tenir més competències els ajuntaments, i, sobretot, els ajuntaments grans, que tenen possibilitats tècniques i

també polítiques per a declarar zona d'emergència i zona especial; que haurien de tenir més responsabilitats els ajuntaments en la definició de les característiques que ha de tenir l'aplicació d'aquesta llei. Per dir-ho d'alguna manera, amb aquestes esmenes, el que nosaltres intentem plantejar, des d'un punt de vista gràfic, és que el centralisme de Madrid no es pot substituir, amb retocs, amb el centralisme de la Generalitat, situada a Barcelona.

I això pot sonar molt gros, però la veritat és que amb l'aplicació d'aquesta llei encara seguiran existint elements de centralització innecessaris en l'aplicació d'una llei d'aquestes característiques.

L'altre tema, que parteix de l'esmena número 7, planteja un nou concepte que nosaltres definim com a «concentració de fons», que passa, des del nostre punt de vista, quelcom similar a l'esmena número 5 que nosaltres hem defensat, ja que pensem que quan nosaltres diem «concentració de fons» estem intentant dir, amb una frase, un contingut tècnic, però que al mateix temps té un contingut polític, hi ha un contingut al darrera d'aquesta frase. És per això que nosaltres en tres llocs concrets plantejem aquesta idea de «concentració de fons» com l'element de mesurament dels nivells de producció de pol·lució.

Jo acabaria aquí la defensa d'aquestes esmenes perquè penso que, aquí, del que es tracta fonamentalment és de defensar els continguts polítics de cada una de les idees que expressa el conjunt d'esmenes que hem plantejat, i no d'atabalar-nos una mica tots nosaltres, perquè bastant atabalats estem els últims temps.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Pibernat.

El Sr. PIBERNAT: Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, en primer lloc argumentarem en contra de l'esmena número 5, presentada pel Diputat senyor Celestí Sánchez, i dir «que no és una esmena tècnica o de caire tècnic, sinó que és una esmena de caire polític...» nosaltres no ho acabem d'entendre així. Creiem que purament és una cosa tècnica i que, si fos aprovada, posaria realment en dificultats qualsevol que volgués interpretar la llei. Això del mesurament de l'emissió per unitat de producte final produït portaria a entrar en la llei uns paràmetres totalment aliens al fet, a la contaminació en si. La contaminació és un fet objectiu que no es pot mesurar en funció del nombre d'automòbils —jo intento entendre una cosa així— que fabrica una fàbrica; que del nombre de tones de ciment que una cimentera fa, creiem que de cap de les maneres es pot introduir aquesta expressió tècnica dintre de la llei. Seria causa de confusions, no hi veiem cap millora política i, tècnicament, realment l'hem de rebutjar.

Hi ha una esmena, que aquesta sí que té un contingut polític, que és l'esmena 6 i totes les que es refereixen a les competències municipals i a les competències de la Generalitat. Jo diria que el senyor Celestí Sánchez, en certa manera, ja ha defensat el text del Dictamen quan ha dit que és un gran avenç quant a les competències de les Corporacions municipals.

Nosaltres creiem, en aquest cas, que realment la realitat de la contaminació atmosfèrica s'ha de contemplar des del punt dels ajuntaments, perquè són els municipis els que el sofreixen en primer terme. Però, a la vegada, veiem que l'àmbit de la

contaminació atmosfèrica s'escapa moltes i moltes vegades del territori municipal, fins al punt que moltes vegades la contaminació atmosfèrica es produeix en un municipi i el que la pateix m'és un altre. Per tant, tota la llei ha contemplat una tècnica de competències compartides entre la Generalitat i les Corporacions locals que crec que és absolutament bona i fent-los declarar les zones de protecció o d'urgència, que precisament són reservades als alcaldes, fent-se la confecció de mapes de vulnerabilitat... En tants i tants altres articles de la llei, el que es contempla és que hi ha una participació, i, a més, en alguns casos posa la paraula, l'adjectiu, d'«activa» en la confecció de tots aquests mapes o en la declaració d'aquestes zones.

Per fi, el senyor Sánchez ha parlat, en l'esmena número 7 —que, després, també ve seguida d'unes quantes que anomenen la mateixa expressió—, de la concentració de fons. Creiem que tornem a estar davant d'una esmena de caire tècnic. Canviar «concentració de fons» en lloc de «nivell d'immissió», realment no sabem a què ve. El concepte de «concentració de fons» és equívoc; és equívoc perquè s'empra usualment per a designar altres unitats en altres coses. Per exemple, en radioactivitat sí que s'empra, en sorolls i en vibracions també, però en la qüestió de la contaminació atmosfèrica no hem vist cap tractat ni hem vist que es desenvolupés cap doctrina en què sortís aquest concepte «concentració de fons». Creiem que la definició com a «nivell d'immissió» és la correcta, és l'acceptada en les lleis de caràcter estatal i la que hem acceptat en el text del Dictamen; per tant, ens oposem a totes les esmenes que ha defensat el senyor Celestí Sánchez.

Gràcies, senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, a part les esmenes que han estat defensades, ha arribat també a la Presidència una esmena tècnica, que porta la signatura de sis Diputats, que són tots ells de Grups parlamentaris diferents, cosa que fa suposar que hi ha l'acord de tots els Grups parlamentaris. El senyor Secretari donarà lectura a aquesta esmena tècnica i, tot seguit, veurem si realment tothom està d'acord que s'admeti a tràmit.

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena tècnica proposa el canvi de, on diu: «l'execució dels límits corresponents al Govern de la Generalitat per ell mateix o a proposta de les corporacions locals afectades», que digui: «la fixació dels límits, la fixació per execució», és a dir, «la fixació dels límits corresponent al Govern de la Generalitat, per ell mateix o a proposta de les corporacions locals afectades».

El Sr. PRESIDENT: Bé, tothom està d'acord que es tracta d'una esmena tècnica i, per tant, doncs, que pot ser admesa a tràmit? (Pausa.) Bé, es desitja defensar l'esmena tècnica? Jo crec que si és una esmena tècnica no cal, oi?

Passem, doncs, a les votacions, i, primerament, doncs, votarem l'esmena número 3, del Grup de Centristes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació l'esmena número 5, que ha estat defensada pel senyor Celestino Sánchez.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb

l'esmena número 5, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació l'esmena número 6, també del Diputat senyor Celestino Sánchez.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació l'esmena número 7, també del Diputat senyor Sánchez.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

I, finalment, votem l'esmena tècnica o, millor dit... *(Pausa.)* Votem l'esmena tècnica.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els qui hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena tècnica ha estat aprovada per unanimitat.

I, aleshores, passem a votació el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, per a l'article 3, ha estat aprovat per 83 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 4. A l'article 4 hi havia diverses esmenes: una que havia estat retirada, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, i dues que han estat ja defensades pel Diputat senyor Sánchez, i sobre les quals ja hi ha hagut també un torn en contra fet pel senyor Pibernat. Aleshores, aquesta esmena planteja... *(El senyor Sánchez demana per parlar.)* Sí?

El Sr. SÁNCHEZ *(de l'escó estant)*: Senyor President, ho dic per a alleugerir el debat. Nosaltres considerem que han estat decaigudes, perquè tenen la mateixa idea que les que hem votat ja. Ho diem des d'un punt de vista d'agilitzar el debat. Ja les donem per perdudes *(rialles)*, decaigudes. Ho diem per ...

El Sr. PRESIDENT: Bé, podem, doncs, acceptar, com diu el senyor Sánchez, que encara que formalment no fos així, si ell ho interpreta d'aquesta manera, podem, efectivament, agilitzar el debat i considerar, doncs, que, l'esmena, ja no té sentit votar-la, perquè seria reiteració de la votació anterior.

Bé, aleshores, considerant aquesta esmena decaiguda, passem ja a la votació del Dictamen. Les dues esmenes, considerant-se com a decaigudes pel Diputat proposant, passem a votació del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'article 4, del text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, per a l'article 4, ha estat aprovat per 83 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

A l'article cinquè hi havien dues esmenes, del Grup de Centristes, que han estat ja defensades aquest matí pel senyor Pérez Guerra. Aleshores, podem passar directament a la seva votació.

Anem a votar, primerament, l'esmena número 12, que és una esmena d'addició a la lletra a) d'aquest article 5.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 12 ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena número 13. *(El senyor Pérez Guerra demana per parlar.)* Sí?

El Sr. PÉREZ GUERRA *(de l'escó estant)*: Senyor President, una vegada perdudes les esmenes primeres, aquestes ja no tenen objecte, perquè hi havia una continuïtat des de la primera esmena, com a objecte a partir de l'objecte de la llei, fins a la darrera, l'última esmena, i llavors aquesta continuïtat s'ha trencat. Així, doncs, retirem les esmenes que hi ha a continuació.

El Sr. PRESIDENT: Les considerem com a decaigudes. *(Pausa.)*

El Sr. PÉREZ GUERRA *(de l'escó estant)*: Les retirem.

El Sr. PRESIDENT: Ah, les retiren. Retirada. *(Pausa.)* Senyor Pérez Guerra, queda retirada aquesta esmena i després totes les altres del Grup?

El Sr. PÉREZ GUERRA *(de l'escó estant)*: Totes les altres.

El Sr. PRESIDENT: Totes les altres, moltes gràcies.

Bé, aleshores, havent estat retirada aquesta esmena, podem passar ara a votació el text del Dictamen de l'article cinquè.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Bé, a l'article 6 no queda cap esmena, perquè el senyor Sánchez havia anunciat la retirada de la seva esmena. Per tant, podem passar directament a votar el Dictamen per a l'article 6.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, article 6, ha quedat aprovat per unanimitat.

A l'article 7 hi havia dues esmenes, les esmenes números 15 i 16, del senyor Celestino Sánchez, que han estat ja defensades. El senyor Sánchez les considera decaigudes, també? *(Pausa.)* Molt bé, aleshores, considerades decaigudes, no queda cap esmena, i podem passar a votació el text del Dictamen, article 7.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, article 7, ha estat aprovat per 84 vots a

favor, 2 en contra i cap abstenció.

A l'article 8 hi havia, únicament, l'esmena número 17, del Grup de Centristes, que ha estat retirada, com ens ha dit el senyor Pérez Guerra. Aleshores, podem passar directament a la votació del Dictamen per a l'article 8.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 9 hi ha dues esmenes, les esmenes 18 i 19, també del Diputat senyor Celestino Sánchez, que, aquestes, no han estat defensades. Per tant, queden vigents. El senyor Sánchez té la paraula per a la seva defensa.

El Sr. SÁNCHEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, faria també la defensa de la 22, que, des del nostre punt de vista, també té la mateixa característica, al marge que sigui un altre article. D'aquesta manera abreuja el debat.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. SÁNCHEZ: El contingut d'aquestes esmenes concretes, sense entrar en tot el detall de les idees que es plantegen, va fonamentalment en la direcció que els ajuntaments, d'una part, tinguin més possibilitats d'incidir en les decisions respecte als temes del control atmosfèric, però no simplement dels municipis, sinó també d'una altra idea, que en principi ja ha estat aprovada en la Llei de Política Territorial que hem discutit aquest matí. I és els municipis o agrupacions de municipis, o, dit d'una altra manera, comarques del 36, com a element de referència.

Nosaltres pensem que aquest és un tema important de definició i que és a partir d'aquesta idea que pensem que és important votar la nostra esmena. Però, al mateix temps, hi ha una definició de caràcter tècnic i no voldria entrar en un debat exclusivament tècnic, perquè la tècnica sempre té un contingut polític, i és en la definició dels focus que produeixin la pol·lució. Per a nosaltres, tal com es planteja en el Dictamen, hi pot haver dificultats, no simplement en la seva definició, sinó en la incidència des d'un punt de vista de l'Administració catalana i de les Administracions locals en aquests fenòmens. És a partir d'aquí que nosaltres posem una definició diferent; pensem d'una part que els focus són fixos, al marge de les característiques que poden tenir aquests tipus d'emissors de contaminació, i d'altres que són mòbils, al marge també de les característiques que puguin tenir aquests emissors.

És en funció d'aquesta idea que nosaltres pensem que l'esmena 18 hauria de ser aprovada, primer, en funció d'aquesta idea última que jo explicava i, d'una altra part, d'aquesta idea que havia explicat abans de les mesures que els municipis o l'agrupació de municipis puguin plantejar.

A l'esmena número 19 hi ha una altra idea que nosaltres pensem que és important d'incorporar, i és de quina manera es fa la definició concreta i específica de les diferents zones. Nosaltres pensem que la Conselleria de Governació ho hauria de fer a partir de la proposta dels alcaldes, perquè si no això de l'autonomia municipal queda una mica en suspens. Nosaltres pensem que aquest no és un element que retardi les decisions, sinó tot al contrari, perquè és fonamentalment a partir del coneixement des dels ajuntaments de la situació concreta que hi

ha en cada lloc que hi hauria possibilitat que la Conselleria de Governació actués.

I a l'esmena número 22 la idea fonamental és la mateixa, i és que en la declaració de zona de protecció especial siguin els ajuntaments també els qui hi participin, no simplement la Conselleria de Governació.

Com veieu, aquestes tres esmenes tenen en principi les mateixes característiques, i és per això que les hem agrupades per a la seva defensa.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El Diputat senyor Pibernat té la paraula per al torn en contra.

El Sr. PIBERNAT (*de l'escó estant*): Senyor President, ho faré des de l'escó. L'esmena número 18 nosaltres creiem que, pràcticament, ha decaïgut. La definició dels focus, l'hem feta i l'hem aprovada en l'article 2.2. No podem ara fer-ne una de diferent. La qüestió de concentració de fons l'hem rebutjada. La referència a la Comissió Central d'Indústries i Activitats Classificades no apareix en cap lloc de la llei. La competència dels municipis, en un moment determinat ja l'hem defensada com a competències compartides. Per tant, l'esmena número 18 estaria en contradicció amb tot el que s'ha aprovat fins ara. I el mateix val, pràcticament, per a l'esmena número 19.

Quant a l'esmena número 22, el contingut d'aquesta esmena pràcticament va estar recollit en el Dictamen, com es pot comprovar fàcilment; és a dir, que la possibilitat que els batlles intervinguessin en la zona afectada ja està recollida i aprovada ja abans.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem a votació aquestes esmenes. Jo, si el senyor Celestino Sánchez no hi té inconvenient, com que es tracta del mateix article i, a més a més, en el contingut de les esmenes no es veu la distinció, posaríem a votació les dues esmenes conjuntament.

Passem, doncs, a votació les esmenes números 18 i 19, del Diputat senyor Sánchez.

Les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb les esmenes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 2 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació el text del Dictamen de l'article 9.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 78 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

A l'article 10 hi ha un vot particular del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula per a defensar-lo el Diputat senyor Pibernat.

El Sr. PIBERNAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, al llarg de la confecció de la llei sempre hem tingut por que aquesta es convertís en una declaració de bons propòsits o estigués plena d'ambigüitats. S'ha intentat fugir, tant en el Projecte com després en el Dictamen, d'aquesta temptació i convertir-la en una llei pragmàtica i amb les diverses competències i atribucions ben clares. Nosaltres creiem que, en canvi, aquest paràgraf d), del punt de l'article 8º, pot caure en

una ambigüitat quan introdueix que per a declarar la zona de protecció especial hi ha d'haver uns elements o paràmetres indeterminats com és risc potencial molt elevat. Això deixa tant l'administrador com l'administrat en una certa ambigüitat jurídica que pot ocasionar malentesos i friccions. Podria donar-se el cas que, basant-se en aquest paràgraf, es declarés innecessàriament una zona com de protecció especial i això es vegés *a posteriori* que havia estat innecessari amb els conseqüents perjudicis que ja serien inevitables. I, a la inversa, que es reclamés aquesta qualificació en casos totalment discutibles, amb les conseqüents friccions entre administradors i administrats. És per això que hem mantingut aquest vot particular de supressió d'un text, que no estava en el projecte i hem considerat que era millor suprimir-lo.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El Diputat senyor Casanovas té la paraula per al torn en contra.

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, senyories, bé, nosaltres hem de fer el torn en contra perquè, precisament, la modificació del text de l'articulat ha estat causada per l'admissió d'una de les nostres esmenes, en aquest cas transaccionada.

Li vull dir, al senyor Pibernat, que no ha dit res de nou del que ja havia dit a la Comissió; i, per tant, jo tampoc no diré res de nou del que vaig dir a la Comissió. La nostra esmena, evidentment, deia que quan s'arribi a una proximitat del punt on se superaran aquests riscos d'immissió. Això sí que ho trobàvem ambigu, però, després, precisament en aquesta transacció i tenint en compte el que ara ha dit el senyor Pibernat d'ambigüitat, es va transaccionar dient que aquest risc d'haver-se de declarar zona d'atenció especial era quan en algun dels paràmetres que es fixen, paràmetres fixats numèricament, s'arribi, se superi el 90%. Nosaltres no creiem que s'hagi d'esperar a haver arribat ja en el moment de total immissió per a declarar-ho zona especial. Quan s'arribi a un d'aquests paràmetres, al 90%, i, d'altra banda, hi hagi un risc elevat —evidentment això és d'apreciació del Consell Executiu—, un risc elevat que es pot ultrapassar dins d'un temps breu, doncs, que ja abans que això succeeixi es pugui declarar zona d'atenció especial per a poder procedir de la manera que calgui per a no haver-hi d'arribar. És simplement això, i no faré més defensa de l'assumpte.

Moltes gràcies, senyories, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Pibernat, té alguna cosa a dir?

El Sr. PIBERNAT (*de l'escó estant*): Sí, que retirem el vot.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha rèplica, eh!

El Sr. PIBERNAT: No, no, retirem el vot particular.

El Sr. PRESIDENT: Ah! retiren el vot particular. Molt bé, gràcies.

Aleshores quedava encara l'esmena 22, que havia defensat el senyor Celestí Sánchez, però suposo que la considera decaiguda. (*Pausa.*) Amb aquestes condicions podem passar a votar el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, article 10, ha estat aprovat per unanimitat.

Ens queda ara l'article 11; hi havia nombroses esmenes, la major part d'elles han estat retirades. Han estat retirades les es-

menes 23, 24, 25, 26, 27 i 29, i l'esmena número 28 ha estat ja defensada pel senyor Sánchez.

El senyor Sánchez la considera decaiguda? Molt bé, en aquestes condicions podem passar, doncs, a votar el text del Dictamen per a l'article 11.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 11 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 12 hi havia també nombroses esmenes, les esmenes 30, 31, 32, 33, 35, 38 i 39. No, la 39 ha estat retirada, i la 38 també. Aleshores, queden només tres esmenes: 34, 36 i 37, del senyor Celestino Sánchez, que em sembla que la primera, la 34, l'hem de considerar decaiguda perquè introdueix novament la noció de concentració de fons.

Quant a les esmenes 36 i 37, és que el senyor Sánchez les considera decaigudes en virtut de les votacions sobre els municipis? (*Pausa.*) Molt bé, aleshores, no havent-hi cap esmena que quedi vigent, podem passar a votació el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 12, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, article 12, ha quedat aprovat per 83 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

A l'article 13 no queda cap esmena en peu, de manera que passem directament a la votació del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen per a l'article 13, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 13 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 14 han estat retirades les esmenes 43, 44, 45 i 46, i queden defensades ja les esmenes 42 i 47, que suposo que el senyor Sánchez considera decaigudes. Podem passar, doncs, a votació directament el text del Dictamen per a l'article 14.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 14 ha quedat aprovat per 84 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

A l'article 15 hi havia tres esmenes, una ha estat retirada i han estat defensades les altres dues pel Diputat senyor Celestino Sánchez. Jo crec que formen part també del mateix paquet relatiu a l'autonomia municipal. Es consideren decaigudes.

Passem, doncs, a votació el text del Dictamen per a l'article 15.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 15 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 16, de les dues esmenes que havia formulat el Diputat senyor Sánchez, una ha estat retirada i queda només l'es-

mena 51, que ha estat ja defensada. Es passa a votació l'esmena 51.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 51, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 51 ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 84 en contra i cap abstenció.

Passem, doncs, ara a votació el text del Dictamen per a l'article 16.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 84 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

Totes les esmenes que hi havia a l'article 17 han estat retirades, de manera que podem passar a votació l'article 17, text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 17 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 18 hi havia dues esmenes, que han estat retirades, i queda l'esmena número 60, del Diputat senyor Sánchez, que ha estat ja defensada. *(Pausa.)* La considerem decaiguda? *(Pausa.)* D'acord amb la proposta del senyor Sánchez, queda decaiguda aquesta esmena i podem passar, doncs, a votació el text del Dictamen per a l'article 18.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 18, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, article 18, ha estat aprovat per 84 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

A l'article 19 no hi ha cap esmena. Passem, doncs, a votar directament l'article 19 del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 19 del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem ara a les Disposicions Finals. A la Disposició Final Primera queda només l'esmena 62, del Diputat senyor Sánchez, que ha estat ja defensada *(pausa)* Decaiguda? *(Pausa.)* Decaiguda. Aleshores, a la Disposició Final Segona... *(Pausa.)* Ha estat retirada.

Votem primerament la Disposició Final Primera d'acord amb el Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, Disposició Final Primera, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Disposició Final Primera ha estat aprovada per 84 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

A la Disposició Final Segona no queda cap esmena, la que hi havia ha estat retirada.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Disposició Final Segona, text del Dictamen, ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

A la Disposició Final Tercera hi ha una esmena del Diputat senyor Sánchez, que ha estat ja defensada. *(Pausa.)* El senyor Sánchez la considera decaiguda. Per tant, passem a votació la Disposició Final Tercera.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Disposició Final Tercera ha estat aprovada per 84 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

A les Disposicions Finals Quarta, Cinquena, i a la Disposició Transitòria, no hi ha cap esmena, i, per tant, doncs, podem votar-les, si ningú no s'hi oposa, conjuntament. Al mateix temps podríem votar els títols de la llei i dels diversos apartats.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, Disposicions Finals Quarta, Cinquena i Disposició Transitòria i els títols, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les Disposicions Finals Quarta i Cinquena, la Disposició Transitòria i els títols han estat aprovats per unanimitat dels presents.

I passem ara a l'exposició de motius.

A l'exposició de motius hi ha diverses esmenes, les esmenes números 68, 69, 70 i 71, del Diputat senyor Sánchez.

El senyor Sánchez té la paraula per a defensar-les.

El Sr. SÁNCHEZ *(de l'escó estant)*: Senyor President, des de l'escó mateix. Pensem que aquestes esmenes que tenim a l'exposició de motius d'una manera o d'una altra expressen les opinions que hem estat defensant en les esmenes parcials, per la qual cosa considerem que han estat defensades i les passariem a votació globalment, partint una mica de la base que tindrà la possibilitat de fer l'explicació de vot, és clar.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, evidentment, a condició que el Grup hi estigui d'acord. *(Pausa.)* Bé, aleshores es donen per defensades, com ha dit el senyor Sánchez, les esmenes números 68, 69, 70 i 71 a l'exposició de motius. Algun torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra.

Passem, doncs, directament a votació aquestes esmenes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de les esmenes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes 68, 69, 70 i 71 han estat rebutjades per 2 vots a favor, 83 en contra i cap abstenció.

Bé, amb això, considerant ja votat el títol de la llei en votar els títols dels capítols, queda votada la totalitat de la llei... Perdó. Ara falta votar el Dictamen per a l'exposició de motius.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'exposició de motius ha quedat aprovat per 85 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions, i amb això ha quedat aprovada la Llei sobre Protecció de l'Ambient Atmosfèric.

Passem ara a explicació de vot. El senyor Casanovas, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula.

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, senyories, d'una manera breu, hem de felicitar-nos, una vegada més, de l'aprovació d'aquesta Llei, i ens n'hem de felicitar perquè ha estat una Llei que, dintre de la línia de preservació de la natura, com ho era també la Llei aquella que vam aprovar de residus industrials, és una d'aquestes lleis que en diem menors però que tenen una transcendental importància si s'apliquen. I dic si s'apliquen perquè, de lleis d'ambient atmosfèric, ja n'hi ha una de l'Estat, promulgada l'any 72, i encara no s'aplica. Per tant, hem d'esperar que aquesta que nosaltres hem aprovat, i que hem tractat entre tots plegats de fer-ne una llei aplicable, es pugui aplicar.

He dit que hem aprovat una llei, però potser fóra millor dir que l'hem refeta, aquesta Llei, perquè —no el nostre Grup sol, evidentment, sinó, com s'ha demostrat amb les votacions, un ampli sector de la Cambra hi ha participat—, d'un Projecte de Llei que més aviat en podríem dir un esborrany, n'hem fet una Llei. Això és fàcil de comprovar si es llegeix el primer text del Projecte del Govern, i si es llegeix el que acabem d'aprovar ara. En línies generals, s'han suprimit tres articles i se n'hi han posat tres altres de nous que no tenen res a veure, o tenen una connotació diferent.

O sigui, que la Cambra ha actuat una mica com diu la veu popular quan diu que «els Diputats són aquella gent que fa lleis». Evidentment, han fet una llei. Aquesta Llei, que tenia dues-centes quinze esmenes, i, a través de la seva elaboració, ha sortit el que tenen a les seves mans.

Nosaltres no podem, com a Grup, fer cap altra cosa que congratular-nos-en, perquè totes les nostres esmenes, o han estat recomanades o han estat objecte d'una transacció. Això ha fet que, juntament amb les altres esmenes que han estat, també, transaccionades o recomanades, aquesta Llei sigui més racional, amb una major concreció i un millor ordenament del que tenia el Projecte inicial. S'hi contemplen ara, d'una manera ben diferenciada, tres zones d'actuació, segons els diversos nivells d'immissió, i s'agilitzen els tràmits, sobretot quan es tracta de la crítica declaració de «zona d'emergència». Aquí es dona una entrada —cosa que no preveia d'una manera directa la Llei— als ajuntaments, que els ajuntaments puguin fer el primer pas, en aquell moment, quan la cosa sigui d'urgència.

En fi, per resumir —no em vull pas allargar, no sóc home de grans discursos—, crec que aquesta Llei ha quedat bé, crec que aquesta Llei és una llei aplicable; esperem que això es faci, i que tots plegats ens puguem congratular de veure desaparèixer aquests núvols relativament tòxics, i molt sovint força tòxics, que planen per damunt de moltes de les nostres ciutats i viles.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyories.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, en nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, el Diputat senyor Forné.

El Sr. FORNÉ: Senyor President, senyores i senyors Dipu-

tats, el nostre Grup està satisfet, tal com ho ha plantejat també el representant del Grup d'Esquerra Republicana, pel procés que ha seguit, tant en Ponència com en Comissió, l'elaboració d'aquesta Llei. I estem satisfets a pesar que, en principi i a causa del Projecte que es va presentar a aquest Parlament, el nostre Grup havia presentat una esmena a la totalitat, que va ser rebutjada en Comissió.

És evident que, en aquest cas, nosaltres entenem que les motivacions que ens duïen a presentar l'esmena a la totalitat han quedat pràcticament resoltes en el procés que tots plegats —el Grup que dona suport al Govern i els Grups que presentàvem esmenes a la totalitat— hem arribat a un ple acord i coincidència per tal que fos possible que avui es pogués aprovar aquesta Llei.

Entenem que hi havia dos aspectes que ens hauria agradat que quedessin modificats a l'hora d'aprovar aquesta Llei; dos aspectes que, de tota manera, no queda fora de la nostra comprensió el fet que, a causa que el tema de la defensa de l'ambient atmosfèric no és competència exclusiva de la Generalitat, creiem que qualsevol possible modificació —i que creiem que, a nivell d'Estat, pot ser aviat— del que són els nivells mínims d'emissió i d'immixió, poden salvar part del que per a nosaltres és important perquè aquesta Llei compleixi més rigorosament la defensa de la protecció de l'ambient atmosfèric.

Hi ha una altra part que ens preocupava, que és el que, en principi, podria ser una excessiva concentració de poders en mans del Consell Executiu i en contra del que podrien ser els poders d'àmbit local o, en aquest cas, com ho manifesta la Llei, de corporacions locals.

Pensem que, tal com avui surt la Llei, quant a participació de les corporacions locals i quant a la incidència pròpia dels municipis, pensem que també pot ser superat molt favorablement, en la mesura que una llei de divisió territorial permeti, en un àmbit diferent, donar competències a instruments que avui no existeixen i que, al seu moment, poden ser una autèntica descentralització.

Pensem, per tant, que esta Llei és, avui, eficaç, que pot ser eficaç en el seu compliment, i que pot ser molt més millorada per efectes exteriors, com poden ser els de la llei de l'Estat o com pot ser la divisió territorial de Catalunya. Ens en felicitem i felicitem també a tots els Grups que l'han feta possible.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? (Pausa.) El Diputat senyor Esteve Tomàs, del Grup Socialista.

El Sr. TOMÀS: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, per a l'explicació de vot de la Llei que acabem d'aprovar. Segurament, a aquesta Llei li faltaria un preàmbul que diria: «D'aquesta Llei, com aquelles bones pel·lícules, el text definitiu que n'ha sortit no té res a veure amb el text presentat, és a dir, amb l'original». Per tant, acabem d'aprovar un Projecte de Llei que no té res a veure amb el Projecte inicial. I dic això, perquè això emmarca la nostra explicació de vot i el comportament que hem tingut en la votació de les esmenes a partir de la filosofia de la presentació d'una esmena de retorn que nosaltres vam presentar en aquesta Cambra, en la qual dèiem que el Projecte de Llei era una vulgar còpia en català de la Llei de l'Estat de l'any 72 i del seu Reglament de l'any 75. Però, a més a més, amb els agreujants que practicava una clara substracció de les competències municipals i, a més, dispersava

la competència del Consell Executiu, la qual cosa comportava, com a resultat final, que hi hagués una disminució de l'acció pública a favor de la lluita contra la contaminació atmosfèrica.

D'aquí que les nostres posicions no van ser acceptades —l'esmena de retorn— i, a més a més, ho vam argumentar dient: «Hi ha dues-centes quinze esmenes parcials, hi ha les posicions dels Grups; ara el Consell Executiu pot fer un bon projecte de llei que, segurament, podrem tramitar molt més de pressa.» Això no va anar així però, de tota manera, com que tots érem molt conscients —els diferents Grups— que el text que es va presentar era un text pèssim, en lloc de comportar-nos com a ponents de defensa de cada una de les nostres posicions, ens hem comportat com a ponents d'una ponència conjunta, que ha hagut de redactar un nou text, una Proposició de Llei, que és el text que les senyores i els senyors Diputats han aprovat aquest vespre.

Per tant, diria que és una Llei de tots, és una Llei que no té res a veure amb els seus inicis, i dels quals jo destacaria, com a elements remarcables, a part la recuperació de les competències municipals, el seu increment. Per exemple, avui dia, els alcaldes —en casos excepcionals, és cert— podran declarar zona d'emergència si les condicions climatològiques així ho exigeixen, podran participar en el control de les emissions i de les emissions dels contaminants, podran participar en l'elaboració dels mapes de vulnerabilitat, podran participar en el conjunt del pla de mesures, dels plans participatius de lluita contra la contaminació, però, a més, podran participar en l'adaptació dels plans d'urbanisme i adequar-los a la prescripció d'aquesta Llei.

Finalment, pel que fa a les competències municipals, cal tenir molt clar que, en el Projecte inicial s'anivellava la condició, la figura de l'alcalde amb la seva figura impositiva de sanció en un cas de violació de la legislació contaminant només amb una capacitat de setanta-cinc mil pessetes i a nivell de cap de servei, i avui, en el Projecte que hem aprovat, situem la figura de l'alcalde en el lloc que li pertoca i, a més, té una capacitat impositiva de mig milió de pessetes, la qual cosa el constitueix en una situació de poder, des dels mateixos municipis, practicar una política de sancions contra una actitud que violi la contaminació atmosfèrica.

Finalment, vull dir que la Llei estableix que ja es pot arribar a procedir a la clausura d'aquells establiments industrials, i feta d'una manera molt clara, i sota la responsabilitat d'un Conseller específic, que és el Conseller de Governació, cosa que fins ara no succeïa, i hi havia una dispersió que podia ser un Conseller o un altre, i que, entre un i l'altre, finalment, no s'arribava mai a posar fil a l'agulla i a tancar aquell establiment que era el causant d'una situació de deteriorament de la contaminació atmosfèrica.

I, finalment, dins la Disposició Final, dir que s'ha aprovat que el Departament de Sanitat i Seguretat Social ha de començar a fer uns treballs i uns estudis epidemiològics a fi que permetin de fixar els nivells màxims acceptables que s'ha de tenir en cada zona i que hauran de ser recollits en els plans d'actuació previstos en cada zona; és a dir, que també iniciem en aquest camp una nova línia, que és l'elaboració d'aquests estudis epidemiològics, que ens permetran conèixer amb precisió quin és el nivell de contaminació de cada una de les zones, especialment les zones més poblades, més industrials, de Catalunya.

Per tant, senyores i senyors Diputats, la nostra satisfacció perquè aquesta Llei s'ha aprovat. Nosaltres hem vist recollides totes les nostres esmenes i la nostra filosofia en el si d'aquest text, i que és un text que nosaltres posem a la disposició del Consell Executiu, perquè no crec que hagi d'esperar a elaborar reglaments, que s'elabori el pla de mesures o altres plans, com el senyor Macià ha dit abans, sinó que ara ja té la filosofia i sap el que vol aquesta Cambra —una Cambra que ho vol de forma conjunta i global—, sense dissonàncies en el si de cada un dels Grups parlamentaris.

Per tant, és una Llei que posem en mans del Conseller de Governació, que el Conseller de Governació la posi de seguida a treballar, que aquesta Llei no quedi en paper mullat i que, per tant, aquesta Llei serveixi, d'una vegada per sempre per a portar a terme a Catalunya una de les velles reivindicacions, que és el control de la contaminació atmosfèrica que tant de mal està fent a determinades àrees urbanes del nostre país.

Res més, i esperem que aquesta Llei es posi en marxa, i dintre de molt pocs dies, en molt pocs dies veurem si, realment, el Conseller de Governació fa ús de les atribucions que la Llei li dona.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, el senyor Pérez Guerra, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. PÉREZ GUERRA: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, nosotros también estamos satisfechos por el final de esta Proposición de Ley, pero lo hubiéramos estado más si pudiéramos haber conseguido adicionar estas enmiendas de tipo tecnológico; pero lo cierto es que estas enmiendas eran de adición, y por lo tanto, no contradecían con el texto que ha sido aprobado y, por lo tanto, lo asumimos plenamente, como corresponde a esta Cámara democrática. Y nos hubieran gustado, evidentemente, estos complementos tecnológicos, pero tampoco creo que sea tan preocupante, ya que, aunque nosotros hubiéramos querido traer aquí, al Pleno, al Parlamento, estos aspectos técnicos, en el redactado de la Ley está bastante indicado que hay aspectos que se resolverán según el reglamento o se reglamentarán ciertos aspectos técnicos. Por lo tanto, esperamos que en el reglamento correspondiente se recojan aspectos de los que nosotros hemos indicado aquí.

Por otra parte, también se ha indicado, en este sentido, el señor Pibernat nos ha dicho que el señor Conseller también había asumido las transferencias, por ejemplo, de órganos técnicos que se habían transferido, y que haría todo lo posible para que, a partir de aquí, se instrumentara la participación o la colaboración correspondiente. Por tanto, pues, si el señor Conseller lo hace así, nosotros lo aceptaremos, y al mismo tiempo tiene también una finalidad de arrojar al señor Conseller cuando tenga —que esperemos que no suceda el siniestro— alguna intervención de alarma, salvamento, socorrismo, etcétera.

Por lo tanto, esperamos que se completen con estos aspectos tecnológicos que anteriormente hemos establecido, y creemos que lo importante es, por tanto, el propósito —que es lo fundamental en toda actividad legislativa—, el planteamiento del principio y camino de apertura para empezar a andar i el compromiso de que se complementará con los reglamentos correspondientes.

Muchas gracias, señor Presidente, gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Celestino Sánchez, per a l'explicació de vot, en nom del Grup Mixt.

El Sr. SÁNCHEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb brevetat, vull fer una mica la fixació del nostre vot —i, en dir el nostre vot, no ho dic de tot el Grup Mixt, sinó dels membres del Partit dels Comunistes de Catalunya, que pertanyem al Grup Mixt.

Jo penso que, fonamentalment, la intervenció del senyor Tomàs, del Partit dels Socialistes i la intervenció del senyor Forné, del Partit Socialista Unificat, m'ha estalviat dir tots els elements positius que té aquesta Llei i que nosaltres compartim.

Al mateix temps, he de dir una cosa a la Cambra, que, a la millor, col·lectivament no la sap, i és que a nosaltres també se'ns han recollit esmenes que hem fet a aquesta Llei, al marge que, de les que hem portat aquí, totes han estat perdudes.

Però, a partir d'aquesta idea, nosaltres volem dir un element: la nostra preocupació molt important és que el Parlament de Catalunya i el Parlament d'Espanya, al seu moment, hagin de discutir unes lleis d'aquestes característiques. Una llei que vagi en la direcció de protegir un element tan vital per a la població com ho és l'ambient atmosfèric. Nosaltres pensem que aquest és un element de preocupació que no pot acabar amb l'aprovació d'una llei, que s'ha de projectar des d'un punt de vista clar en l'activitat del conjunt del Consell Executiu, en l'activitat del conjunt del Parlament de Catalunya i en l'activitat de totes i de cadascuna de les forces vives de la societat catalana, perquè, si no, no estarem en condicions d'oferir a les nostres generacions futures un país amb condicions. I és per això que nosaltres ens congratulem de l'aprovació d'aquesta llei, i ens congratulem partint, també, de mancances que nosaltres pensem que tenen, i mancances importants.

I, ara, em permetreu polemitzar una mica amb el senyor Pibernat quan deia que aquest element d'unitat de producte final, això no vol dir res. Jo penso que hi ha un problema de fons. Qui ha de pagar la pollució és el que la fa i si una fàbrica de ciment fa vint tones de ciment al dia, s'ha de fer a partir d'aquest element que són vint tones i dels mecanismes correctors que aquesta fàbrica posa. Si no ho fem d'aquesta manera, tenint present la producció que fa aquesta empresa, el que farem és que el conjunt de la societat pagarà, i nosaltres no estem d'acord amb aquesta idea. Nosaltres pensem que hem de batallar perquè l'ambient atmosfèric sigui un patrimoni que continuï funcionant. Però, això, ho ha de pagar el qui ho fa, i el qui ho fa no són els treballadors, ni són els botiguers, sinó, fonamentalment, els qui fan pollució «a punta pala», que nosaltres diem.

I és per això que pensem que sols aquest element, sols aquest element, és suficientment important perquè nosaltres diguéssim «no» i defenséssim amb força aquesta idea.

Però, també en competències municipals és important que hagim avançat, però no el suficient. I aquest Parlament ho ha de constatar, que no hem avançat el suficient en les competències dels ajuntaments. I nosaltres pensem que la defensa de l'autonomia municipal és una eina fonamental, no de l'esquerra, sinó que hauria de ser de tothom.

I, per acabar, plantejar una idea que a mi em preocupa. I la

vull dir perquè el conjunt de la Cambra, i a partir d'aquí, també, la gent que és a fora, al carrer, es faci algunes preguntes: Aquest matí hem aprovat una Llei, molt més important que aquesta, i ara hem aprovat una que no és tan important com la d'aquest matí, però que també és important. I nosaltres el que ens preguntem és com tots els que estan aquí, que uns es diuen de dretes i uns altres es diuen d'esquerra, com tothom vota el mateix.

A nosaltres això ens preocupa, perquè nosaltres som de l'opinió que hem d'estar d'acord en el que hem d'estar d'acord, però hem de defensar l'important de les coses i, per tant, nosaltres pensem que el consens, que l'acord és, en el que no és fonamental, en el que és fonamental difícilment pot haver-hi acord, entre la dreta i l'esquerra, i aquesta serà la nostra posició d'una manera continuada en el Parlament de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Per a l'explicació de vot en nom del Grup de Convergència i Unió té la paraula el Diputat senyor Pibernat.

El Sr. PIBERNAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el dia 24 de març d'enguany aquesta Cambra va aprovar, quasi per unanimitat, la Llei sobre Residus Industrials. Pocs dies abans, el dia 1 del mateix mes, s'acordava tramitar el Projecte de Llei sobre protecció de l'ambient atmosfèric que avui hem acabat d'aprovar. D'aquesta forma es va complir la promesa feta pel Consell Executiu d'anar completant la legislació sobre el medi ambient a Catalunya, per a dotar les nostres institucions dels instruments necessaris perquè no continuï degradant-se, i, en el possible, es procedeixi a la seva restauració.

Com diu l'article 10.6 del nostre Estatut, a la Generalitat li correspon el desenvolupament legislatiu i l'execució en matèria de protecció del medi ambient. I com ja ha dit l'Honorable senyor Conseller de Governació, quan ha fet la presentació de la Llei, en el cas de l'ambient atmosfèric, ens hem hagut de moure en el marc d'una legislació estatal, la Llei 38 de l'any 1972, que si es pot considerar sobre el paper com a adequada, ha tingut en la pràctica, amb tot i els anys que han passat des que va ser promulgada, molt poca repercussió real.

Amb aquesta experiència negativa s'ha volgut que això no passés en la nostra Llei i, per això, aquesta Llei ha nascut amb la vocació i amb la convicció que serà complida com cap altra, tenint en compte la transcendència del bé que vol protegir i les necessitats i interessos que ha de conjuminar. Per això hem volgut assegurar-nos que les exigències que comporta són ajustades a les possibilitats reals de la nostra societat i que no succeís, com a vegades passa, que l'excessiu rigor a les seves prescripcions s'ha de temperar, després, per la via de l'incompliment.

Creiem que aquesta Cambra ha assumit correctament aquesta complexitat i aquestes limitacions i que aquesta Llei que constituirà l'element normatiu principal per a l'actuació del Govern de la Generalitat i per a les corporacions locals, conté les determinacions necessàries i suficients per a emprendre la gestió eficaç en la protecció de l'ambient atmosfèric a Catalunya.

No tenim per què negar que en els tràmits de discussió de la Llei hi ha hagut transaccions i aportacions de tots els Grups parlamentaris, però no fins al punt que s'ha dit aquí que s'han creat nous articles, quan el que realment ha passat és que l'arti-

cle setè, per exemple, s'ha transformat, perquè s'ha considerat una mica massa llarg, en tres articles, el setè, el vuitè i el novè.

Sabem que en les seves idees bàsiques el Projecte ha perdurat en el Dictamen de Comissió i en la Llei, perquè contràriament al que també s'ha dit fa poc, repassant el que jo vaig dir quan vaig oposar-me en nom del nostre Grup a les esmenes a la totalitat del Grup Socialista o del Grup del PSUC, jo podria tornar a repetir, encara ara, el mateix. Jo pregaria que els Portaveus d'aquests dos Grups repassessin el que varen dir en aquell moment quan presentaven una esmena a la totalitat i el que va dir el Diputat que els parla i, aleshores, tindran ocasió de comprovar veritables sorpreses, que moltes de les argumentacions que en aquell moment ells van donar, actualment, en aquest moment, ja no són vàlides després d'aquesta Llei. Pel contrari, el que realment ha passat, el que realment ens ha portat a moltes transaccions és que moltes esmenes que partien d'una desconfiança inicial en el Projecte, o bé que pretenien coses més ambiciosos de realització, han hagut d'anar acostant-se al Projecte primitiu, perquè així ho demostrava la realitat jurídica i, també, la realitat tècnica en què ens podem moure, i la necessitat d'agrupar els esforços de la Generalitat i les Corporacions locals per arribar a resultats pràctics i concrets.

I voldria respondre, també, breument, al Diputat senyor Celestí Sánchez, que ha dit que la Llei ha de fer pagar més al qui contamina més, i creiem que no és això l'objecte de la Llei. La Llei, el que ha d'intentar, i el que ha de fer complir, és que no es contami, ni el que pot més ni el que pot menys, que no contami més que uns límits determinats que no alterin la salut dels ciutadans.

El Grup de Convergència i Unió, doncs, es felicita i felicita la Cambra per l'aprovació d'aquesta Llei i, amb això, creiem que hem donat un pas més en la restauració de l'ambient a Catalunya.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

Presa en consideració de la Proposició de Llei sobre prevenció de riscos generals

El Sr. PRESIDENT: Acabades les explicacions de vot, passem al tercer punt de l'ordre del dia: presa en consideració de la Proposició de Llei sobre prevenció de riscos generals, presentada pel Grup parlamentari de Centristes. El Govern no ha fet conèixer cap escrit manifestant el seu criteri sobre aquesta Proposició de Llei, per tant no hi ha cas per a una lectura d'aquest criteri. Passem directament al debat.

Per al torn a favor, té la paraula, en nom del Grup proponent, el Diputat senyor Pérez Guerra.

El Sr. PÉREZ GUERRA: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, el Grupo parlamentario de Centristas presenta la Proposición de Ley de prevención de riesgos generales.

No se asusten que seré breve. Y ello me lo permite la amplia justificación de motivos que precede al articulado de la Ley. Sin embargo, quisiera establecer algunas puntualizaciones.

Por una parte, esta legislatura ha sido sensible a la prevención y a la seguridad de los ciudadanos de Cataluña y a la defensa de las plenas facultades de las personas, necesarias para el vivir cotidiano.

Se ha considerado necesario, también, una ley global sobre el universo del riesgo, desarrollada sobre principios y objetivos causales, sobre la predicción de consecuencias futuras no deseadas y sobre la posibilitación de métodos que garanticen, lo más posible, la seguridad de las actividades del vivir.

Por otra parte, las prioridades de gobierno se acercan cada vez más a operar sobre los riesgos, los accidentes y los daños a la vida y a la salud, y se encaminan a crear estructuras de defensa cada día más complejas y amplias a todo tipo de riesgo. Hoy priva la demanda de la seguridad y nuestra Proposición de Ley de prevención de riesgos profesionales quiere responder a ello. Además de las justificaciones allí establecidas, podríamos concretar que, evidentemente, hay una justificación real, que es la accidentabilidad que hoy estamos sufriendo en Cataluña. Después, hay unas justificaciones sociales varias: necesidad de sentirse seguro además de estar seguro, una responsabilidad general, una sensibilización al accidente, dolor ante el drama de lo inesperado, y ya se habla de los caídos en el campo del vivir cotidiano. Precisamente esta Ley está en este sentido, y con una intencionalidad, es la de cumplir con el deber de asumir las competencias del Gobierno establecidas en el Estatuto y que están establecidas y expresadas en la justificación de motivos de la Ley. Por lo tanto, presentamos esta Ley y les pedimos a todos ustedes el voto favorable para su toma en consideración.

Gracias, señor Presidente; gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: Algun dels senyors Diputats desitja exercir el torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra.

Els Grups parlamentaris desitgen fixar la seva posició? *(Pausa.)* Senyor Hortalà?

El Sr. HORTALÀ *(de l'escó estant)*: Senyor President, si m'ho permet, des de l'escó mateix i tan sols per dir que el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana votarà afirmativament aquesta presa en consideració, si bé des d'aquest mateix moment fem reserva de la incidència que en el seu cas puguem tenir al llarg del corresponent procés legislatiu.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun altre Grup parlamentari vol fixar la seva posició? El Sr. Valentín, en nom del Partit Socialista Unificat.

El Sr. VALENTÍN: Señor Presidente, señoras y señores Diputados, muy brevemente, también, para fijar la posición del Grupo parlamentario del PSU de Cataluña en torno a esta Proposición de Ley, a la toma en consideración de la Proposición de Ley.

Nosotros, habitualmente, como ha podido saber la Cámara a lo largo de toda la legislatura, hemos votado afirmativamente todas las tomas en consideración de las diferentes proposiciones de ley que se han presentado. Nosotros hemos estimado que no hay que bloquear en absoluto la iniciativa parlamentaria, la iniciativa legislativa surgida de los mismos escaños del Parlamento. Ello no obstante, en este caso concreto, y sin que se entre en el contenido concreto de la Ley, nos parece que la extraordinaria amplitud de esta Ley, hasta el punto de que, sin hacer con ello ningún menosprecio de su contenido, ni muchísimo menos, nos parece de que es una especie de intento de garantizar una especie de providencia universal acerca de todos los riesgos que pueden acontecer al ser humano, pues creemos que nos hace necesario establecer una cierta corrección en esta

postura habitual que definia al principi.

Nosotros pensamos que, en primer lugar, hay una amplitud excesiva en cuanto a la extensión de la Ley desde un punto de vista sectorial, es decir, abarca multitud de aspectos contenidos en diferentes artículos del Estatuto de Autonomía de Cataluña, respecto a competencias que puede asumir la Generalidad. Eso por un lado. Y por otro lado, incluso por lo que respecta al contenido, nosotros creemos, por una lectura de la Ley, que en muchos casos incide en actuaciones que más o menos son propias del ejercicio de la función del poder ejecutivo, del Consell Executiu de la Generalitat y que, por tanto, una Ley de tal amplitud algunas veces podría quizás hacer correr el riesgo de encofrar, en exceso, la actividad administrativa, la actividad ejecutiva.

Por todo esto, y sin perjuicio de que en el futuro, pues, cuando se presente, se discuta esta Proposición de Ley, se puedan formular, por nuestro Grupo, las iniciativas que correspondan y sin perjuicio también de que, quizás, otra hubiera sido nuestra actitud en el supuesto de que hubieran sido proposiciones de Ley relativas a estos mismos objetivos, pero separadas en diferentes proyectos, en diferentes iniciativas legislativas, relativas o referentes a los diferentes aspectos que se contemplan, nosotros, en este caso concreto, vamos a hacer una excepción en cuanto a la toma de consideración habitual favorable que siempre formulamos, por una posición de abstención que creemos que es la que refleja más fielmente la que es nuestra posición política, nuestra posición legislativa, en torno a esta iniciativa parlamentaria.

Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup dels Socialistes, té la paraula el Diputat senyor Lluís García Sáez.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en el torn d'intervenció del meu Grup parlamentari en relació amb la presa en consideració de la Proposició de Llei presentada pel Grup de Centristes, voldria fer unes consideracions breus per a expressar perquè el meu Grup parlamentari, després d'una lectura atenta, molt detinguda d'aquesta Proposició, decideix abstenir-se en la votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei.

Tradicionalment, el meu Grup parlamentari sempre ha considerat que és bo que el Parlament legisli, que és bo que el Parlament legisli i que els Grups parlamentaris tinguin una iniciativa legislativa. Aquest ha estat un principi que en diverses vegades, excepcionalment, el meu Grup parlamentari ha trencat i ha votat en contra d'algunes proposicions de llei, perquè el seu contingut, la seva estructura, les seves funcions eren radicalment contràries a les posicions expressades pel nostre Grup parlamentari. El cas d'aquesta Proposició de Llei, doncs, en la seva estructura i en les seves funcions, contempla tot un conjunt d'activitats, de funcions, d'objectius que, des del nostre punt de vista, mereixen, si més no, pel que fa referència als seus articles definidors, una consideració positiva quant a l'enumeració de principis, quant a l'enumeració d'objectius.

El problema que es planteja de l'estudi d'aquesta Proposició de Llei és que contemplem que és una proposició de llei —efectivament, s'ha dit molt— àmplia, i jo diria, fins i tot, excessivament ambigua en la seva formulació. És una proposició de llei que, pràcticament, ve a utilitzar una tècnica, allò que es

diu lleis de base, és a dir, una enumeració de principis generals que després s'han de desenvolupar, o bé reglamentàriament o bé per altra normativa, per altra llei.

És curiós com el senyor Pérez Guerra, en l'explicació de vot que ha fet de la Llei que aquesta Cambra acaba d'aprovar... La Llei de Protecció Atmosfèrica regula tot un conjunt d'activitats i funcions dels òrgans de l'Administració, senyor Pérez Guerra, que estan en absoluta contradicció amb el que vostè proposa a la seva Proposició de Llei. Vostè proposa la regulació del control atmosfèric a través d'un consell assessor que estarà al Departament de Sanitat i Seguretat Social. En la Llei que acabem d'aprovar, senyor Pérez Guerra, aquestes funcions estan al Departament de Governació.

Això són contradiccions òbvies, contradiccions que hem de tenir en compte a l'hora d'elaborar una proposició de llei, perquè també aquest Parlament ha legislat —s'ha dit des d'aquesta tribuna fa molt pocs minuts— en matèria de residus industrials, en matèria de protecció atmosfèrica, i vostè, en aquesta Proposició de Llei, en el cas que en el seu tràmit es mantingui la seva filosofia, ens ve a derogar aquesta legislació que acaba d'aprovar aquest Parlament.

Aquesta Proposició de Llei, segurament, quan el Grup parlamentari de Centristes la va elaborar no va tenir en compte allò que ja estava legislat per aquest Parlament, no ha tingut en compte allò que avui hem aprovat. Són, segurament, defectes que es produeixen com a conseqüència, o bé d'una posició diferent que és contradictòria amb la posició que s'ha mantingut aquí, o bé per una precipitació.

La Llei a nosaltres no ens agrada. La Llei, nosaltres entenem que conté tot un conjunt d'irregularitats, contradiccions i ambigüitats realment sorprenent. Es confonen consells de prevenció i serveis, constantment. En l'article 7 es crea el Servei de prevenció X, en l'article 10 es canvia de denominació i es posa en un altre Departament. Vull estalviar a les senyores i als senyors Diputats i a mi mateix una lectura de diferents paràgrafs, que són d'una absoluta i total ambigüitat, és una llei molt difícil, per la seva aplicació, perquè és molt difícil d'entendre què és el que vol dir.

Per exemple, hi ha un paràgraf, senyor Pérez Guerra, en l'exposició de motius, que ha d'estar a l'antologia dels textos d'aquesta Cambra, perquè és que no hi ha manera d'entendre què és el que vol dir. Em permetré de llegir-lo perquè vostès vegin quina és la filosofia, quina és l'expressió que, des del punt de vista del fonament del contingut de l'articulat, vol significar aquesta Proposició de Llei: «Per això, sobre les accions pròpies de la producció, l'acció o el funcionament de serveis i funcions suport del viure quotidià, considerades com a tesis fonamentals per a l'existència humana, apareixen fets negatius derivats d'aquestes pròpies accions del viure, com són els components nefasts, accidentats i sinistral d'aquestes formes, que configuren una antítesi funesta internes a les tesis que donen suport al viure quotidià dels homes que han de caure dintre, totalment, de la responsabilitat del Govern dels fets causants.» La veritat és que hem de fer un esforç, un esforç realment per comprendre què és el que vol dir, quina és la filosofia que inspira aquesta Llei.

Nosaltres estariem d'acord amb els principis expressats a l'article 1, a l'article 2, a l'article 3, però és una llei que, si vostè la repassa, tindrà la perfecta consideració que hi manca un ex-

traordinari rigor jurídic. És una llei d'intencions, és un bon document, segurament, per a una exposició congressual, però no és una llei del Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun altre Grup vol fixar la seva posició? *(Pausa.)* Bé, no havent-hi més intervencions, passem, doncs, a la votació.

La Cambra pren en consideració la Proposició?

Els Diputats que estiguin d'acord a prendre-la en consideració, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que estan en contra de la presa en consideració?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La presa en consideració ha estat adoptada per 56 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.

Modificació de l'ordre del dia

Bé, passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la Designació del membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió que ha de substituir el senyor Jordi Daroca i Giró, que va dimitir. *(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)* Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, per una qüestió d'ordre. D'acord amb l'article 74 del Reglament, i donada la singularitat d'aquesta votació, pel quòrum específic que assenyala la Llei corresponent, jo voldria demanar que la Mesa, d'acord amb aquest article, i seguint el tràmit corresponent, fixés una hora específica per a la votació.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. El senyor Subirà proposa que aquesta votació sigui considerada un dels casos que preveu l'article 74, és a dir, que es tracta d'una votació de singularitat o d'importància i que, aleshores, la votació es faci a una hora fixada, anunciada prèviament. Bé, aleshores, l'article 74 estableix que el President pot decidir-ho, però escoltada la Junta de Portaveus, de manera que haurem de suspendre la sessió i jo convoco immediatament la Junta de Portaveus, a la sala número 2.

La sessió quedarà suspesa, jo espero, no més enllà de mitja hora... *(Pausa.)* Bé, esperem que podrem reprendre la sessió d'aquí a deu minuts.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a dos quarts i deu minuts de set del vespre i es reprèn a les set.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Senyores i senyors Diputats, voldria proposar-los una alteració de l'ordre del dia. El punt 4, que era la designació del membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió passaria a ser el punt 10, és a dir, vindria després de la tercera de les mocions que actualment portava el número d'ordre 10 en l'ordre del dia.

De manera que passaríem, doncs, el punt 4 al punt 10, i els punts del 5 al 10 de l'ordre del dia actual naturalment pujarien una unitat en l'ordre.

No hi ha objecció a aquesta proposta? *(Pausa.)* Bé, aprovada aquesta proposta per assentiment, aleshores, tenint en compte que en aquest cas el que anteriorment era el punt 4, aquesta votació del membre del Consell d'Administració, haurà de tenir lloc demà al matí, d'acord amb l'article 74, escoltada la Junta

de Portaveus, la Presidència fixa l'hora de votació a les 12 del migdia.

Interpellació al Consell Executiu sobre el Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis

Continuem, doncs, amb l'ordre del dia, amb el punt que ara és el punt 4, que és la interpellació al Consell Executiu sobre el Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis, que formularà el Diputat senyor Maties Vives, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Té la paraula el Diputat interpellant per al torn d'exposició.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, per a defensar davant del Ple les motivacions que han portat el nostre Grup parlamentari a presentar aquesta interpellació al Consell Executiu sobre el Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis.

Jo crec que és bo que la Cambra en la seva darrera sessió tractés el tema estricte de la prevenció, que és bo que ho torni a fer avui des d'un altre vessant, des d'un altre punt de vista, i que això, en definitiva, el que fa és reflectir la preocupació dels senyors Diputats i les senyores Diputades en relació amb el tema dels incendis forestals, de les seves causes, dels seus orígens, i també de les conseqüències duríssimes que està portant per al conjunt de la nostra geografia i per al conjunt de la nostra ciutadania.

Dit això, assenyalar també que creiem que amb les nostres esmenes als successius pressupostos de la Generalitat de Catalunya ha quedat clara la voluntat del PSU que el nostre Govern gaudeixi d'un Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis fort, amb importants dotacions personals, amb importants dotacions materials, i que, per tant, ni un esborrany ni una ombra a l'entorn d'una possible reducció en el nivell de prestacions d'aquest Servei de Prevenció i d'Extinció d'Incendis. Això no obstant, en el passat mes de setembre, uns fets ocorreguts a la circumscripció electoral de Tarragona col·locaven damunt de la taula que alguna cosa no funcionava a l'interior d'aquest Servei. És el moment en què una sèrie de bombers voluntaris s'installen en un parc com a acte de protesta contra una determinada situació, i, entenem-ho bé, amb una actitud que ni obeïa a cap desbarament exòtic ni obeïa a cap voluntat de trobar feina fixa, com més o menys algú va poder insinuar en algun mitjà de comunicació, ni obeïa tampoc al desig de notorietat d'aquest grapat de bombers voluntaris. Obeïa a raons que s'anaven arrossegant des de feia temps, a raons que van portar aquest mateix Diputat a acompanyar bombers voluntaris —concretament dels parcs de Montblanc i del Vendrell— al despatx del Conseller de Governació, pocs dies després de la seva presa de possessió —m'estic referint a l'Honorable senyor Macià Alavedra—, per tal de plantejar-li el problema. És un problema d'estructura del Servei? És un problema de Direcció General? És un problema de Departament? Potser és un problema estricte de Tarragona, no ho sé. I, en qualsevol cas, per això la interpellació.

Des de la nostra concepció, hi ha dos temes que convé separar en tot aquest estat de coses. D'una banda, com cal que estructurarem el Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis, fonamentalment a les zones rurals, a les quals, en tot cas, voldria referir-me en aquesta interpellació. I, més concretament, com

l'estructurem, no tant quant al nombre de parcs, no tant quant a la ubicació d'aquests parcs, no tant quant al nombre de bombers en termes absoluts, o el material amb el qual aquests bombers acudeixen a l'extinció i a la prevenció d'aquests incendis, sinó un tema capital per a una Comunitat Autònoma amb població reduïda, amb territori reduït, i que pot fer aquesta activitat molt millor que un Estat de territori molt més ampli. És a dir, quina és la relació que establím entre el bomber professional i el Cos de Bombers Voluntaris de la Generalitat de Catalunya.

Tant des de l'òptica o des del punt de vista del cost econòmic, col·locat al bell mig d'això, com de l'eficàcia en la prevenció i l'extinció, com de l'eficàcia vinculada al coneixement estricte de la zona en la qual desenvolupen les seves tasques. Jo voldria subministrar a les senyores i als senyors Diputats, perquè tinguin una base a partir de la qual jutjar el debat que hem iniciat, algunes dades de cost econòmic d'un servei i de l'altre, referides a l'any 1982, a un parc d'una zona forestal de Catalunya, en un municipi de 5.000 habitants, que ha esmerçat 1.445 hores en tasques d'extinció d'incendis. Cost d'aquestes hores, realitzat el treball per bombers voluntaris: 750.000 pessetes; cost d'aquestes hores realitzades per bombers professionals: 10 milions de pessetes. Esquadres forestals d'estiu: cost/hora, en aquest mateix parc, dels bombers voluntaris, 500 pessetes/hora; cost, en aquest mateix parc, de les esquadres forestals, 2.500 pessetes/hora. Per a dir-ho d'una altra manera, resumint, a final d'any, amb el que hem pagat a un bomber voluntari en aquest parc es podria haver mantingut una dotació de vint bombers voluntaris *stricto sensu* les hores que han intervingut.

Eficàcia en l'extinció d'aquests incendis. ¿Es pot comparar l'experiència de tres/quatre anys en extinció com a bomber voluntari a un curset de dies reduïts, i aquesta tasca d'aprenentatge pràcticament de quinze dies?

Coneixement de la zona. Mirin —sense cap mena d'intenció ni de fer somriure, perquè el tema és prou greu, però sí amb voluntat il·lustrativa—, recentment, en aquest mateix municipi es produeix un incendi en un habitatge; és avisat el parc de bombers de la localitat i se'ls comunica que l'incendi és al carrer del Cementiri —aquest és un carrer col·locat al bell mig de la localitat, car allí hi havia el cementiri de fa una pila de segles. Els bombers, diligents, surten disparats cap al cementiri i segurament, si algú no els hagués anat a buscar, encara a hores d'ara estarien donant tombs buscant el foc. I això és greu, no només per això, sinó perquè podem llegir, en qualsevol dels butlletins o diaris locals i comarcals, accidents de cotxes, accidents de camions embarrancats en camins que no tenen sortida, per desconeixement de la zona. I amb això no estic criticant l'actuació dels bombers professionals. El que estic dient és que o aquest bomber professional està vinculat i té un coneixement profund de la zona en la qual treballa, com a mínim idèntic al que tenen els bombers voluntaris, o difícilment el servei pot funcionar. No vull referir-me ja a problemes de torns o a problemes d'on viuen aquests bombers, amb unes dificultats evidents de trasllat, car és evident que si en el moment en què abandonen el parc es traslladen a cent quilòmetres de distància —perquè hi tenen la seva residència—, en el moment en què esclati el foc difícilment podran acudir al lloc on s'està produint.

Per tant, entén el nostre Grup parlamentari que cal una combinació diferent a la que fins a la data s'ha donat a les zones forestals de Catalunya en la combinació de bombers professionals i bombers voluntaris. Però que, sobretot, i aquest és el problema al qual voldria referir-me per acabar aquesta interpellació, que cal una voluntat política diferent des del Consell Executiu de la Generalitat en aquest ordre de coses. Per què dic això? Conveni entre el Departament de Governació i l'Ajuntament en el qual es produeixen els fets de setembre. Clàusula sisena, apartat 2: «El procediment d'incorporació de bombers voluntaris respectarà les peculiaritats dels cossos de voluntaris que, en el seu cas, tingui establert l'Ajuntament, amb anterioritat a la signatura del present conveni.» Al costat d'això, senyors del Consell Executiu, vostès rebutgen determinats bombers voluntaris d'aquests i es permeten lliurar una circular, amb data de 22 de febrer de 1983, en la qual es diu —firmada pel cap de brigada de la circumscripció de Tarragona—: «queda totalment prohibida la permanència en el parc de totes aquelles persones que no siguin bombers professionals, auxiliars forestals o bombers voluntaris amb nomenament.» Quedava clar que aquells bombers voluntaris que, d'acord amb el conveni, podien ser-ho i podien romandre en aquell parc, vostès els rebutgen per via de circular, introduint un element de distorsió en aquesta voluntat política d'estimular el cos de bombers voluntaris de Catalunya.

Si a això afegim que la construcció d'aquest parc s'ha fet, quant a hores de treball esmerçades en la seva construcció, íntegrament i sense cobrar ni una pesseta a càrrec d'aquests mateixos bombers voluntaris, és evident, és lògic, és plenament coherent que es produeixin conflictes com els que succeeixen el mes de setembre.

Problema del Conseller? Problema de la Direcció General? Problema situat en el cap de brigada de Tarragona o en el comandament de Tarragona? No ho sé, però problema que, al cap i a la fi, en tot cas, a nosaltres ens correspon d'intentar resoldre. No es pot negar l'entrada —quan, a més a més, aquesta negació podria entrar en el terreny de l'estricta illegalitat— a una gent que ha construït un parc i que, d'acord amb el seu ajuntament, és bomber voluntari d'aquella localitat.

El que no es pot fer és expressar en els mitjans de comunicació o en reunions del mateix Departament bones paraules, bones voluntats: «Volem bombers voluntaris; sobretot, que se n'apunten, com més millor», i escriure després, en una reunió de caps de parc, el dia 12 d'agost de l'any 1983 —queda clar, per tant, que és tres setmanes abans d'esclatar el conflicte—, quant als bombers voluntaris: «Es fa saber que a primers de setembre es farà una altra convocatòria, però es deixa clar» —textualment— «que convé gent nova, no vinculada al servei, sobretot als llocs amb conflictes.» Segon punt: «Es recomana als caps de parc que facin sortir els voluntaris, encara que pugui no fer falta, que surtin, ja que així se senten útils.» No són aquestes les expressions de voluntat política que corresponen a la voluntat, si és que existeix, de crear un autèntic servei, un autèntic Cos de bombers voluntaris de Catalunya. El que no es pot fer, entén el nostre Grup parlamentari, és signar convenis com aquest, en el qual es diu: «L'Ajuntament, sens perjudici de mantenir la competència municipal sobre el parc de bombers» —per tant, competència municipal sobre el parc de bombers. El que no pot ser és que després,

quan aquests bombers voluntaris s'installen en aquest parc, vostès envïen un escrit en el qual parlen d'ocupació il·legal del parc de bombers i suspenen de drets i deures la mateixa gent que l'havia construït, sense cobrar una pesseta, ho repeteixo, i que, en qualsevol cas, l'havia cedit gentilment a la presència també en ell dels bombers professionals. És aquesta manca de voluntat política la que genera conflictes, la que porta als fets de setembre, que nosaltres voldríem no veure repetits.

I és evident també que aquesta voluntat política, o aquesta manca de voluntat política, és el que permet a aquests bombers voluntaris parlar d'intents de marginació, i jo crec que això es correspon, o en això, en tot cas, hi ha un principi de reconeixement de responsabilitat del mateix Departament, quan, en una reunió de data 13 de setembre, el dia que s'acaba el conflicte, se signa, malgrat que el Reglament de bombers voluntaris vigent fa esment dels avisos a aquests bombers en cas d'emergència, hom revisarà aquest tema i s'obrirà una investigació respecte per què no es va cridar els voluntaris d'aquells parcs en els importants incendis produïts aquest any en els respectius termes municipals.

Per tant, el Departament reconeix que hi ha hagut, en aquest estiu d'importants incendis produïts en aquelles contrades, un intent, una voluntat de marginació d'aquests bombers voluntaris. És evident que aquest servei necessita els professionals, és evident que aquest servei necessita els bombers voluntaris, com més millor, però és evident que, sobretot, el que requereix és la voluntat política del Consell Executiu i el convenciment, el fet de reafirmar-nos políticament en aquesta voluntat des del Parlament de Catalunya, que aquestes situacions no és bo estimular-les o que aquestes situacions no és bo que es repeteixin.

Per tant, si estem convençuts d'això, cal que les paraules que sovint s'han utilitzat en relació amb els bombers voluntaris es corresponguin als fets, i és evident que, d'acord amb aquests documents del Departament, això fins a la data no ha estat així.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Govern, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el senyor Maties Vives coneix prou bé la diferència parlamentària que hi ha entre pregunta i interpellació; és a dir, una pregunta fa referència a un cas concret, sempre que no tingui una vinculació directa amb el Diputat que fa la pregunta, i la diferència amb una interpellació és que planteja una qüestió de tipus general, i, aleshores, com que el senyor Maties Vives coneix molt bé aquesta diferència, fa una interpellació, és a dir, planteja una qüestió de tipus general, que és l'estructura del servei de prevenció i extinció d'incendis, relacionat amb el tema de professionals i voluntaris, però fa aquesta interpellació partint d'un tema concret, que respondria més a una pregunta. Per tant, com que jo contesto una interpellació, no haig de fer una referència explícita al tema concret de Montblanc, que ell ha plantejat, sinó que, partint d'aquest tema concret, haig de respondre a un plantejament que ell fa al Govern, de tipus de política general, que és l'essència del que és una interpellació, perquè, si haguéssim de tractar el tema concret de Montblanc, això és objecte d'una pregunta.

Per tant, jo entenc que, si la Mesa, amb molt bon criteri, ha donat entrada a aquesta interpellació, és perquè planteja un tema de política general. L'estructura de la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i de Salvaments, com sap el senyor Diputat, està fixada des de 1980, pel Decret 278 del mes de novembre i que, sens dubte, el senyor Diputat ja coneix. Per tant, quan demana l'estructura del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis, això consta en un decret. Des de llavors fins ara, de tota manera, el nombre de funcionaris que la componen no ha fet sinó créixer, com sap molt bé, també, el Diputat interpellant. Els serveis s'han anat dotant de material i personal a mesura que els pressupostos ho han permès, i el senyor Diputat ens ho recordava, i ens recordava, en aquest sentit, les esmenes positives del seu Grup en línia d'aquest creixement.

Avui, el desenvolupament de les unitats territorials, les brigades, en definitiva, ja està prou avançat. Les seves responsabilitats de gestió ja són prou grans, i els procediments de treball són suficientment normalitzats per a preveure, de forma immediata, una descentralització de gestió, tot passant cadascuna de les brigades del nivell inicial de secció al nivell de servei. Per tant, després d'haver crescut, ara anem a una etapa de descentralització.

Aquesta modificació d'estructura és prevista en el pressupost del 1983, aprovat per aquesta Cambra el juliol d'enguany. I, en aquest sentit —des de l'aprovació d'aquest pressupost—, està treballant la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis. Aquest procés de remodelatge, que ja era previst des del 1980, però que es concreta en el pressupost del 1983, permetrà l'especialització dels serveis centrals en tasques de suport tècnic i servei a les unitats operatives i permetrà la planificació a tot Catalunya. Permetrà l'actuació conjunta entre les activitats de prevenció i operatives a nivell territorial, i l'agilització de la gestió a nivell territorial.

Tot el treball realitzat i el desenvolupament que encara s'ha de fer s'ha centrat en la planificació realitzada a través de l'estudi *Servei contra incendis i de salvaments de Catalunya*, que va ser lliurat a tots els senyors Diputats en l'edició de setembre del 1980, estudi al qual diverses vegades hem fet referència en aquesta Cambra i que, per tant, no repetiré.

En la presentació d'aquesta publicació s'explica també, senyor Diputat... El que vostè demana en la interpellació és l'estructura existent, i es detalla la necessitat i els complements que hi ha d'haver entre el tema concret que vostè vol plantejar, i que és de la màxima importància, entre els bombers professionals i els bombers voluntaris, que, en definitiva, com que vostè parteix del conflicte de Montblanc, el punt al qual vol arribar, en la seva interpellació, em sembla que és aquest: la relació entre bombers professionals i bombers voluntaris. No crec necessari insistir-hi, perquè ho hem fet diverses vegades —i vostè ho recordava en la presentació de la seva interpellació— en la importància dels bombers voluntaris. Li diré que, sobre aquest tema, el Consell Executiu ha publicat el Decret aprovant el seu Reglament; ha contractat una pòlissa d'assegurances per tal de cobrir els seus riscos; ha fixat les compensacions econòmiques que els correspon; ha equipat els bombers voluntaris de tot Catalunya amb el necessari per realitzar dignament la seva tasca i amb tota la seguretat, i ha realitzat fortes campanyes de captació de nous bombers voluntaris; campanyes de

captació que, com coneix perfectament el senyor Diputat interpellant, han tingut un cert resultat, perquè l'important creixement del nombre de voluntaris és evident: s'han quintuplicat en dos anys, i continuen incrementant-se dia a dia a les quatre brigades, també a les comarques tarragonines. I l'esforç per a la captació de voluntaris continua, perquè nosaltres creiem que aquest és un esforç essencial en la lluita contra els incendis.

És evident que hi ha hagut problemes. Hi ha hagut el problema de Montblanc, del qual vostè partia per a la seva interpellació; hi ha hagut un problema, també, de solidaritat al Vendrell, amb el tema de Montblanc, i potser n'hi ha hagut algun altre. Tota organització que creix —i l'organització de cossos de voluntaris— té dificultats, i aquestes, a més a més, senyor Maties Vives, vostè sap —i és un elogi que faig, no una crítica— que es presenta de forma més vehement quan l'organització ha de comptar amb l'esforç personal i voluntari, perquè, precisament, els voluntaris són uns homes amb fortes conviccions de servei a la comunitat, amb forta vocació —per això són voluntaris— i, per tant, de vegades, curiosament, les relacions són més conflictives quan són únicament per la via del treball professional, laboral o de funcionari. És evident que els voluntaris —i vostè mateix ho ha dit— són uns homes que, amb el seu esforç personal, van construir el parc. Això significa una gran vocació de servei a la comunitat i, de vegades, les relacions —sobretot les relacions amb uns professionals que vénen *a posteriori*— són més difícils.

Però també és cert que aquests problemes de creixement s'han resolt amb el treball, dia a dia, des de tots els nivells de l'organització, i amb la idea clara que es treballava conjuntament per donar un servei al país, un servei —el d'incendis— que l'any 1980 es trobava en un nivell de subdesenvolupament important —i que ha crescut molt, com vostè mateix reconeixia, i com ens demostren les xifres, tant de bombers voluntaris com de bombers professionals—; aquests problemes de creixement s'han anat resolent.

Els serveis a cadascuna de les comarques de Catalunya s'han anat creant d'acord amb les necessitats globals, però també amb l'opinió, el consell i la col·laboració dels ajuntaments. Jo vull deixar clar, en la creació de tot aquest Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis, que, sense la col·laboració de l'Administració local, la Generalitat no hauria portat a terme, com ho ha fet, una organització àmplia, potent i eficaç, com són avui els bombers de Catalunya, els bombers de la Generalitat de Catalunya, en convenis amb els ajuntaments.

Vostè parteix, en la seva interpellació —i retorno a l'inici de la meua contesta—, d'un conflicte amb els bombers voluntaris d'un parc a les comarques tarragonines, concretament, Montblanc —em sembla que vostè s'hi ha referit; en tot cas, sé que s'hi refereix. Vostè deia que aquests bombers voluntaris han parlat de marginació. No ha estat en cap cas una marginació d'organització; és a dir, conseqüència de l'organització, conseqüència de l'estructura... L'activitat de promoció del voluntariat —i retorno al plantejament que vostè fa, de política general, que és el que interessa en una interpellació— ha estat forta, com he explicat abans, però hi ha hagut aquest fet de Montblanc, que, més que una marginació per estructura, que és el que vostè formula al final de la seva interpellació, pot haver estat una marginació interiorment viscuda —si se'm permet d'expressar-me així— per un grup reduït de persones

que, a causa del seu inici en l'activitat de lluita contra els incendis a Montblanc, desitgen prendre sobre elles mateixes les responsabilitats, totes les responsabilitats que, evidentment —i vostè, si no ho féssim, ens ho hauria de reclamar—, corresponen al Consell Executiu i que el Consell Executiu ha d'exercir i no en pot dimitir, i l'ha d'exercir d'acord amb l'ajuntament i d'acord amb els ajuntaments de tot Catalunya.

Senyor Diputat, un parc en una capçalera de comarca, amb masses forestals importants al seu entorn, amb més de cent cinquanta sortides anuals, requereix un mínim de bombers professionals; aquesta és la política del Departament. I aquests bombers professionals s'han posat allà, no perquè entressin en conflicte, evidentment, amb els bombers voluntaris, dels quals reconeixem els mèrits, sinó perquè l'estructura —vostè em demana quina és— del Departament, requereix en una zona com aquesta —amb les masses forestals i el perill d'incendis que hi ha— un mínim de bombers professionals. I, en aquest cas, hem actuat per l'optimització dels recursos que aquest Parlament ha atorgat per a la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i de Salvaments.

No podem, en aquest cas, deixar-ho a l'opinió d'un grup de bombers voluntaris, per respectable que sigui aquesta opinió, i per respectables que siguin aquests bombers voluntaris. El problema, jo crec que en la seva fase aguda, el mes de setembre, és en vies de superació o ha estat superat, i jo només vull expressar-li el desig que, en forma immediata —i em sembla que això podrà ser possible—, els voluntaris de Montblanc tornin al seu treball en col·laboració amb els professionals. Aquesta col·laboració entre professionals i voluntaris s'està realitzant de manera satisfactòria a tot Catalunya; hi ha hagut un incident, o dos, o tres, però la tònica general és que es pot, realment, obtenir aquesta col·laboració, i que l'hem d'obtenir, perquè el treball dels bombers voluntaris és essencial i és bàsica la captació del voluntariat, i els professionals, d'altra banda, han d'estimar la feina dels voluntaris, l'han de valorar, i el fet del coneixement de la comarca és evident que és un capital important que aporten els voluntaris, i s'han de preparar tots, amb l'esforç que calgui, i realitzar la tasca conjuntament.

No ens preocupa, d'altra banda, ni ens ha de preocupar, l'esperit crític dels bombers voluntaris, l'esperit crític, del qual, en certa mesura, el senyor Maties Vives aquí es fa una mica el representant. És natural en tot treball, i més, com deïem fa un moment, en tot treball vocacional i voluntari, però voldríem que aquesta crítica es fes des d'una perspectiva constructiva per a sumar esforços i no amb esperit excloent dels professionals, que això és una posició que nosaltres, des de la política del Departament, no podem, evidentment, com molt bé compren el senyor Diputat, admetre.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat interpellant desitja replicar? (Pausa.) Té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Macià Alavedra, bé, l'estratègia aquesta de sortir i dir: «escolti, això és una pregunta, no és una interpellació», jo diria que és una estratègia dolenta per defensiva, que segurament no és un bon començament de resposta, i, en canvi, a mi m'ha agradat, diguem, més la segona part de la seva intervenció, i li ho voldria dir. Miri, si no els preocupa l'esperit crític dels voluntaris, per què el senyor Francesc Rió Cabo, que és

un alt funcionari del seu Departament, diu que «a primers de setembre es farà una convocatòria de bombers voluntaris», però es deixa ben clar que convé gent nova, no vinculada al servei, sobretot als llocs amb conflictes, i, això, ho diu en una reunió, senyor Macià Alavedra, en què hi ha tots els caps de parc de la circumscripció electoral de Tarragona, problema prou important per a merèixer la consideració de problema global pel conjunt del Departament.

Jo li he parlat a vostè que el Departament, no un senyor, ha vulnerat un conveni amb un ajuntament; jo li he fet esment a vostè d'opinions en documents del Departament, diríem, poc edificants cap al cos de bombers voluntaris; jo li he parlat a vostè que la utilització del mot «ocupació illegal» d'un parc, quan queda clar que aquest parc, causa de la competència municipal, i quan queda clar que aquests bombers voluntaris inicialment van entrar per la via de la corporació local, és, si més no, un terme excessivament agosarat; li he dit a vostè que, en funció d'això, suspendre de drets i deures, sense que fins a la data se'ls hagin restituit, tota una sèrie de bombers voluntaris que emprenen aquesta acció, és, si més no, una petita contradicció amb algunes de les coses que vostè ha dit aquí, i que utilitzar això que surtin encara que no facin falta, és una forma de paternalisme mal entès que no resoldrà el tema de fons, que és evident que esclata en dues localitats —no en una, en dues localitats— de les comarques de Tarragona. Però, és clar, pot explicar-me el senyor Conseller —perquè jo estic d'acord que en aquests parcs hi ha d'haver bombers professionals—, com es manté un parc d'aquestes característiques amb set bombers professionals, que com a conseqüència dels torns només en romanen permanentment dos, en el parc, si al seu entorn no hi ha una important dotació de bombers voluntaris, precisament perquè hi ha fonamentalment masses forestals amb perills de cremada? Vostè em parla de campanyes de captació i que el nombre de voluntaris s'ha incrementat: senyor Conseller, vostè i jo sabem que vostès comptabilitzen les esquadres forestals contractades com a bombers voluntaris, per tant, no! Faci'm els números bé. Perquè vostè i jo sabem que el nombre de bombers voluntaris, entenent per això aquell bomber que només presta els seus serveis en hores en què hi ha foc i que ha d'abandonar el seu lloc de treball per anar-les a prestar, no s'ha incrementat a Catalunya: entre altres coses, perquè l'increment de dotació de professionals ha provocat una reacció, lògica, de no ser tan necessària la presència d'aquests bombers voluntaris i això actua, també, com un element de frenada. I estem vostè i jo d'acord que, si quelcom distingeix aquest Cos de bombers voluntaris, és, precisament la seva convicció en la tasca que realitzen o és, precisament, la seva actitud vocacional.

Doncs bé, enfront d'això, hi ha d'haver una resposta, en el fons i en la forma, no només del Conseller, o no només del Director General, sinó també de la gent que tenen responsabilitats de comandament en la brigada, a nivell de cap de la circumscripció provincial, i, en el parc, a nivell de cap de parc. I vostè em diu: «Bé, és que, d'això de la marginació, no se'n pot parlar, perquè realment no ha existit». Escolti, senyor Conseller, aquesta acta que posava punt i final, momentàniament, a aquest conflicte d'aquests parcs —acta de la reunió celebrada amb els representants dels bombers voluntaris dels parcs de Montblanc i del Vendrell—, diu textualment: «Es tractarà

amb els caps de brigada la possibilitat que en les reunions dels caps de parcs hi puguin assistir els caps de cossos de bombers voluntaris». I aquest és el tema: en l'estructura del servei de prevenció i extinció d'incendis de la Generalitat tenen idèntica consideració els bombers professionals i els bombers voluntaris o establim una gradació bombers professionals, titulació superior, bombers voluntaris, per a quan vingui o per a quan hi hagi una foc ben gros. I aquest és el tema de fons de la interpellació, que no de la pregunta, senyor Macià Alavedra.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller té la paraula per a la rèplica.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Maties Vives, quan jo he començat fent la distinció entre pregunta i interpellació, o vostè no m'ha escoltat o vostè no m'ha entès, perquè jo ja li he dit que, efectivament, el que vostè feia era una interpellació, perquè plantejava quins són els propòsits del Consell Executiu de la Generalitat en relació amb l'estructura del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis, i això és una pregunta de tipus general, de política general, i, per tant, és una interpellació. I jo li he dit que jo contestava aquesta interpellació. Ara, vostè després em diu: «el senyor Francesc Riocabo el dia tant diu això. I, vostè, com ho interpreta?» I això és una pregunta, i això és el que jo no li contesto. Jo, en el començament de la meva contesta, li he volgut explicar això, i vostè no m'ha volgut entendre, perquè jo no vull entrar en el detall del parc de Montblanc, perquè el parc de Montblanc és un exemple que ens ha de servir, en tot cas, per a la política general del Departament i per a les relacions generals a Catalunya entre professionals i voluntaris, i, vostè, en això està d'acord i, sobretot, hi està d'acord el Reglament i vostè, perquè, en definitiva, formula la seva interpellació així.

Vostè fa una defensa aferrissada dels voluntaris de Montblanc i de la seva acció. Jo no en faré, evidentment, cap crítica. Però sí que li voldria recordar que, aquests senyors, tinguessin raó o no, ocupen dia i nit, ocupen, s'installen en el parc de Montblanc, del qual no es volen retirar, que requisen l'arxiu documental del parc —n'existeix una còpia a la brigada—, que es creen uns fets, per tant, d'una certa gravetat, que nosaltres, precisament, pel fet de tractar-se de bombers voluntaris i de voler una política de bona relació a tot Catalunya entre professionals i voluntaris, intentem tractar amb molt de tacte, i aquest és el motiu pel qual jo no volia entrar, concretament, en aquest tema. I he contestat d'una manera general a les relacions entre professionals i voluntaris a Catalunya.

Però, si vostè entra en el detall concret del que diu el senyor Francesc Riocabo o del que passa el dia X, vostè, aleshores, ha d'explicar tota la situació del conflicte que es va crear el mes de setembre al Montblanc, i ha d'explicar que uns bombers voluntaris s'installen en un parc i que no en volen sortir i qui en surt en surt després d'unes negociacions llarguíssimes en les quals intervé el Delegat Territorial de Governació a Tarragona, el senyor Cendra i en les quals hi intervenen moltes d'altres persones. I, finalment, després d'aquesta negociació en surten. Senyor Maties Vives, aleshores expliquem-ho tot, però aleshores ja entrem en l'objecte d'una pregunta. Jo el que vull és contestar un tema de política general del Departament, que és el

que he fet.

D'altra banda, quan vostè diu que els bombers voluntaris de Catalunya no creixen, no sé amb quina base ho diu ni quines dades té. Perquè jo li he dit que s'havien quintuplicat i que, a més a més, encara es doblarà aquest número clau molt ràpidament, i que la captació de voluntaris a tot Catalunya està funcionant i està funcionant bé, opinin el que opinin els voluntaris de Montblanc i opini el que opinin vostè. I aquestes dades són dades que estan en el Departament, que estan a la seva disposició, que són dades comprovables, i, quan jo les dic, és que són certes.

Moltes gràcies, senyor President.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre el pla de reconversió del sector de l'electrodomèstic

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem al següent punt de l'ordre del dia: interpel·lació al Consell Executiu sobre el pla de reconversió del sector de l'electrodomèstic, que formularà també el Diputat senyor Maties Vives, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. El senyor Maties Vives té la paraula per al torn d'exposició.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Prenguin les meves paraules a benefici d'inventari, si us plau.

Bé, em sembla que no és massa escaient l'expressió del senyor Diputat, però en fi, com que tinc entès que avui és el seu aniversari, li ho perdonarem.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquests dies darrers, les pàgines dels diaris i en la consciència i en el quefer, també diari, d'aproximadament milió i escaig de treballadors de Catalunya hi ha penjada l'espasa de Dàmocles anomenat pla de reconversió del sector de l'electrodomèstic, gamma blanca, amb l'orientació del possible tancament de diverses empreses de casa nostra: tancament de Nova Bru, tancament de Benavent, tancament de Crolls, pèrdua d'un nombre important de llocs de treball a Corberó. Resumint, i pel cap baix, la possibilitat que a l'entorn de 1.200 treballadors de Catalunya perdin la seva feina i pensem que aquesta xifra pot venir a representar, en els moments actuals, un 0,37, 0,40% de la taxa d'atur de Catalunya.

Això es produeix responent a què? Entenem, el nostre Grup parlamentari, que es produeix responent a un pla de reconversió que no hem vist publicat oficialment enlloc, que això respon a un informe forani, criticable i criticat —i no ens enganyem, i vull dir això en descàrrec del Consell Executiu de la Generalitat—, segurament, a una voluntat política i econòmica del Govern central de cara al sector en el sentit de condicionar el tancament d'aquestes empreses, d'afavorir tal o tal sector de la indústria multinacional en detriment d'empreses del país, en l'actuació concreta en el sector d'electrodomèstics gamma blanca. Una reconversió que es produeix sense reindustrialització paral·lela o, almenys, sense propostes clares de reindustrialització paral·lela; que es produeix sota un *pressing* de l'Administració central col·locant, al bell mig de la discussió, una data límit —31 de desembre de 1983— perquè això es produeixi, i per a poder accedir a uns beneficis, tram diferencial entre el que representaria la indemnització del fons de garantia fins al milió i mig de pessetes establertes en aquesta mateixa

negociació a la Comissió executiva del pla de reconversió; un pla de reconversió que es produeix sota expressions curioses si no provinguessin del Govern del qual provenen, quan parla d'atorgar aquest tram diferencial: «subvenciones dirigidas a desinversiones», en relació amb l'aplicació d'aquest, i un pla de reconversió que ve marcat, en definitiva, per un sentit de govern, de prima a determinades empreses multinacionals, enfront d'empreses amb capital i tecnologia, més o menys avançada, pròpies i del país. I un pla de reconversió en què la posició de la Generalitat no queda clara, almenys per al nostre Grup parlamentari, fins tot just fa tres dies quan en algun diari s'explica que el representant de la Generalitat ha votat en contra, finalment, de l'aplicació del pla.

Cal suposar que, si no s'ha fet abans i es fa ara, és o perquè no es creia convenient fer-ho abans i, aleshores, el Consell Executiu ens ha d'explicar per què arribàvem a aquesta conclusió, o que es fa ara, com a conseqüència de la pressió que des d'arreu de Catalunya comença a sorgir. Un Govern de la Generalitat —no ho oblidem— l'Honorable senyor Conseller d'Indústria del qual explicava, a finals d'estiu, perdó, a finals del mes d'agost, inicis de setembre, que no podíem parlar del tema Crolls, perquè, en definitiva, l'informe no en parlava i, per tant, es feia difícil parlar d'això en un diari de tirada en el conjunt de l'Estat i un President de la Generalitat que, fa pocs dies, explica a un diari de tirada més reduïda, en aquest cas, conjunt de les comarques de Tarragona, que en el cas Crolls s'estava actuant, s'estava treballant, però que no convenia que en parléssim.

Doncs, bé, el nostre Grup parlamentari creu que n'hem de parlar pels efectes que aquest pla tindrà, fonamentalment, sobre dues comarques de Catalunya —Baix Llobregat i Baix Camp—, pel procés de confrontació que, no ens enganyem, s'ha produït en la discussió d'aquest pla de reconversió entre Comunitats autònomes i entre algunes d'aquestes Comunitats Autònomes i el mateix Govern de l'Estat per les mancances tècniques evidents del mateix informe Mackenzie, però, sobretot, perquè aquesta Cambra i, més enllà, el poble de Catalunya, coneixi quina és la seva voluntat política en relació amb el tema.

Jo voldria, sense defugir del tractament del cas concret d'empreses, com podrien ser Nova Bru, o Benavent, o Corberó, cenyir-me a aquella realitat, com a exemple gràfic d'aquesta situació, que geogràficament m'és més pròxima, com és el cas de l'empresa Crolls, situada a la comarca del Baix Camp. Una empresa que pot veure, que veu en aquest moment perillar quatre-cents trenta-dos llocs de treball i hem d'explicar, també, amb la mateixa comparació que fèiem abans que això representaria, a la comarca del Baix Camp, incrementar amb un 4% la taxa d'atur d'aquella comarca i, ja en aquests moments, una de les més altes de Catalunya.

Com funciona aquesta pel·lícula? El 30 de setembre de 1980 el senyor Vicenç Oller declarava, en el ple d'aquesta Cambra, que el sector d'electrodomèstics «línia blanca» és un dels que té més possibilitats d'afrontar amb èxit, si és reestructurat, la competència amb què es trobarà al si de la CEE. Per tant, el setembre del 80, el Consell Executiu de la Generalitat era plenament conscient que calia anar a la reestructuració d'aquest sector.

Estiu del 1981. Es planteja el pla de sajenament per a l'em-

presa Crolls, que després d'ésser discutit i modificat és acceptat pels representants dels treballadors, i es produeix una primera fugida de mà d'obra de l'empresa Crolls. Això no obstant —ho recull un diari de tiratge nacional a Catalunya—, aquests mateixos treballadors diuen: «Davant de l'anunci de la reconversió» —agost del 81— «de l'empresa Crolls, els treballadors de la seva factoria al Baix Camp han donat a conèixer els seus temors que el canvi no respongui a les necessitats d'aquesta empresa.» Com a conseqüència de tot això, i culminant un procés llarg, en el mes de maig del 83, i mitjançant la constitució d'una societat de gestió, en la qual la Generalitat no entra, sembla que per problemes estrictament econòmics, i en canvi sí que hi intervé una altra Comunitat Autònoma vinculada a empreses del mateix grup del qual provenia l'empresa Crolls, es constitueix aquesta societat de gestió, element clau, en el moment present, en el qual hi ha el perill de desmantellament de Crolls, i la Generalitat no hi té participació, sense que els Diputats en sapiguem en aquest moment exactament el perquè.

Posteriorment, aquest Informe Mackenzie desnona l'empresa Crolls, i, contràriament al que podria semblar aquesta decisió, parla, en el seu mateix Informe, que el fet de la introducció de multinacionals a Espanya en aquest camp portarà avantatges comparatius. Per tant, no som el PSU de Catalunya els que estem dient que s'està afavorint una determinada indústria multinacional en contra d'empreses pròpies del país, és el mateix Informe Mackenzie qui parla d'això, i diu que això és bo. Un informe que no parla de la fabricació de components, que és una de les possibles sortides —jo diria que segurament la de més interès en aquest moment, avui, en el mes de novembre de l'any 83— per a l'empresa Crolls, i que deixa una sola productora, la fabricació de rentaplats, i diu que això segurament no és bo però que de moment cal fer-ho així.

En aquesta situació, què havia de fer la Generalitat, entenem nosaltres? Havia de forçar la màquina per a intentar mantenir l'empresa Crolls dintre del mateix grup en el qual estava, i aquí hi ha el pecat original de no estar col·locats a l'interior de la societat de gestió. S'havia de plantejar la possible fabricació combinada a Crolls de rentaplats, de campanes i de màquines convencionals, que, a partir d'un estudi elaborat pels mateixos tècnics de l'empresa, permetia assegurar que 212 treballadors romanguessin a l'empresa. Es podria parlar de components, es podria parlar d'incorporació al grup català.

Segurament, en aquest moment —i amb això acabo— farem tard, en aquesta carrera, i dic que farem tard perquè fa exactament tres dies 107 treballadors de l'empresa Crolls, davant del no-anunci de cap mena d'expectatives, davant la desillusió produïda perquè la força que teòricament ha de governar Catalunya en aquest moment no respon al que ells esperen, accepten les subvencions per desinversió i abandonen la factoria.

Què ha fet el Consell Executiu davant del *pressing* —31 de desembre del 83— del Govern central? Quines línies de reindustrialització per a Crolls i per a la resta d'empreses afectades pel Pla de Reconversió s'han estudiat? Permetrem, com a Govern de Catalunya, l'entrega del patrimoni de Crolls als creditors, per tal que serveixi com un vehicle indirecte de sanejament de l'empresa que naixerà de la pròpia Sogefesa. Enfront dels mil set-cents milions de l'Administració central, què oferim des de Catalunya, en aquest moment? El nostre Grup parlamentari entén que aquest tema, com, d'altra banda, que-

dava ben palès en la primera vegada que els treballadors de Crolls sortien als carrers de Reus, en el que compartíem, en el lloc destinat a les representacions parlamentàries, els llocs els Diputats de l'Esquerra Republicana de Catalunya, els Diputats del PSU, però també els Diputats d'Aliança Popular i algun Diputat de Convergència i Unió, és un problema que afecta un conjunt d'homes i dones que viuen en dues comarques castigades ja massa per l'atur, i que ens convé actuar.

I, precisament, com que nosaltres entenem que el Consell Executiu de la Generalitat fins a la data ha sucumbit a aquestes pressions del Govern central sense cercar el suport de la resta de forces polítiques de Catalunya, que no ha plantejat amb fermesa els problemes de diferents concepcions entre Comunitats Autònomes en relació amb el tema, però, sobretot, que no ha estat capaç de generar expectatives ni per als treballadors que ja han abandonat el seu lloc de treball i, cosa que ens preocupa en aquest moment sobretot, per als treballadors que encara es mantenen en aquest, és pel que, en funció d'això, i com que el Consell Executiu no ho ha fet, portem el tema a aquesta Cambra, per tal d'intentar rectificar, a partir del debat i, si això no és suficient, a partir de la posterior votació de la moció que ens pertocaria, redreçar aquesta situació amb un crit de no a la desesperança, de no al dret de «pataleig», sinó a partir de buscar una sortida conjunta de totes les forces per al tema que ens ocupa.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Govern, té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Indústria.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA (Vicenç Oller): Senyor President, senyores i senyors Diputats, certament, tal com deia el Diputat senyor Maties Vives, ja el mes de setembre de 1980 el Conseller que els parla els deia —i després tornarem sobre això—, els deia que el sector d'electrodomèstics de línia blanca era un dels que, per les característiques industrials del país, per la formació dels seus treballadors, per la forma d'actuar i preparació dels seus dirigents, per les seves característiques de gestió i comercials, era un dels que havien de constituir-se en motor de la reindustrialització del nostre país.

I va ser en funció d'aquesta manera de pensar i de l'actuació paral·lela a aquesta manera de pensar, que pel Real Decreto de 26 de setembre del 80 se sotmeté a reconversió el sector de fabricants d'aparells electrodomèstics de línia blanca. Aquest pla afectava de forma important la nostra indústria, per la qual la nostra presència a la comissió executiva hi va ser, com també en el cas de la reconversió del tèxtil, dels components electrònics, dels acers comuns, de la forja pesant i dels transformats dels metalls no fèrrics. Tots ells, cadascun d'aquests sectors, corresponien al resultat d'unes actuacions, d'unes pressions, d'uns diàlegs, en alguns casos, amb el Govern que en aquell moment estava manant a Madrid.

No es tracta ara —no és el nostre propòsit— de passar revista a la tasca feta, però sí que penso que cal remarcar que una constant defensa de les nostres empreses i dels seus treballadors féu possible que, en acabar l'anterior legislatura a l'Estat espanyol, s'haguessin concedit a les nostres empreses d'electrodomèstics: durant el 81, com a subvencions, a Philips, 250 milions; a Corberó, 1.094; a Nova Bru, 680. Com a avals, a Philips, 150 milions. El 1982, com a subvencions, a Crolls, 50 mil-

ions; a Corberó, 56 milions, a Nova Bru, 327 milions. En forma d'aval, 85 milions per a Crolls, 438 per a Corberó; 231 per a Domar, i 183 per a Nova Bru. Com a previsió del 83, a Crolls 50 milions en concepte de subvencions, i, en concepte d'aval, 85 a Crolls, 292 a Corberó, 154 a Domar i 122 a Nova Bru.

El que ha passat aquest any, enguany, em sembla bastant conegut, almenys dels que hem seguit de prop el tema de la reconversió. La nostra tasca d'ajuts s'ha hagut de centrar, fonamentalment, a aconseguir que es lliuressin els ajuts ja concedits, o que es modifiquessin les condicions dels avals que els feien quasi inviables. I això perquè l'actuació, la manera d'actuar del Govern central ens feia témer que no complís les resolucions aparegudes, d'altra part, en el *Boletín Oficial del Estado*, no complís les resolucions a les quals estaven obligats. Tot al llarg de l'any només ens fou possible de fer incloure a les llistes de sollicitud l'empresa Benavent.

El fet, tal com ha assenyalat el senyor Diputat, és que la Direcció General d'Indústries Siderometalúrgiques i Navals sembla patrocinar, partint d'un estudi, de l'Estudi Mackenzie, la creació d'un grup al voltant de Philips, d'una altre al voltant de Zanussi, de Sogefesa, de l'empresa que en aquests moments pertany als treballadors i a la Diputació Foral de Navarra, i una altra que pilotaria Ulgor-Fabrelec. Aquesta proposta porta en si mateixa la desaparició de Benavent i de Crolls; amb quasi tota la seguretat, la desaparició de Nova Bru, i amb seriosos riscos respecte a Corberó-Domar.

El Departament d'Indústria i Energia de la Generalitat, tant en la comissió executiva com en les comissions de seguiment, com en reiterades visites al Ministeri i, finalment, en carta al Director General d'11 d'octubre, i amb el nostre vot en contra en comissió executiva del 27 d'octubre, ens hem oposat a aquestes que nosaltres considerem pseudo-solucions a termini mitjà, que posarien en perill una realitat actual, que van superant les dificultats, obtenen resultats ja apreciables i exporten amb èxit els seus productes.

De fet, sí que em permetran unes paraules agafades també del que vaig dir aproximadament el setembre del 80, davant la pregunta d'un parlamentari, en aquell cas del Grup Socialista, que ens va dir, parlant d'una empresa en suspensió de pagaments, i pràcticament en liquidació, en procés de liquidació, Bru, que sí, que nosaltres estàvem fent el que podíem, que realment havíem demostrat una gran voluntat, però que no aconseguiríem que l'empresa anés endavant i que, per tant, per sentir paraules de voluntat era millor no tornar a fer preguntes que afectessin la supervivència d'empreses concretes.

Nosaltres vam aconseguir el que era molt difícil, salvar la Bru, i nosaltres ho vam aconseguir, no solament salvant-la d'una manera, com ha passat tantes vegades, a base de donar-li uns mesos més de vida, sinó integrant-la en un grup la continuïtat del qual implicava tenir les possibilitats de tipus comercial, de tipus d'innovació, de tipus laboral, de tipus de gestió, de tipus de promoció, perquè realment es constituís un grup poderós, amb capacitat de futur, el grup Corberó-Domar-Nova Bru. És a dir, vam salvar Bru a pesar de les previsions, molt senzilles de fer, en principi, que no aconseguiríem refer l'empresa. I de la mateixa manera haig de dir ara que veurem si aconseguim o no aconseguim salvar la Crolls, però nosaltres, per descomptat, continuarem en la línia d'actuació que ens va

permetre, en aquell moment, salvar Bru i veurem si en aquest moment ens permet de salvar Crolls.

Pel que fa referència a aquesta empresa en concret, nosaltres hem fet gestions davant la Diputació Foral de Navarra, com el senyor Diputat sap i molts Diputats també. Nosaltres hem estimulat la continuïtat del grup, i insistim en la possibilitat representada per l'empresa d'unes altres línies de producció, com són, per exemple, una sèrie de rentadores, a les quals també s'ha referit el senyor Diputat, o bé com a indústria auxiliar, una altra possibilitat d'actuació, de centrament de l'activitat a Crolls. Nosaltres hem proposat donar un aval a l'empresa propietària de Crolls per a continuar endavant. Nosaltres continuem cercant sortides per altres bandes, per intentar la continuïtat de l'empresa, unes sortides que, òbviament, no puc assegurar que arribin finalment a la pràctica, però que tenim esperances que realment serà així. Però això, trobar una possibilitat de sortida de cara als treballadors de Crolls, exigeix, en el pitjor dels casos —i aquesta és una proposta que em permeto de fer a aquest Parlament—, en el pitjor dels casos, i això d'acord amb els treballadors de l'empresa i amb l'ajuntament i amb les forces polítiques de la comarca, que s'ajorni l'actual situació fins, almenys, a finals del primer quadrimestre de l'any 84. Si això no s'aconsegueix, ens serà molt difícil —de tota manera no és segur—, però ens serà molt difícil de salvar l'empresa, de salvar, almenys, els llocs de treball de l'empresa.

Ara bé, el que passa és que hi ha algunes altres coses darrera de tot això. Em sembla que estic obligat a referir-me al rerafons d'aquesta política de reconversió industrial, pel que fa, concretament, al sector d'electrodomèstics i, evidentment, pel que fa a l'empresa Crolls.

Primer, he de dir que la decisió s'ha pres en el sentit de configurar tres grups —el grup a l'entorn de Philips, el grup Ulgor-Fabrelec i el grup Zanussi—, des d'un punt de vista polític, és incoherent i inconsistent. Incoherent i inconsistent pel Govern que és actualment a Madrid.

Concretament, d'una manera explícita, d'una manera determinant, el Govern de Madrid ha rebutjat la Llei de reconversió 21/1982, de 9 de juny, l'ha rebutjada formalment, expressament, en moltes ocasions. Concretament, en el *Llibre Blanc de la Reindustrialització*, en el full 218, es diu que hi ha hagut una «insuficiente coordinación en dicho proceso entre la Administración y los interlocutores sociales.» Es diu, d'altra banda que, «se ha carecido de un esquema institucional coherente y funcional. Se habla de la inexistencia de órganos de gestión con participación empresarial, que han impedido abordar racionalmente, desde una perspectiva sectorial, la modernización del equipo productivo.» És a dir, es fa una crítica a l'esquema en si mateix, i es fa una crítica a la manca de coordinació que hi ha hagut en el procés al qual donava lloc la Llei de Reconversió 21/1982.

En el full 10 del mateix *Llibre Blanc de Reindustrialització* es diu, textualment, que «el Estado no puede substituir a la iniciativa privada en la toma de decisiones.» I, al full 238 del mateix *Llibre Blanc de la Reconversió*, s'assenyala que una reconversió seriosa exigeix la participació de les centrals sindicals, de l'associació patronal i de les organitzacions empresarials en l'elaboració del pla de reconversió. Amb aquestes crítiques al marc que tenim actualment i amb aquesta presa de posició respecte al marc que es considera mínim per a afrontar un

procés de reindustrialització amb aquesta crítica i amb aquesta presa de posició, resulta que la Comissió Executiva del Pla de Reconversió es permet, no res menys —amb aquest marc tan criticat, aquest marc que no s'aguanta des d'un punt de vista institucional, aquest marc que és incoherent—, no donar subvencions de 30 o 40 o 50 milions a l'empresa X, per exemple —la qual cosa seria greu des de la posició que implica la crítica a la qual he fet esment—, no a una possibilitat d'aval a una altra empresa pel que fa al sector de la línia blanca, no, no es limita a això. Dins d'aquest marc, el que decideix entre d'altres coses la Comissió Executiva del Pla de Reconversió, i, concretament, la Direcció General d'Indústries Siderometalúrgiques, és que una empresa que pertany a uns propietaris passi a pertànyer a uns altres. Així de senzill. Sense marc, o, millor dit, amb un marc rebutjat d'entrada.

Es diu, doncs, que bé, que tancarem la Crolls perquè no pot ser, i es diu que Benavent, doncs, tampoc no hi ha manera, que no pot aguantar i que, per tant, també la tanquem, també s'ha de tancar. I s'assenyala que, ara, el que podem fer és crear tres grups, que poden ser aquest, aquest i aquest, i, bé, que les coses aniran per aquí.

Això dins d'un marc criticat. Això, jo considero que és políticament incoherent i políticament inconsistent. Per descomptat, reunions formals amb els empresaris per a parlar-los de quin és el futur o per a explicar-los, almenys, quin és el futur de les seves empreses, res de res. Reunions formals amb els representants dels treballadors per a escoltar la seva opinió o, almenys, per a explicar-los que no tenen opinió i que d'ara endavant tindran l'opinió que marqui la Comissió Executiva del Pla, res de res.

Nosaltres, concretament, abans de la reunió de la Comissió Executiva que va decidir aquests tancaments d'empreses —com si estiguéssim jugant una mica a soldadets de plom—, nosaltres ens dirigíem a la Comissió Executiva del Pla explicant-los que nosaltres votaríem en contra d'una decisió com aquesta, que finalment es va adoptar sense comptar amb el sector empresarial, sense comptar amb el sector dels treballadors i amb un escrit previ d'una de les tres Comunitats Autònomes que estan representades a la Comissió Executiva en la qual expliquem que no es pot prendre aquesta decisió i que, en tot cas, hi votarem en contra. De tota manera, es va endavant. És a dir, resulta que aquestes qüestions de tancament, de pèrdua de 400 llocs de treball, de tancar una empresa, de la compra una, la ven una altra, es pren per la Comissió Executiva a la qual he fet esment, i amb un escrit previ anunciant que no podem acceptar aquesta solució i que votarem en contra, amb el benentès que... Fixin-se vostès que amb la decisió que pren el Ministeri d'Indústria, una de les coses que es decideixen és tancar Crolls, una empresa de rentadores que és propietat de la Diputació Foral de Navarra, i, a canvi de tancar-la, que la mateixa empresa que la tanqui, el mateix grup que tanqui l'empresa Crolls, es quedi amb una altra empresa del mateix ram, de rentadores. Aquesta és una de les coses que s'aprova en aquesta Comissió Executiva. I permetin-me que els faci referència, si més no de passada, al fet que quan en un marc com és el que acabo de fer referència, amb les mancances d'autoritat moral, les quals em sembla que també han quedat prou clares, es permet de prendre decisions tan importants per al destí d'uns treballadors, d'unes empreses i d'un sector important de cara

al futur de la nostra economia, es considera que aquest marc que permet de fer totes aquestes coses, no és el marc suficient per a prendre una decisió sobre un altre sector, el sector de les motos, que no solament se n'ha fet l'estudi previ, sinó que hi ha un acord entre empresaris, centrals sindicals, comitès d'empresa, i que ha estat propiciat per la Generalitat; és a dir, amb un pla que ja està fet, que ja és aprovat per totes les parts, se'ns diu que no hi ha marc. I amb un canvi tan radical, des del punt de vista empresarial, com significa un canvi de paquets d'accions, etcètera, resulta que el marc és suficient per a fer-ho. D'això, jo en dic, des del punt de vista polític, incoherència i inconsistència.

D'altra banda, entenc que aquesta política, la política de reconversió —o, millor dit, reconversió, perquè, de política, no n'hi ha hagut—, la reconversió del nou Govern, des del punt de vista tecnològic és aberrant. Vostès saben que jo, aquí, fa pocs mesos, contestant una pregunta del Diputat senyor Frutos, vaig defensar —i ell me'n va donar la sortida, va dir-me que no havia de fer-ho, perquè, en definitiva, comprenia que era una decisió del Govern central— una empresa multinacional en un tema de regulació de llocs de treball perquè creia que l'empresa, aquella empresa, complia un paper en el nostre país.

Fa un temps també vaig defensar una empresa —l'Olivetti, concretament— que va tenir uns problemes molt seriosos, vam intentar i vam aconseguir de reconduir la situació, almenys aconseguir que la situació no fos sagnant des del punt de vista laboral, però jo vaig dir aquí que donava suport a l'empresa pel que fa al seu objectiu de modificació interna, en el sentit de convertir-la d'una empresa mecànica, en una empresa de tipus electromecànic.

És a dir, jo he defensat aquí més d'una vegada l'existència de multinacionals al nostre país, perquè penso que són uns elements que s'han de tenir en compte i que en molts sectors són necessàries. O sigui, que no se'm pot dir que jo ara, per principi, vagi en contra de les multinacionals. No solament no hi vaig, sinó que les he defensades aquí més d'una vegada.

Ara bé, en el cas que ens ocupa d'electrodomèstics de la línia blanca, sense haver dissenyat el futur del sector, es decideix que les ajudes les rebran Philips i Zanussi... Que consti també una cosa, que jo estic d'acord que és convenient que Philips continuï en el sector de la línia blanca i que Zanussi també hi continuï. Ara, d'això a fer que siguin el centre dels ajuts i, no que es deixi d'ajudar, sinó que es vagi a la disgregació d'un grup, el grup Corberó, Domar, Nova Bru, i que es vagi al tancament de Crolls, que són unes empreses que per les seves característiques, per la seva vocació, estan clarament, per altra part, dins d'un sector amb possibilitats de futur..., no crec que ningú dubti aquí que la línia blanca, en un país de les característiques del nostre, realment és un sector de futur, però que en tot cas no hem definit que no sigui de futur. O sigui, sense definició de sectors, que es vagi a una solució que signifiqui el tancament de l'únic grup privat seriós amb capacitat comercial suficient i amb una gamma de productes suficients per a lluitar, que se'n decideixi el tancament —perquè això és el que s'ha decidit, el tancament. Això és el que s'ha decidit, el tancament de Crolls i de Benavent, però també, a través del traspàs de Domar al grup Sogefesa, i, com a conseqüència, que aleshores la resta del grup Corberó-Domar quedaria sense la gamma ne-

cessària en aquest tipus d'activitat per a poder-se llançar a un mercat de tipus mundialista, com ha de ser en aquest tipus de sector, això és tecnològicament aberrant.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Conseller, jo li prego que pogués acabar perquè el Reglament indica un temps que ha estat molt amplament sobrepassat.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA: Perdó; acabaré ara molt ràpidament. Només dir una cosa que em sembla clara i és que, des del punt de vista laboral, és denigrant que també s'hagin mogut, com si fossin soldadets de plom, els diferents treballadors d'un grup a un altre, sense que hi hagi hagut una participació activa dels seus representats; en fi, des del punt de vista polític, des del punt de vista tecnològic econòmic, des del punt de vista laboral, el tema no té presentació i el que demostra, amb tot el respecte, és que, pel que fa a la reconversió —no entro en la resta de la política industrial—, ara per ara, el Govern central, no en té ni idea, ho fa molt malament. Potser és que li manca experiència, en el qual cas hi ha uns grups, unes persones, unes Comunitats que tenim més experiència perquè hem estat ja tres anys batallant ja en la reconversió. Però, el Govern de Madrid, ni idea, i, d'experiència, cap. I, en fi, ja per acabar, assenyalar que nosaltres continuarem en aquesta línia d'acció de defensa dels sectors que considerem que racionalment s'han de defensar —no aquells que creiem que no—, i, per acabar, dir una cosa que els prego que ho considerin molt a fons. Jo els dic una cosa —molts de vostès ja la saben—, amb deu milions de vots es poden fer lleis fàcilment; es pot fer, fins i tot, molt fàcilment una llei de reconversió; però el que sí que els asseguro és que amb deu milions de vots no es fa la reconversió; es fa la Llei, però no es fa la reconversió. La reconversió no anirà endavant, i em sembla que tenim prou exemples —encara que avui només hàgim parlat de l'electrodomèstic i de Crolls—; la reconversió no anirà endavant si no hi ha una presència activa en qualitat de coprotagonista dels treballadors, de les centrals i de les Comunitats Autònomes; i, si no, temps al temps.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Maties Vives té la paraula per a la rèplica.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, sense passar-me dels cinc minuts que, si no ho recordo malament, el Reglament em concedeix, per dir d'entrada dues coses que a mi em semblen clares; la primera és que si algun dia, la sessió d'avui del Parlament de Catalunya és estudiada per la gent que es dediqui a treballar-hi, la intervenció del senyor Conseller Vicenç Oller podrà ser titulada com «els planys d'un Conseller d'Indústria i Energia». I, és clar, això no és el que un Diputat espera d'un home que pertany al seu Govern. Jo he intentat de situar —i aquesta és la segona qüestió— a l'entrada i al final de la meua intervenció, he dit: «Jo sé que la responsabilitat principal en aquest tema no és del Govern de la Generalitat», però aquí no hem de discutir això; aquí hem de discutir què ha fet el Govern de la Generalitat al llarg de tot aquest temps. I vostè ha acabat la seva intervenció dient allò que havien d'haver fet. Un, quan sent —avui, aquest matí—, a les emissores de ràdio, que el Govern autònom de Galícia crida els comitès d'empresa de les drassanes —a les quals també es pretén fer entrar per la via de la reconversió, per tal de fer un plantejament conjunt enfront del Govern central, o bé per a negociar amb aquest Govern central—, es pregunta —

i vostè ho ha dit al final de la seva intervenció — si el que calia, si això se sabia des de fa tants mesos, és que el Consell Executiu de la Generalitat hagués convocat al seu entorn aquestes forces socials, i, més enllà, les forces polítiques representades en aquesta Cambra per a fer front a aquesta situació, i no esperar la interpellació de tal o tal Grup parlamentari per a col·locar el tema, venir, plorar i dir que, bé, que la cosa està així, que no hi hem pogut fer més, i llavors, sortir, fugir d'estudi, començant a carregar tota la pilota, tot el paquet de les coses mal fetes a un altre Govern; en aquest cas, al Govern central.

Jo podria compartir —i les comparteixo— moltes de les crítiques que vostè ha efectuat al Govern central. El que no entenc és per què vostè no m'ha explicat què han fet, fins ara, enfront d'aquest *pressing*, 31 de desembre, quines línies de reindustrialització han estudiat, com permeten que l'entrega de patrimoni es faci als creditors per a sanejar aquestes empreses, què fem enfront d'aquestes accions de l'Administració de l'Estat, per què hem sucumbit a les pressions del Govern del PSOE, per què hem tolerat aquest privilegi —enfosquit, però privilegi— a altres Comunitats Autònomes, sense portar el tema a aquesta Cambra, per què no hem estat capaços de generar cap expectativa per als treballadors de Crolls? És evident que, d'això, vostè no me n'ha dit res i, per tant, planys; per tant, fugir d'estudi.

I, dit això, com a comentari a la seva intervenció, no voldria entrar en altres temes. Jo crec que ha estat una intervenció-riu, una intervenció descriptiva de moltes coses, sense entrar, ho repeteixo, en el que era el fons de la interpellació, que és què ha fet el Govern de Catalunya, des de l'inici d'aquestes discussions fins a la data, per entrar a resoldre aquests temes, i per què hem d'esperar a fer-ho ara de pressa i corrents; jo, el que li volia dir és que nosaltres estem, com diu que està vostè, per intentar la salvació del màxim nombre possible d'aquestes empreses i, en el cas concret que motivava inicialment la interpellació —perquè encara no es coneixia el rerafons global de l'informe—, intentar salvar Crolls.

I estic totalment convençut que ho podem aconseguir. Totalment convençut que ho podem aconseguir, lamentant que ja no siguem a temps per a aquests cent set treballadors que, davant la manca d'expectatives, han decidit d'abandonar l'empresa. I, per què dic això? Perquè si, en el moment en què Crolls surt al carrer —com jo deia abans, hi havia els Diputats que abans esmentava, però, per un lamentable oblit me'n deixava alguns—, hi havia també el senyor alcalde de Reus; hi havia també Diputats socialistes, en aquesta manifestació. I l'Ajuntament de Reus, quan vota les resolucions que ha votat, ho fa per la unanimitat del seu consistori. Si aquesta unanimitat es dona allà, el que nosaltres li garantim és que no només el tema de retardar la data del límit del 31 de desembre al 31 d'abril, sinó el tema d'alliberar de càrregues i de gravàmens els terrenys de l'empresa Crolls, el tema de l'estudi de les línies de reindustrialització, el tema de la recerca d'una sortida per a aquesta empresa, el Grup parlamentari del PSU els portarà a aquesta Cambra, en forma de moció, per tal que, intentant aconseguir la unanimitat del conjunt del Parlament de Catalunya, s'emprenguin les accions necessàries per tal de garantir la continuïtat d'aquest lloc de treball. I el nostre Grup parlamentari, més enllà de les crítiques estrictes al Govern central —que, ho repeteixo, compartim— sap, o intentarà, o vol, o

desitja —utilitzi la paraula que vostè vulgui— comptar també amb el vot favorable del Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller d'Indústria i Energia té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA: Senyor President, agraeixo l'ofertament del senyor Maties Vives, però només per dir que, al llarg de la meua intervenció anterior he dit que fa tres anys ens va dir un Diputat, ens va dir: «Vostès no aconseguiran salvar Bru». Jo vaig dir: «És molt difícil, és molt difícil, però farem el que estigui a les nostres mans.» I ho vam aconseguir.

Jo, ara, li torno a dir —li ho torno a dir, i li ho he dit abans, i li ho torno a repetir ara—: nosaltres, no solament hem fet unes crítiques; nosaltres hem dit que lluitarem, i que estem lluitant per salvar els llocs de treball de Crolls, per salvar no solament això, sinó per a salvar la línia blanca d'electrodomèstics a Catalunya, i que el temps dirà si ho aconseguim o no. En tot cas, agraeixo, i moltíssim, l'ajut que em promet i que espero que tindrem de tota la Cambra, però —hi insisteixo—, en cap moment no he fugit d'estudi; el que passa és que ho he dit, potser, amb molt poques paraules. Nosaltres continuarem lluitant per aconseguir que vagi endavant el sector d'electrodomèstics línia blanca de Catalunya.

Moltes gràcies.

Interpellació al Consell Executiu sobre la creació de la xarxa de benestar social

El Sr. PRESIDENT: Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, Interpellació al Consell Executiu sobre la creació de la xarxa de benestar social, que formularà la Diputada senyora Rosa Barenys, del Grup Socialista.

La senyora Barenys té la paraula per al torn d'exposició.

La Sra. BARENYS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, mirin: del setembre ençà, i a partir del discurs que l'Honorable President Pujol va fer en aquesta Cambra, d'orientació política general, el Govern de la Generalitat ha prioritzat, com un dels seus eixos, la política del benestar social. Almenys, així es va manifestar en aquell moment. Així ens ho deia en el seu discurs l'Honorable President, i explicava al llarg de la seva intervenció en què consistia la política de benestar social, i ens parlava de les escoles públiques, de les biblioteques, dels serveis d'assistència primària i sanitaris, de les obres públiques, dels habitatges, etcètera. Hi ha un *Diari de Sessions* per a poder tenir constància de tot el que en aquell moment se'ns va informar que suposava una política de benestar social.

A partir, també, d'aquesta data —aproximadament de primers de setembre, potser una mica abans, perquè ho vàrem aprovar en els pressupostos de la Generalitat—, el Departament de Treball va crear una xarxa d'oficines contra l'atur, de quaranta oficines d'informació i d'assistència a treballadors amb aquest pla de solidaritat, i en aquesta xarxa, en aquest programa número u, ens deia, concretament: «Se'ns ha informat que tenen com a objectiu», aquestes oficines, «informar sobre els recursos laborals, informar sobre els recursos assistencials...» És a dir, les ajudes extraordinàries no periòdiques del Departament de Sanitat i Seguretat Social, els menjadors

d'assistència, les guarderies infantils, places escolars, colònies infantils, formació permanent d'adults, centres d'assistència sanitària, desnonaments, etcètera, a la vegada que, també, aquestes quaranta oficines informaran sobre els recursos que té l'INEM.

D'altra banda, els ajuntaments —vostès ho saben, perquè també s'ha discutit i s'ha aprovat el programa en aquest Parlament quan s'han discutit els Pressupostos— tenen en funcionament noranta-dos equips de serveis socials de base, que són serveis d'assistència primària, almenys així es defineixen ja d'una manera institucional en el Projecte de Llei de Serveis Socials que ha entrat recentment en aquest Parlament, i es diu que s'entén per centres d'assistència primària aquells serveis de primera atenció al ciutadà per a informar-lo dels recursos de què disposa el Govern que hi ha en el país per a poder atendre i canalitzar les seves necessitats socials.

Bé, nosaltres ens trobem, analitzant aquesta situació, que és d'alguna manera anormal perquè hi ha un doblatge de serveis i una plural i dispersa orientació de la política del Govern de la Generalitat. Per un cantó ens ha agradat i ens ha sorprès que en el discurs del mes de setembre el President de la Generalitat parlés de política social per primera vegada, perquè en els anteriors discursos d'orientació política del Govern es parlava d'assistència, es parlava de beneficència, però no de política de benestar social, i això ens ha sorprès agradablement, creiem que és una mesura o una actitud, si més no verbal, progressista, però també ens ha preocupat d'alguna manera perquè darrera d'aquest concepte verbal de benestar social, per l'anàlisi que nosaltres fem de la qüestió no veiem massa clar què és el que hi ha de programa. És a dir, pensem que quan es parla de benestar social no es pot parlar fins i tot d'obres públiques. Vostès saben molt bé que en països de l'Europa democràtica, on hi ha una tradició en els estats de benestar, encara que hi ha definicions diferents, mai no es parla de benestar social incloent-li les obres públiques, les carreteres i el metro. El benestar social s'ha d'acotar, s'ha de centrar en quins són els serveis que corresponen i no es pot donar aquesta visió tan dispersa del que és el tema. Per altra banda, també ens preocupa, perquè quan aquí en aquesta Cambra vam discutir els pressupostos de 1983, el nostre Grup parlamentari va presentar una colla d'esmenes, precisament orientades a millorar el que és la qualitat de vida del ciutadà, i si mal no ho recordo, presentàvem esmenes que incrementaven les partides dedicades a les construccions escolars, i també presentàvem esmenes perquè hi hagués més inversió per a les instal·lacions d'assistència primària sanitària, més dedicació pressupostària als serveis d'infància, que els vull recordar que és un 0,05 del pressupost dels serveis socials; vam presentar també unes esmenes orientades a la potenciació del cooperativisme per allò de fer front a la lluita contra l'atur d'una manera diferent de la que es plantejava en aquest pla o en aquesta xarxa d'atenció solidària, i en totes aquestes esmenes, com en moltes altres, com havia passat ja en anteriors discussions de pressupost, se'ns va dir que no.

I continuo dient que em sorprèn perquè durant aquests tres anys i mig que la Cambra ha funcionat, no s'han portat projectes, proposicions, projectes de llei, que, d'alguna manera, emmarquessin i donessin sortida a les competències que l'Estatut té per a poder, en realitat, desenvolupar el que ha de ser una política de benestar social. Només els vull recordar dues coses:

una, la llei d'escoles bressol, que se'ns va refusar —es veu que no deu entrar en el tema del benestar social— i la llei de serveis socials, presentada també pel nostre Grup fa més de dos anys, i també se'ns va dir que no, encara que en aquest moment el Grup del Govern, el Govern, ha presentat un projecte de llei de serveis socials.

Bé, com dic, tota aquesta colla de qüestions són reflexions que nosaltres ens fem entorn del que es pretén amb el programa de benestar social que, de fet, veiem que està, com deia fa un moment, repetit per tres Conselleries i per tres Departaments del Govern de la Generalitat, sense que nosaltres sapiguem si hi ha algun tipus de coordinació per a poder racionalitzar els recursos i, en realitat, poder atendre d'una manera eficaç les necessitats dels ciutadans en un moment com aquest, en un moment de crisi, tenen d'una manera molt apressant, sobretot en els barris del cinturó i en les mateixes barriades de la ciutat de Barcelona.

Això ens preocupa perquè suposa, com deia, un malbaratament de fons, i, a la vegada, suposa de part dels ciutadans una desorientació. Fixin-se vostès què pot passar en una ciutat del cinturó, que un senyor tingui un tipus de necessitats socials que atendre, i vagi a l'oficina de benestar social, en aquesta oficina li donaran uns papers, però no li donaran una veritable solució al seu problema, perquè en aquestes oficines es donen papers per omplir i res més, segons la informació que nosaltres tenim. Aleshores, aquest senyor se'n pot anar a les oficines del Departament de Treball. La solució és curta, no n'hi ha, de solucions, n'hi ha poques; també li donaran uns papers i unes informacions. Si allà, aquell senyor no té una satisfacció per la demanda que fa, se'n anirà a l'oficina de l'Ajuntament, i, si no, anirà a l'oficina de l'INEM. Si tota aquesta informació es coordina i es canalitza en un sol ens, possiblement els nostres ciutadans, la gent del cinturó, la gent dels barris no perdrà la confiança, com pot passar amb les institucions democràtiques, amb les institucions que governen aquest país. Aquesta és la preocupació que tenim per aquesta dispersió, per aquest malbaratament d'organització i per aquesta manca de coordinació de serveis.

Nosaltres sabem que, bé, coneixem que, quan es van presentar els pressupostos de la Generalitat no hi havia —i vostès també en són conscients, d'això— cap programa que fes referència al que ha de ser el desenvolupament d'aquesta xarxa de benestar social. Només el full que feia referència al programa del Departament d'Afers Interdepartamentals deia que hi havia un programa per a la posada en marxa i en funcionament dels serveis d'informació i comunicació administrativa de la Generalitat per a tot el públic en general.

Posteriorment, en un Decret que vostès han tret el dia 6 d'octubre, dos dies després de presentar nosaltres la interpellació —no sé si és casualitat o és coincidència—, aquest Decret —en el qual es creava el Servei d'Orientació de Benestar Social, adscrit a la Secretaria d'Afers Interdepartamentals— establia que es creava aquest Servei, i en una disposició final deien que la Conselleria d'Economia i Finances adoptaria les mesures necessàries per a l'efectiu compliment del Decret. És a dir, que ens trobem que, quan es presenten els pressupostos del Govern de la Generalitat, aquí no hi ha cap plantejament de programa per a desenvolupar allò que el President Pujol, posteriorment, defensava com a segon punt important, com a segon

eix de la seva política de Govern, que és el benestar social. No hi ha cap partida i no hi ha cap programa; posteriorment, vostès treuen un Decret, el 6 d'octubre, i diuen que la Conselleria d'Economia i Finances ho finançarà, i estableixen un símil amb el que podrien ser unes orientacions generals del que deu ser aquesta Secretaria o aquest programa que diuen que té per objectiu informar sobre les prestacions existents en matèria de benestar social que facilita la Generalitat, orientar sobre la millor manera d'efectuar els tràmits i gestions necessàries per a gaudir d'una o més prestacions de benestar social, i rebre i canalitzar les iniciatives que li siguin proposades, d'acord amb les previsions de la normativa aplicable.

Permetin-me, senyors del Govern de la Generalitat, dir-los que això no és gens seriós; nosaltres creiem que, si es fa un programa de benestar, i és un eix important de la política del Govern, s'ha de presentar un programa i s'ha de presentar un pressupost, i s'han de dir quins eixos, quines línies i quin contingut tindrà aquest programa. Els senyors Diputats —i la Diputada que els parla— s'han hagut d'assabentar per la premsa que vostès estableixen una xarxa d'oficines de benestar social. Els alcaldes dels ajuntaments d'on vostès han posat oficines se n'han assabentat també per la premsa. La majoria d'alcaldes no han estat informats que vostès anaven al municipi a instal·lar una oficina per informar dels recursos de la Generalitat quan —i vostès ho saben molt bé—, amb tota la responsabilitat que comporta governar un ajuntament, des de l'ajuntament les oficines corresponents estan informant de quines són els recursos que té el Govern de la Generalitat per a poder atendre i per a poder donar sortida a les necessitats que els ciutadans presenten en un moment determinat.

Això ens porta a demanar-los, a preguntar-los, amb aquesta interpellació, que ens diguin exactament quin és el programa, quin és el contingut, què pretenen, quina és la qualitat del servei que vostès volen prestar —no la informació; la informació és una part d'un programa de benestar social; n'és una part, però no és un programa de benestar social. Dir-li a un despatx «Oficina de benestar» no vol dir res; el que val és el contingut, allò que hi ha darrere, allò que es pretén: el programa.

Nosaltres els demanem que ens diguin què pretenen amb aquestes oficines de benestar social i, d'altra banda, com pensen finançar aquestes oficines de benestar social perquè, com els deia, nosaltres no hem trobat en els pressupostos cap partida que faci referència a això.

D'altra banda, ens preocupa saber —ens preocupa— el personal amb què vostès estan dotant aquestes oficines. És personal de l'Administració? Diguin-nos-ho, per favor. És voluntariat? Diguin-nos-ho, per favor. És personal contractat? Per favor, informin-nos de com es porta a cap aquesta tasca i qui la desenvolupa i qui en té la responsabilitat.

En definitiva, tot aquest conjunt d'interrogants ens porta a la vegada a plantejar quina és la funció d'aquest Departament d'Afers Interdepartamentals. Suplir la incapacitat d'altres Departaments de la Generalitat que no han sabut donar a conèixer quins són els seus programes i quins són les seves activitats? Desenvolupar un paper supletori dels ajuntaments —passant per sobre, evidentment, de l'autonomia municipal—, sense coordinar i sense informar els batlles i els ajuntaments de la funció que van a realitzar? O bé coordinar els assumptes interdepartamentals, en els quals ja ens deien vostès: els gitanos, el

Pla Especial de la Mina... Però, què més?

No veiem clara la funció d'aquest Departament d'Afers Interdepartamentals, i és, en definitiva, la preocupació i el motiu d'aquesta interpellació, perquè volem saber, realment, la instrumentació que vostès volen donar a aquestes oficines de benestar social, ubicades, com diuen ja en aquest Decret, en els barris del cinturó de Barcelona, perquè han descobert que és allí on hi ha els ciutadans que tenen més necessitat de reforços. No sé si ho han descobert aquí o ja ho sabien abans, però aquí, la introducció parla que s'ha de garantir el «màxim... als ciutadans i als sectors de la població que més puguin necessitar-los». Això, de tota manera, està bé.

Diem que ens preocupa la instrumentació d'aquestes oficines perquè casualment —i sento haver-ho de dir aquí— al capdavant d'aquests hi ha senyors afiliats al seu partit. Ex-regidors de Convergència, o regidors de Convergència, o coneguts de Convergència. Lamento haver-ho de dir aquí, però això és una qüestió que ens preocupa, perquè no sabem de quina manera vostès han fet o han organitzat o quin mecanisme han emprat per a poder dotar de personal i per a poder donar aquestes responsabilitats d'informació i de posada en marxa del benestar social.

I dic que ens preocupa perquè suposo... No ho sé, vostès ja ens ho diran, si això, d'alguna manera, respon al discurs que ens feia el seu candidat a l'Ajuntament de Barcelona, quan varen perdre les eleccions, que plantejava la necessitat que el partit del Govern s'havia d'acostar més als barris perquè, d'alguna manera, del que es tractava era de trencar el monopoli socialista. Ho varen dir vostès, no ho dic jo, recollint les paraules del seu candidat a l'Ajuntament de Barcelona.

Mirin, nosaltres voldríem estar tranquils i pensar que amb aquest inici de programa i amb aquesta campanya de benestar social el que volen, en realitat, és fer benestar social. Em sap molt de greu haver de venir a plantejar aquí aquesta colla de dubtes d'un programa que està confús, que no és clar, que no sabem quins objectius té. Això és el motiu d'aquesta interpellació, i esperem que el senyor Conseller que ens contesti ens aclareixi tota aquesta qüestió per a no haver de tornar a replicar sobre la qüestió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA (Miquel Coll i Alentorn): Molt Honorable senyor President, senyores i senyors, Il·lustres membres d'aquesta Cambra, és una realitat prou coneguda que una de les línies prioritàries del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya és la del benestar social. En aquest sentit, i sobre la base d'un disseny coherent i rigorós de la política de benestar social, per acord del Consell Executiu es va crear com a instrument institucional bàsic per a l'aplicació d'aquella política, una Comissió de Benestar Social, presidida pel mateix President, i composta, en representació dels respectius Departaments, per les Direccions Generals de l'Esport, de la Joventut, de l'Habitatge, del Medi Rural, de Programació i Serveis Generals, d'Ensenyament, de Difusió Cultural, i de Serveis Socials, el Director de l'Institut d'Estudis de la Salut, la Subdirecció General d'Acció Cívica i la Secretaria d'Afers Interdepartamentals, que actua com a secretaria de l'esmentada Comissió.

En el marc del programa d'actuació de la Comissió de Benestar Social, s'establia com una finalitat essencial, entre d'altres, la d'assegurar el màxim abast dels serveis de benestar social existents, que depenen de la Generalitat de Catalunya, i la seva millor utilització pels sectors de la població que més puguin necessitar-ho.

Els estudis de camp realitzats per la Comissió el mes de maig de 1983 van permetre de constatar que hi havia, en determinats sectors de la població, un notable desconeixement d'aquells serveis, en el sentit que podien establir-se correlacions estadístiques entre diversos nivells de coneixement, les característiques de l'hàbitat i el nivell d'ingressos de la població. En un ordre semblant es constata que els mitjans de comunicació escrita, vehicle normalment utilitzat per a donar a conèixer els serveis, tenien una escassa difusió i lectura en aquells àmbits. Aquests resultats coincidien amb l'anàlisi efectuada pel Servei d'Informació i Comunicació de la Secretaria d'Afers Interdepartamentals, sobre la base del tractament estadístic de l'origen de les peticions d'informació.

Com a conseqüència d'aquesta realitat, i a fi de modificar-la positivament, i millorar els nivells d'informació dels sectors de població esmentats, es va dissenyar, amb caràcter pilot, un model fonamentat en la comunicació, en el qual el flux d'informació institucional es recicla i retorna a través del mateix usuari, que es concretava en una primera fase d'oficines pilot, les quals tenien com a finalitat: primer, informar de totes les prestacions existents en matèria de benestar social a càrrec de la Generalitat; segon, orientar l'usuari de cara a la millor i més eficaç tramitació administrativa de les peticions i, alhora, permetre l'estudi de les següents qüestions:

A) Sistemàtica de manteniment de la informació centralitzada sobre serveis, prestacions i condicions administratives d'accés als serveis de benestar social en relació amb les demandes característiques efectives.

B) Anàlisi quantitativa per servei de l'increment de la demanda característica efectiva en relació amb la demanda potencial calculada. Determinació dels índexs de cobertura. Nivell de saturació i variació de la rendibilitat social del servei.

C) En relació amb els possibles nivells de saturació, determinació de les demandes addicionals a satisfer.

D) En relació amb el model d'oficines, fonamentades en petites unitats físiques dotades de dues persones i oficina central.

1. Determinació de l'àmbit territorial de cobertura sobre la base de la verificació.

Límit a), aproximadament fins a quinze mil habitants.

Límit b), aproximadament fins a trenta mil habitants.

Límit c), obert.

2. Verificació del sistema de formació del personal de les oficines.

3. Verificació de l'estructura administrativa i la utilització del suport informàtic del Servei d'Informació i Comunicació.

E) Anàlisi cost-benefici. Cost de les oficines, increment de la rendibilitat dels Serveis de Benestar Social, increment de rendibilitat del suport informàtic del Servei d'Informació i Comunicació.

F) Aplicació de l'anàlisi i resultats a la hipòtesi final de la xarxa d'oficines de benestar social, amb cobertura de la totalitat de Catalunya.

Es tracta, per tant, d'una acció molt acurada i rigorosa, di-

rigida primàriament a facilitar una millor atenció al ciutadà, mitjançant la comunicació i l'orientació en la gestió administrativa, i, en un grau secundari, la maximalització de la rendibilitat social dels serveis de benestar social.

Aquests dos punts donen suport, de fet, a tota política de benestar social, en el sentit de:

1. Estendre i aprofundir les prestacions més necessàries.
2. Dotar-les de la major economicitat per raó de l'increment de la seva rendibilitat social.

En resum, per tant, les oficines d'Orientació de Benestar Social —dic d'Orientació de Benestar Social, eh?, no oficines de Benestar Social, sinó d'Orientació de Benestar Social— s'inscriuen, en el marc de la informació administrativa, en un camp especialitzat, com és el del benestar social. Constitueixen una actuació específica que completa en aquest ordre l'acció general del Servei d'Informació i Comunicació creat pel Decret 104/1983, del 3 de març de 1983, i dóna compliment real i no únicament formal, i, per tant, adaptat a les prioritats que la nostra societat demana, a allò que preveuen els articles 33 i 34 de la Llei de Procediment Administratiu, d'aplicació supletòria a la Generalitat de Catalunya.

Situades en el seu marc exacte i precís, les oficines de Benestar Social no poden confondre's mai amb l'actuació del Departament de Treball en matèria de desocupació, ni amb els serveis socials de base, puix que ambdós tenen missions ben diferents. L'actuació del Departament de Treball, esmentada en la interpellació, està estrictament vinculada amb l'execució dels nous programes de treball comunitari que, per llurs característiques específiques i de dimensió, requereixen una ampliació temporal de les funcions que en aquest camp el citat Departament realitza.

Els serveis socials de base constitueixen serveis socials d'atenció primària, que estan promoguts i subvencionats per la Generalitat, i tenen com a missió la realització d'una acció social globalitzada, amb funcions polivalents pròpies del treball social, duta a terme, per tant, per personal especialment titulat en aquest àmbit professional.

La coordinació entre el Departament de Treball i la Comissió de Benestar Social es realitza en el marc orgànic de la coordinació de l'acció de Govern, és a dir, per mitjà del Consell Executiu. Les oficines d'Orientació de Benestar Social, en relació amb els serveis socials d'atenció primària poden significar un important factor auxiliar per tal de facilitar els serveis socials de base i l'accés proper al procés d'informació centralitzat sobre prestacions de benestar social, i, en aquest sentit auxiliar, descarrega el treballador social d'aspectes mecànics en la seva tasca de promoció i assistència a persones, grups i comunitats.

És el que he cregut que havia de dir en resposta concreta a la pregunta formulada per la Il·lustre senyora Diputada, no precisament a altres coses que en el curs de la seva exposició ha manifestat tenir interès a conèixer, però que jo no he pogut preparar perquè no figuraven, concretament, en la seva pregunta.

Moltes gràcies, Honorable senyor President.

El Sr. PRESIDENT: La senyora Diputada desitja replicar? (Pausa.) La senyora Barenys té la paraula.

La Sra. BARENYS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Conseller, és que no me n'he assabentat. Jo li feia una pregunta àmplia i vostè m'ha contestat, em sembla en-

tendre, en termes d'informàtica. Jo no sé si ha fugit d'estudi o bé si el benestar social per a vostès és informàtica, una mica a l'estil dels canadencs de Quebec, que ho fan tot per ordinador, però que a l'hora de la veritat és una manera freda d'atendre els problemes socials, i realment no adequada.

Bé, vostè diu que les oficines pilot són oficines d'orientació i no de benestar. Però és que, és clar, el benestar comença per una orientació, evidentment; si no hi ha orientació, no hi pot haver benestar al darrer. Però, aleshores, qui el fa, el benestar? Perquè en el discurs programàtic del President es va parlar que era un eix fonamental de la política del Govern de la Generalitat potenciar el benestar social. Aleshores, qui fa el benestar? Si aquestes oficines d'orientació no es coordinen amb les oficines de treball, que vostè diu que fan una altra cosa, que no és veritat, perquè el ciutadà és un i el ciutadà viu en una comunitat i és indivisible i té una colla de necessitats, que s'han d'atendre d'una manera globalitzada, no d'una manera parcialitzada; un senyor no és un quan necessita un tema de treball i és diferent quan necessita un tema d'escola i és diferent quan necessita un tema de serveis socials; És una sola persona que s'ha d'atendre d'una manera global... Aquest és un principi fonamental, que vostès, precisament, defensen quan presenten el Projecte de Llei de serveis socials, el principi de globalitat. En canvi, en aquesta resposta sembla que vostès s'hagin oblidat de la filosofia que en un altre moment polític vostès fan servir com a marc de referència per a entendre el que serien els serveis socials.

Jo em penso que no es poden confondre unes coses amb les altres. Li dic que no m'ha satisfet, i haurem de continuar discutint i treballant en el tema. Però, permeti'm que li faci una última pregunta. Aquestes oficines, quina instrumentació tenen? Són o no són oficines electorals? Miri, jo li vaig a dir dues coses: a l'oficina de Sant Adrià de Besòs, de la Mina, el cap de l'oficina de benestar social, senyor Antonio Díaz, número 5 de la llista de Convergència; el responsable del departament de l'oficina de treball, senyor Miquel Torner, número 4 de la llista de Convergència a les últimes eleccions municipals; oficina, crec que de Bellvitge, d'Hospitalet, cap un tal senyor Coma, regidor de Convergència a l'anterior mandat municipal. Vostès mateixos contesti'ns, per favor, i digui'ns a la vegada també si aquests senyors són designats a dit o quins tipus de concurs o quin tipus de convocatòria s'ha fet perquè estiguin al davant d'aquestes oficines.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller, desitja replicar? El senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA: Honorable senyor President, Il·lustres senyores i senyors membres d'aquesta Cambra, ja he dit que jo podia contestar al que es referia a la pregunta concreta que la Diputada ha formulat, no a altres coses que en el curs de la seva explicació ha anat suscitant i se li ha acudit de preguntar. Si en el contingut de la seva pregunta haguessin estat compresos aquests temes que ara em planteja, jo hauria tingut molt de gust a portar-li les adequades contestacions. Com que no ho ha fet, jo no li puc portar en aquest moment aquestes contestacions, però el que puc dir-li, en primer lloc, és que aquestes oficines no són oficines electorals ni pretenen ser-ho, ni remotament, en absolut, ho seran. Per tant, en aquest sentit el fet que hi hagi, entre els qui estan

adscrius en aquestes oficines, persones que estiguin més o menys vinculades a l'organització de Convergència Democràtica de Catalunya no implica absolutament res. Vostè m'ha parlat d'uns poquíssims noms que estan vinculats, o han estat vinculats, a l'organització de Convergència i podríem parlar de moltíssims altres que no hi estan. Per tant, això no és cap demostració, ni, per altre cantó, això desvirtua l'afirmació que jo acabo de fer.

I, quant a la coordinació entre les diverses xarxes en el final de la meua explicació, jo li he dit com es feia aquesta coordinació. Per tant, no pot dir que no s'hagi explicat com s'havia de fer aquesta coordinació. Per tant, estem, en certa manera, jugant una mica al joc dels disbarats, perquè quan jo contesto em diuen que no contesto i quan contesto es queixen

que contesto, a vegades, massa. Per tant, siguem coherents, procurem tenir atenció al que es diu, i, si no, llegim-ho després al *Butlletí Oficial*, si és que no hi ha hagut possibilitat de copsar les coses que jo he dit amb veu suficientment alta.

Per altre cantó, ja he dit a la Il·lustre senyora Diputada interpellant que si té gust de conèixer altres punts que no figuren en la seva pregunta concreta, en la seva interpellació d'avui, ni cal dir-ho que estem en la millor disposició per a informar-la en allò que calgui.

Moltes gràcies, molt Honorable senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, continuarem demà al matí a les deu.

Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts i cinc minuts de nou del vespre.)